

De Præcellentia Episcopalis Dignitatis

Alzedo, Mauricio de

Lugduni, 1630

De Præstantia, Præeminentia, Ac Potestate Sacri Ordinis Episcopalis. Pars
Secvnda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62394](#)

DE
PRÆSTANTIA,
PRÆEMINENTIA,
AC POTESTATE
SACRI ORDINIS
EPISCOPALIS.

PARS SECUNDA.

Aa

DE
ПЯТЫЙ
САГРИОДИИ
СЕКУНДА

D E
P R A E S T A N T I A ,
P R A E E M I N E N T I A ,
A C P O T E S T A T E
S A C R I O R D I N I S
E P I S C O P A L I S ,
P A R S S E C V N D A .

S V M M A R I V M .

<p>ON CILI A congre-
gari quo tempore
cæperunt. num. 1.</p> <p>Concilium generale
qualiter appelletur: & qui in eo
congregentur. num. 2.</p> <p>Episcopi an debeant vocari ad Con-
cilium. num. 3.</p> <p>Episcopi titulares an vocentur, &
quid de illis qui renuntiarunt
loco, non dignitati. num. 4.</p> <p>Contra Augustinum Barbosam in-
surgit author. num. 5. usque
ad 8.</p> <p>Episcopus, qui duas Ecclesias ha-
bet, utrum habebit in Concilio
duas voces num. 6.</p> <p>Vocem quod habent Episcopi in
Concilio, virum sit ratione
Ecclesiae, an ratione dignitatis.
num. 7.</p> | <p>Episcopi titulares verè Episcopi
sunt, ac privilegia Episcopalia
retinent. num. 8.</p> <p>In Concilio generali qui habeant
vocem decissuam. num. 9.</p> <p>Episcopi quali ornatu debeant in-
gredi in Concilio generali.
num. 10.</p> <p>Antiquitù primum locum obtine-
bant in sedendo Episcopi. nu-
mero 11.</p> <p>Olim an Episcopi meliori ac hono-
rabiliori loco sederent, quam
Cardinales. S.R.E. num. 12.</p> <p>Episcopi, & Archiepiscopi qualēm
ordinem in sedendo obseruent.
num. 13.</p> <p>Decretum Conciliij Meliuitani re-
feruntur num. 14.</p> <p>Concilium generale an possit co-
gnoscere de contiouersia orta su-</p> |
|--|--|

per Papatu. num. 15.

Quid facere debet Concilium si contendentes Concilium congregare recusauerint. num. 16. Concilium generale an sit index Papæ. num. 17.

Decianus, Philippus Decius, Rojas, & alij carpuntur. num. 18.

Papa an posset in hæresim incidere. num. 19. usque ad 23.

Locus Matthei cap. 16. explicatur. num. 20.

C. à nobis 2. de sententia excommunicationis explanatur. numero 21.

Papa an posset errare, & utrum posset peccare. num. 22.

Verba Simancas ponuntur: & ibi concluditur, nullo modo posse errare Papam. num. 23.

Si agitur de hæresi Papæ mortui, ad quos causæ cognitio spectet. num. 24.

Episcopi utrum possint Synodum congregare. num. 25.

Archiepiscopus electus, confirmatus, & consecratus, & nondum palliatus, an Synodum congregare valeat. num. 26.

Synodus quo tempore congreganda. num. 27.

Qui accedere debent ad Synodum. num. 28.

Capitulum Ecclesie cathedralis utrum ad Synodum vocari debeat. num. 29.

Quo ornatu ingredi debeat Episcopus in Synodo. num. 30.

Abbes quibus mitris uti debeant. num. 31. & 32.

Vtrum talia deferre liceat Abbatis in praesentia Episcopi. num. 33.

Episcopus coram Papa qua mitra utatur, & qua Cardinales. num. 34.

Quatuor Principales Patriarchæ utrum possint facere coram se crucem portare, coram Papa, vel eius Legato. num. 35.

Archiepiscopus utrum presente Cardinali cruce uti posset. num. 36.

Cardinales S. R. E. utrum coram Papa gestent rochetum, & utrum Episcopi assistente Cardinali: & quid assistente Legato de latere. num. 37.

Regulares quibus animarum cura commissa, utrum ad Synodum accedere tenentur. num. 38.

Post celebrationem Concilij provincialis tenentur Synodum congregare Episcopi. num. 39.

Potestatem legislativam utrum habeat Episcopus. num. 40.

Statuta Episcopi an perpetua. num. 41.

Debet statuere secundum canones. num. 42.

An possit statuere contra ius. num. 43.

An contra consuetudinem. numero 44.

An immutare valeat statuta suæ Ecclesiæ. num. 45.

Vtrum statuere possit quod promoti ad minores ordines continentiam feruent. num. 46.

Vtrum editum publicare quod omnes

- omnes titulum sui beneficij exhibeant.num.47.
- Vtrum quod non habeat vocem in Capitulo nisi in sacris constitutus.* num.48.
- Rem Ecclesiae utrum infundare possit.* num.49.
- Vtrum remittere iniuriam.* numero 50.
- Cogere laicalem potestatem an possit Episcopus, & in quibus casibus.* num.51. & 52.
- Constitutiones suas, seu statuta an reuocare possit, & quid si essent iurata.* num.53.
- Vtrum dispensare in statutis antecessorum, & quid si iurasset ea non reuocare.* num.54.
- Literas monitionias utrum concede-re possit Episcopus.* num.55.
- Episcopus an in Capitulo habeat plus quam unam vocem: & si ibi adest, an adesse dicatur ut Prælatus.* num.56.
- In illa parte ubi votum Episcopi est, si Canonicorum vota paria sint, utrum ibi constituantur maior pars Capituli.* num.57.
- Episcopi maiestuosè suam debent conseruare dignitatem.* numero 58.
- Index numquam excandescere debet aduersus criminosos, neque in lacrymari precibus calamito-*
- forum. num.59.
- Debet præcedere quoscunque in diœcesi sua, & sedere in eminentiore loco.* num.60.
- Si sedet ut Canonicus, an præcede-re debeat Canonicos, & dignitates, & quid si sedet in studio sicut scholaris.* num.61.
- Cardinalis filius Regis an sedere debeat ante Cardinales antiquiores.* num.62.
- Et Episcopus Consiliarius debet sedere in loco, ubi sederet alius Consiliarius, qui non esset Episcopus.* num.63.
- In Uniuersitate Salmantina Episco-pi præcedunt ceteros alios.* num.64.
- In processionibus, licet in loco exempto fiant, debet præcedere Episcopus Prælatum illius Reli-gionis, etiam si sit Provincialis, aut Generalis.* num.65.
- Capellanus maior Regalis Capel-læ, in ea existens præcedit Archiepiscopos & Episcopos, & etiam in qualibet Ecclesia, si Rex præsens fuerit.* num.66.
- In Capella Pape, in actu requiren-te ordinem Episcopalem prefer-tur Episcopus Cardinalibus non Episcopis.* num.67.
- Episcopus in urbe Romana Pro-thonotarios præcedit.* numero 68.

DE CONCILIORVM GENERA-
LIVM, ET SYNODALIVM
CONGREGATIONE.

CAPVT PRIMVM.

NTI QVISSIMA est in Ecclesia Concilio-
rum congregatio per longos seruata annos,
cecepit namque Apostolorum tempore , colligitur ex
illo celebri Concilio Hierosolymitanō ab Apostolis congregato , de
de quo sit mentio in c. porro. 66. dist.
vbi consecrationis Episcopalis for-
mam successoribus tradiderunt: re-
ferunt Viualdus in candelabro aureo
cap. 8. de lege canonica num. 12. Hiero-
nymus Roman. en su republica Chri-
stiana, lib. 5. cap. 1.

2 Concilium generale Synodus
Episcorum dicitur. c. sancta Ro-
mana Ecclesia, 15. dist. c. satis evidenter.
96. dist. multos citat Barbosa in re-
missionibus ad Concil. Trident. sess. 2.
num. 3.

Eo quod in eo totius Ecclesiæ
episcopi congregantur , & omnes
Patriarchæ , Primate , Archiepi-
scopi , & etiam sanctæ R. E. Car-
dinale , Abbates , ordinum Gene-
rales , Senatores Rotæ , Principum
sæcularium Legati , Oratores , &
alij de quibus Roman. d. lib. 5. cap. 2.
vers. & primò nota.

3 Et sic quando congregatur Con-
cilium omnes vocantur episcopi ,
& precise tenentur ire , seu lega-
tum mittere , qui eos excusat : ad
quod non tria , sed vñica moni-
tio sufficit : & nequeunt discedere
antequam dissoluatur , & quod

sancitum est subscriptant , aliter
enim excommunicationem incur-
runt.c. ego, de iure iurand. & ibi Bald.
num. 4. & Panormitan. & cæteri
Scribentes. Catalinus de Bon-
compagnis de potestate Papæ, num. 69.
Petrus de Monte de Monarchia Con-
cilorum, summ. de Pralator. citatione.
Hieronymus Roman. suprà.

4 Episcopi titulares , qui verè epi-
scopi sunt , & præminentias , ac
priuilegia sicut alij Episcopi reti-
nent, debent vocari ad Concilium ,
& etiam illi , qui renuntiarunt lo-
co , non dignitati. Stephanus Gra-
tianus disceptat forens. cap. 291 tom. 2.
num. 6.

5 Quod isti Episcopi titulares ne-
que debeant vocari , neque teneantur
ire ad Concilium generale , in-
sinuat Barbola in pastorali, tit. 1. c. 6.
num. 20.

6 Quæ opinio nullo modo debet
admitti , tamquam non vera , quia
Episcopi titulares quoad omnia
æquales sunt aliis Episcopis : &
quia vocem quam Episcopi habent
in Concilio non est idem , quia est
episcopus Auriensis , aut Bur-
gensis ; sed quia est Episcopus , cui
ratione suæ personæ & dignitatis ,
competit affltere , & inter se ibi.

Probatur etiam ex eo , quia Epi-
scopus qui duas ecclesiæ cathedra-
les dispensatiæ habet , vnam in ti-
tulum , & etiam in commendam:
vel si vna est vnta alteri , non ha-
bebit

- 7 bebit duas voces in Concilio, nisi vnam tantum: quia vocem quam Episcopi habent in Concilio, non est ratione ecclesiarum, seu nomine earum; sed ratione episcopalitatis, & in propria persona. Ergo nihil interest quod plures Ecclesiastas habeat, si unica persona est: quia vnam vocem tantum habebit. Argumento text. in l. si plures 9. ff. de pactis. Gloss. & Bart. in l. si consul. n. 1. ff. de adoptionibus. Stephanus Gratiianus disceptat. forens. tom. 2. c. 291. num. 65. Sed si non ratione Ecclesiastarum, sed Episcopalitatis episcopi vocem habent in Concilio, Episcopi titulares, qui vere episcopi sunt, quid obstat quod ecclesiastas non habeant, si retinent episcopalia priuilegia, ad hoc ut vocem in Concilio habeant, & ad Concilium vocentur? contra Barbosam ubi proxime.
- 8 In Concilio soli episcopi, Cardinales, & Patriarchae, ac ceteri de ordine episcopalii habent vocem decisiuam, ceteri Ecclesiastici, & saeculares, consultiuam. Pineda in Monarchia Ecclesiastica lib. 17. cap. 33. §. 4. part. 3. tom. 3. & lib. 18. cap. 26. §. 3. Augustinus Barbosa in remissionibus ad Concil. sess. 2. num. 3.
- 9 Et quando episcopi in Concilio congregantur, debent ingredi cum sacris & Pontificalibus ornamenti, & cum mitris albis, ac planis, sine baculo & pallio. Petrus de Monte supra, de Conciliorum preambulis, summ. 3. Hieronymus Venero in examine Episcoporum. c. de Conciliorum congregatione, n. 3. & 4.
- 10 Antiquitus episcopi in Conciliis primum obtinebant locum, ante Principum & Regum legatos: licet hodie non seruetur. Pineda in Monarchia Ecclesiastica, p. 3. tom. 3. lib. 17. cap. 33. §. 4.

Et nobiliori loco sedebant, quam Presbyteri, & Diaconi Cardinales. Bellarminus in apologia pro responsione ad Jacobum Britanniae Regem, c. 4. de comparatione Regis & Cardinalis. Boherius de ordine graduum virtusque fori, summ. 1. num. 50. Guillelmus Rodeanus de simonia, cap. 18. num. 4. Gonzales in regul. 8. cancellaria, gloss. 41. num. 22. usque ad 24. B. Ioseph de Siguença religiosissimus sancte vir in vita Lui Hieronymi, discursu 6. fol. 249. ibi, en los primeros 600. y aun 800. annos no eran solos, ni los primeros, (loquitur de Cardinalibus sanctae Romanae Ecclesiæ.) porque para los negocios graves Guntava el Papa Concilio national de los Obispos de Italia, y aunque se hallauan en ellos los Cardenales tenian el primer lugar los Obispos de jefe por la difficultad de iuntar Concilio. Petrus de Monte summ. 1. de ordine assistentium Concilio, num. 2. & 3. quam prioritatem & ordinem iam non esse in usu, & de novo modo & ordine sedendi, Augustinus Barbosa in remissionibus ad Concil. sess. 2. n. 3. fol. 2.

11 Tam episcopi, Archiepiscopi, quam Patriarchae, in sedendo ordinem ac prioritatem consecrationis obseruant, ut ab antiquo in variis Conciliis decretum extat. c. Episcopos. 17. dist. Filescus de sacra Episcoporum. author. c. 10. §. 4. fol. 132. Catanus in catalog. part. 4. conf. 9. Gregorius Lopez in l. 9. tit. 5. part. 1. Felinus in rubrica de maior. & obed. num. 1. Ioannes Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 14. usque ad 19. Lancelottus in templo, lib. 2. cap. 2. de Cardinalibus, §. 3. Sebastianus de Medicis in tractat. de legibus & statutis, p. 1. q. 12. fol. 164.

12 Et ne lites seu contentiones de tempore consecrationis mouerentur,

tur, decretum in Concilio Meliuitano fuit, *cap. 14.* & in Africano *cap. 56.* Carthag. græc. *cap. 92.* vt episcopi quando consecrarentur, ab Episcopo consecrante literas acciperent, manu eius & aliorum duorum episcoporum consecrantium scriptas, continentes Consulem, & diem, ut nulla alteratio de posterioribus, vel anterioribus oriretur: quod si illo anno nondum essent creati Consules, vel nulli essent, ea vrebantur formula post cōsulatū N.V.C. vt decretū fuit in Concilio Meliuitano *cap. 20.* & hic cōfēderationis ordo, & prioritas, tam religiosè ab episcopis seruatus fuit, quod si qui Presbyteri, vel Archidiaconi, Abbates, vel Diaconi, ad Concilium à suis episcopis missi essent, eorum vice in subscribendo suorum episcoporum ordinem retinērent, etiam ante Episcopos, qui ordinatione posteriores essent illis episcopis. Ioannes Filescacus *vbi prox. d. c. 10. §. 4.*

15 *Concilium generale episcoporum legitimè congregatum potest cognoscere super contiouersia orta de Papatu. c. si duo. 79. disf. Syluester verb. Concilium. nnum. 7. in fine. Petrus de Monte de priuatu Papæ, summ. de Conciliis præminentia, num. 2. Philippus Decius conf. 152. num. 4. & 12. tom. 1.*

16 *Sed si contendentes de Papatu Concilium congregare noluissent, ne de eis iudicium fiat, quod est satis verisimile facturos, tunc Cardinales debent conuocare ad Concilium interueniente etiam Imperatoris & Regum autoritate, & irrequitatis contendētibus ut Concilium congregent: vt factum fuit tempore Sigismundi Imperatoris. Tiberius Decianus in tractat. criminal. tom. 1. lib. 5. cap. 52. num. 6. Petrus*

à Monte summ. de Concilior. general. congregatione, num. 8. & 9. Syluester & Philipp. Decius num. 13. Nicolaus de Milis in repertor. verbo Papa, vers. Papa solus.

17 *Concilium generale episcoporum legitimè congregatum est iudex competens Papæ, in omne id, quod attinet ad vniuersalem statum Ecclesiæ & ad communem reformationem: vt iam sanctum in Concilio Constantiæ celebrato, anno Domini de 1415. tempore Sigismundi Imperatoris, & in Pontificatu Ioannis XXIII. Illescas in historia Pontificali in vita Ioannis XXIII. fol. 74. vers. en las dos otras sesiones sigientes. Soto in 4. sentent. disf. 22. quæst. 2. art. 2. Petrus à Monte, Syluester, Philippus Decius, & Milis suprà. Cataldinus de potestate Papæ, num. 82. Armilla verbo Concilium, num. 1. & 2. Selua de benefic. quæst. 22. part. 2. num. 6. Rojas Episcopus Serguntinus in singularibus litera P. singulari. 146. per totam.*

18 *Sed caue à Deciano, Philippo Decio, Rojs, & ab aliis ex proximè relatis, afferentibus: posse Papam in hæresim incidere, & proper hæresim à Concilio priuari; & Tiberius Decianus hæc addidit in tom. 1. lib. 4. cap. 15. num. 18. Neque tibi videatur nouum quod Papæ inueniantur hæretici, nam & Liberius Papa Arrianorum erroribus se immiscuit, & Anastasius secundus Nestorianis adhæsit; & Cælestinus errore magno lapsus est, circa matrimonia fidelium. Sed profectò melius dicere nobis licebat, ipsum esse errore magno lapsum circa rem tam grauem, cum certissimum sit, Papam errare in his non posse, quæ ad fidem pertinent, neque in hæresim incidere; sed ad declarationem distinguo sic.*

Quod

²⁰ Quod Pontifex aliquid tamquam Caput Ecclesiae de consilio Cardinalium diffiniens, nullo modo errare posse tenendum est: nam ad hoc diriguntur verba illa Mat. h. capit. 16. ibi, *Super hanc petram adificabo Ecclesiam meam, & portae inferi* (hoc est haereses) *non prætalebunt aduersus eam:* & illud Lucæ capit. 22. *Ecce Satanas expetiuit vos, ut cribraret, sicut triticum: ego autem rogaui pro te, ut non deficiat fides tua, & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos;* & in hoc sensu sunt accipien-

daverba illa text. in c. à nobis, 2. de sententia excommunicat. ibi, quod iudicium veritati, quæ neque fallit, neque fallitur, semper innititur. Nam quoties Pontifex aliquid decernit, tamquam Ecclesiae Caput, semper veritati & Dei iudicio innititur, & sic falli aut decipi nullo modo potest, neque fallere, aut decipere, quod totus fatetur mundus. c. arrecta, 24. quest. 1. c. sic omnes. 2. & ibi Glossa. Archidiacon. & Geminianus 29. dist. c. maiores, de baptismo. & ibi Ioannes Andreas num. 2. Innocentius, Panormitanus, Zabarella, Antonius de Butrio, & Ancharenus, c. significasti, de elect. & ibi Panormitan. & in c. 1. de reliquiss, & venerat. Sanctor. & ibi Scribentes, Caetan. & Dinus Thomas 2. 2. quest. 1. art. 10. & quest. 11. art. 2. ad 3. idem Caetanus in tract. de Concilis cap. 9. & 11. quos sequuntur Couarruicias variar. lib. 1. cap. 10. num. 12. Felinus in c. venerabilis, 52. de testibus, num. 2. Sylvestris verbo Ecclesia, 1. num. 3. & verbo Concilium, num. 3. Simancas de Catholicis instit. c. 44. n. 17. usque ad 20.

Si vero aliquid decernit, non ut caput Ecclesiae, sed ut persona priuata, & particularis, distinguo: aut est circa absolutionem excommu-

nicatorum, vel circa alia negotia, quæ ad fidem non pertinent, & circa hoc dicendum est, posse errare, quia etiam potest peccare; & in hoc casu intelligendus est textus in d. o. à nobis, 2. de sentent. excommunicat. ibi, iudicium autem Ecclesiae nonnumquam opinionem sequitur, quam & fallere sèpè contigit, & falli: vi optimè sentiunt Panormitan. Hostiensis, Butrio, Zabarella, & Felinus, ibi, & melius. Couarruicias & Sylvester supra Gloss. in c. arrecta, 24. quest. 1.

²¹ Aut est circa ea, quæ ad fidem pertinent, & sunt fidei: & licet in his loquatur de rebus fidei, vel pertinentibus ad fidem, tamquam persona priuata, & non tamquam Caput Ecclesiae. Nihilominus tamen pertinaciter errare, vel in haeresim incidere, piè credendum est, nullo modo posse: vt eleganter defendunt Simancas de Catholicis institut. cap. 12. num. 14. illis verbis: est alia pia satis & erudita sententia, quæ audacter afferit, & perdoctè probat nullum hactenus Pontificem summum fuisse haereticum; sed neque in futurum esse posse, quia Christus oratione sua impetravit, ne umquam deficeret fides Petri, cuius prærogatiæ participes facti sunt ipsius Petri successores. Et ex verioribus historicis ad hæc usque saecula constat, omnes Pontifices catholicos decollisse, quod eleganter probant Albertus Pighius, lib. 4. hierarchie Ecclesiastica, cap. 8. & Alphonsus à Castro, lib. 1. aduersus haereses, cap. 6. Cardinalis Bellarminus libro 4. de Pontifice, cap. 5.

²² 23

²⁴ Quando agitur de causa Papæ mortui, non ad Concilium episcoporum, sed ad Papam successorem causæ cognitio spectat, quod

B b

Fit de facto tempore Clementis V. coram eo namq; bonæ memoriarum Bonifacij octaui Papæ, minus piè quam tantum Principem decebat, à Philippo Galliarum Rege dicto et hermoso impugnabatur. Menochius de arbitrar. lib. 1. q. 80. num. 132. Tiberius Decianus in tract. criminal. tom. 1. lib. 5. cap. 52. num. 17. Martin. Laudens. de Principib. quæst. 499. Catalinus de potestate Papæ. num. 82. Petrus à Monte de prima-tu Papæ, & Monarch. Concil. sum. de Conciliis præminentia, num. 10. & 11.

²⁵ Tenentur etiam Episcopi non solum vocati ad Concilium ire, sed quotannis, vel quando ipsis conueniens, necessarium visum fuerit, Concilium Synodale congregare, pro moribus moderandis, & excessibus corrigendis. Concil. Trident. de refor. sess. 24. cap. 2. lib. 8. c. de Conciliis, cum multis seqq. c. quoniam o. annis singulis. 18. dist. Sylvestri verb. Concilium. num. 11. Armilla verbo Episcopus, num. 15. Cæremonialis Episcoporum, cap. 31. lib. 1. Angelus verbo Episcopus, num. 13. Sebastianus de Medicis, de legibus, & statutis, part. 1. quæst. 14. Marius Alterius, de censuris, tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 2. col. 5. litera D. Emanuel Rodriguez, tom. 3. quæst. 47. fol. 227. Barbosa, in pastorali, pag. 3. alleg. 93. num. 2. Antonius Fernandez de Moute, in examine Theologiae, pag. 4. cap. 7. §. 1.

²⁶ Archiepiscopus electus, confir-matus & consecratus, sed nondum palliatus Synodum congregare ne-quirit. c. quod sicut §. super eo. & ibi gloss. & Panormitan. num. 4. de elec. Sanchez de matrimonio, lib. 4. cap. 38. num. 9. Petrus Gregorius syntagmat. pag. 2. lib. 15. cap. 11. num. 6.

²⁷ Tempus autem præcipuum ad

Synodum congregandum est post tertiam hebdomadam Paschæ, vel ante dies Quadragesimæ, vt omnibus (siquæ sunt) simultatibus amputatis, mundum ieiunium, & solemne Deo possit offerri. c. habeatur c. propter Ecclesiasticas 18. dist. & ibi Archidiacon. & Scribent.

28

Ad eum tamen accedere tenen-tur animarum curam habentes, c. quod super his. cum gloss. de maiorit. & obedient. c. de eulogis. c. si quis au-tem. 18. dist. Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 2. ibi, ratione ta-men parochialium, aut aliarum sa-cularium Ecclesiarum, etiam an-nexarum, debent ij. qui illarum cu-ram gerunt, quicumque illi sunt, Synodo interesse. Franciscus Leo, in thesaur. cap. 9. num. 13. pag. 1. Vgolinus de offic. Episcopic cap. 48. §. 1. num. 1. Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 93. num. 5.

29

Debet enim etiam accedere Ca-pitulum Ecclesiae Cathedralis, seu Collegiatæ, iurisdictionem quasi Episcopalem habens. can. vltim. de his quæ fiant à Prælat. sine. & tunc Capitulum deputauit illos, qui ac-cedere & interesse debent, vt reli-qui Capitulares in seruitio Eccle-siae remaneant. Sic declarauit sa-cra Congregatio Card. teste Bar-bosa, ubi supra num. 11.

30

Ingredi namque in Synodo te-netur Episcopus sacris induitus ve-stibus, & similiter Abbates ben-e-dicti. Cæremonial. Episcopor. lib. 1. cap. 31. Geminian. in cap. vt Apo-stolica, de privileg. lib. 6. num. 9. Lan-cellot in templo lib. 2. cap. 5. n. 20.

31

Abbates exempti ius mitræ, & baculi, & iurisdictionem quasi Epi-scopalem habentes, debent ingre-di cum sacris vestibus, & uti mitris aurifrisatis, sed abstinere à mitris habentibus aureas seu argenteas lauinias.

- laminas. c. vt Apostolica 6. de priuileg. lib. 6. & ibi Geminian. num. 4. Ioann. Garcia de nobilitate, gloss. 48. §. 3. num. 62. Casaneus in catalog. part. 1. argumentor. considerat. 5. Boherius de author. mag. consil. num. 13. Cæremonialis Epilcoporum. l. 1. c. 3. 1.
- ³² Abbates verò non exempti debent portare mitras simplices, ac planas, non aurifrisatas. c. vt Apostolica. & ibi Geminian. Panormitan. Boherius, & Casaneus. Lancellottus, in templo, lib. 2. cap. 7. de Abbat. §. 1. num. 2. vbi plura concessit de Abbatibus.
- ³³ Extra Synodus autem in præsentia Episcopi illius Dicecisis, Abbates tam exempti quām non exempti talia deferre sine venia Episcopi de honestate non debent, nisi super hoc speciale Pontificis habeant priuilegium. Geminian. & Casaneus, ibi.
- ³⁴ Quemadmodum Episcopus coram Romano Pontifice, vel Apostolicae sedis legato vtitur mitra alba, & plana; & licet in iure expressum non sit, audiui quod debet esse de olanda sin ninguna guarnicion. Cardinales autem coram Papa de damasco con uos ribete de lo mesmo: neque ibi vtuntur baculo pastorali, quia baculum gregis significat custodiā, & cū custodiā plenitudo Papæ tamquam in plenitudinem potestatis vocato, sit commissa, coram eo debent cessare insignia talis potestatis. c. ad honorem, de thor. & usu pall. Geminian. suprà. Petrus à Monte de primatu Papa, & Monarch. Concilior. summ. de Concil. preambulis, n. 5. cum seqq.
- ³⁵ Et quatuor Patriarchæ, scilicet Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolymitanus quibus ex priuilegio concessum fuit, vt vbi cum que crucem ante se ferri possent non vtuntur ea in vrbe Roma- na, vel vbi cumque Romanus Pontifex eiusve Legatus fuerit, vtens insigniis Apostolicae dignitatis, (sunt enim vestis rubea, palafredus albus, frenum & calcaria deaurata. Petrus Gregorius syntagmatum, lib. 15. cap. p̄art. 2. cap. 9. num. 6. Cardinalis in Clementin. ultim. de priuileg. Flaminius Parisius de resignat. lib. 7. quæst. 13. num. 7. Andreas Gambarus de offic. Legati de latere, num. 20. fol. 25. Barbola in pastorali, tit. 3. cap. 1. num. 23. c. antiqua. & ibi Abbas de priuileg. Gloss. in cap. 1. vt lite pendent. verbo de iure. & ibi Scribentes, Petrus Gregorius vbi proxime, & cap. 3. num. 12. Syluester verbo Patriarcha, num. 1. Cardinalis in d. Clementin. Riccius in prax. decis. 570. num. 4. Bonifacius de Vitalinis in d. Clement. num. 2. Gratianus disceptat, forensum, cap. 467. tom. 3. n. 10. 11. & 12. Rodeanus de simonia c. 16. n. 4. p. 1.
- ³⁶ Et præsente Legato de latere, vel Cardinali, nullo modo debet permittre Archiepiscopus ante se crucem portari. Cæremon. Episcoporum. l. 1. c. 4. Gambar. suprà & l. 1. n. 6. Riccius Vitalinus, Barbola, & Rodeanus Bertachinus de Episcopis, prima parte quarti libri, num. 5. Lancellott. in templo lib. 2. cap. 1. num. 3. summ. cruce vtitur Pontifex.
- ³⁷ Et Cardinales sanctæ Romanæ Ecclesiæ Romano Pontifice assidente rochetum coopertum gestant: & Episcopi Cardinalibus assistentibus de urbanitate idem obseruant: & coram Cardinali legato de latere neque vniuntur Mozetta, neque rocheto; sed super indumentis portant mantelete, & manicas albas rocheti discooperatas, vt iam vidi in aduentu illustrissimi

Cardinalis D. D. Francisci Barbarni Legati à latere, cum commissione amplissima, & sanctissimi Vrbani Octavi nepotis, quem Deus optimus maximus ad totius Ecclesiæ bonum feliciter seruet. Cæterum. Episcoporum lib. 1. cap. 4. Riccius Bertachin. & Gambar. super Casaneus in catalog. part. 4. consider. 25. vers. final. Camillius Borellus in summ. decision. tit. 6. n. 41.

38

Tenentur etiam ad Synodum accedere regulates, quibus animarum cura commissa est, vel deputati ad curam animarum in Ecclesiis regularium. Concil. Tridentin. de reform. sess. 24. cap. 2. Azor. instit. moral. 2. part. lib. 3. cap. 47. quest. 3. Barbosa in pastorali, part. 3. alleg. 74. num. 25.

39

Incidit Episcopus in suspensio-
nem duorum mensium, si post ce-
lebrationem Concilij prouincialis,
non conuocat ad Synodalem, ad ibi
quidquid salubre statutum est, re-
ferendum. c. final. 18. dist. Sylue-
ster verbo suspensio 6. vers. 1. Marius
de censuris, tom. 2. disp. 16. de sus-
pensione, c. 1. vers. 2. Bonacira eo-
dem titulo, disp. 3. quest. 6. punct. 5.
num. 3. Henriquez in summ. lib. 3.
cap. 38. §. 3. num. 4. Barbosa alleg. 111.
num. 21.

40

In Synodo & extra Synodum ad
abusus tollendos, & ad retinendum
clerum suæ Diœcesis in disciplina
habet Episcopus potestatem legis-
lativam, & sic potest statuta con-
dere sine consensu cleri, non verò
Capituli suæ Ecclesiæ irquisito
consilio, quod sequi nullo iure co-
gitur. Ut Sacra Congregatio de-
clarauit. Leo in thesario part 1. cap.
9. num. 15. Vgolin. de offic. Episcopi c.
47. num. 7. Borgafius, de irregular.
titulo quis possit facere canonem. fol.
mibi 370. Guilielmus Rodeanus de
simonia cap. 18. num. 8. fol. 63. Facit

Text. in cap. 2. de maior. & obedient.
& in cap. vt animarum, de constitut. in
6. Gloss. in cap. 1. verbo generaliter.
de consecrat. dist. Azor. instit. moral.
part. 2. lib. 3. cap. 47. quest. ultim.
Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 93.
num. 23. Suarez, de legibus lib. 4. per
totum: præcipue num 2. Marius de
censuris tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 2.
col. 5. liter. D. Sebastianus de Medi-
cis de legibus & statutis part. 1. quest.
14. fol. 164. Bart. in l. omnes populis.
ff. de Iust. & iure. & ibi Bald. idem
Baldus in c. si quis 2. de maior. &
obed. num. 2. & in cap. constitutio. n.
7. de constitut. Diaz de Luco regula
238. Speculator lib. 1. p. 1. titulo de
disp. 6. 5. num. 23. Christophorus
de Castelliono conf. 21. incipit, in
Christi nomine. fol. 32. num. 14. Ale-
xander de Neuo confil. 60. num. 16.
fol. 68. vbi dicit, posse statuta præ-
ceptoria, prohibitoria, atque pœ-
nalicia condere: idem tenet Castel-
liono vbi proxime.

Et talia statuta perpetua sunt, ne-
que expirant morte Episcopi statu-
entis. Gloss. in d. cap. vt animarum,
de constitut. lib. 6. neque etiam si
transferatur ad aliam Ecclesiam, idè
desinunt robur ac firmitatem habe-
re. Geminianus in d. cap. vt anima-
rum. Barbosa in pastorali, p. 3. alleg.
93. num. 23.

Sed ad hoc ut valeant, debet sta-
tuere secundum ius Canonicum, &
iuxta Pontificis statuta, seu Concilij
generalis, c. institutionis 25. quest.
2. c. quod super his, de maioritate &
obedientia. Clementina ne Romani, &
ibi Cardinalis de electiōne. Panormitanus
in c. finali de consuetudine, num.
7. & 8. Christophorus Castelliono
confil. 21. num. 10. Anguianus de le-
gibus lib. 2. controvers. 2. per totam, &
controvers. 3. in pr. Rodriguez tom. 4.
de sus obras c. 67. num. 23. Barbosa
suprānum. 29.

- 43 Causa verò necessaria aduenientia quod possit statuere contra ius tenent Baldus & Iason in l. omnes populi ff. de iustitia & iure. multos citat Diaz de Lucò dict. regula 238. limitat. 1. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 55. ubi ponit nouem casus.
- Potest etiam ius commune, seu lex superioris, statuens coadiuware. Gloss. in Clement. ne Romani, de elect. & ibi Cardinalis verbo tolli. Zilettus consil. 93. num. 3. incipit, die duodecimo Iulij. Alexander de Neuo consil. 60. incipit, in Christi nomine, num. 8.
- 44 Licet etiam episcopo statuere contra consuetudinem, maximè si est præjudicialis Ecclesiæ, sui Capituli consilio requisito, licet non habito. Valencuela consil. 34. incipit, inuocato diuino numine, n. 13 2. usque ad 135.
- 45 Nequit tamen immutare statutum suæ Ecclesiæ sine consensu Capituli, neque Capitulum sine consensu Episcopi. Panormitan. in c. cum omnes, de constitut. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 43.
- Neque Capituli consensus prodiderit ad hoc ut valeat Episcopus statuere contra ius. Guillelmus Rodeanus titulo de simonia, tom. 2. part. 1. cap. 24. num. 1.
- 46 Neque etiam si interueniat cleri & Capituli consensus, statuere potest, quod promoti ad minores ordines continentiam seruent: defendit Anguianus de legibus lib. 2. controv. 2. num. 26. contra Archidiaconum in c. certe num. 1. 12 quest. 1.
- 47 At verò potest facere edictum ut omnes ostendant titulum sui beneficij sub pena priuationis, & si non ostenderint in pœnam inci-
- dent: multos refert Diaz de Luco latè disputans regula 236.
- Et statuere quod quis non habeat vocem in Capitulo, nisi sit in sacris constitutus. Clement. vt hi qui de astate & qualitate. Alexander de Neuo dict. consil. 60. incipit in Christi nomine, num. 16.
- Et potest rem ecclesiæ infeudare sine consensu Capituli, si talis res alijs in emphiteusim data fuit. Calderensis consil. 1. de his quæ sunt à Prælato sine consensu Capituli, fol. 30.
- Potest etiam sine consensu Capituli remittere iniuriam sibi & Ecclesiæ factam. Burgasius de irregularitate, part. 6. num. 6. titulo de tregua & pace. Albericus in l. si quis in hoc. c. de Episcopis, & clericis.
- Si laicalis potestas aliquod promulgasset statutum generale, comprehendens laicos & clericos, potest episcopus compellere laicalem potestatem ad hoc, ut declarent tale statutum neque loqui, neque comprehendendi in eo clericalem statutum. Ioannes Andreas in c. final. de immunit. Ecclesiar. lib. 6. Alderanus Mascardus de general. statutorum interpretatione, consil. 1. n. 79.
- Si verò tale statutum expressè clericos comprehendenderet, & in præiudicium clericalis status fuisse, poterit propria auctoritate, nullo citato & auditio tollere. Felinus in c. Ecclesia sancta Maria, de constit. n. 108. Alderanus Mascardus supr. num. 80.
- Potest episcopus dispensare contra statuta sua, & Synodalia, & etiam contra alia ipsius decreta statuere, ac ea reuocare, dummodò iurata non sint, neque transiissent in priuilegium, seu contractum. Felinus in c. at si clericis. §. de adulterio.

B b 3

riis, num. 6. de iudicio. Geminian. in c. licet canon. num. 8. de elect. Franciscus Leo in thesauro, part. 2. cap. 8. num. 58. Egidius Coninck de Sacram. disp. 33. dub. 1. num. 4. Luco regula 242. Armilla verbo dispensatio. num. 24. Syluester eodem verbo, num. 19. Seraphinus de Seraphinis priuilegio 75. num. 17. fol. mihi 458. Marcus Antonius Bauurius de virtute instrumenti, num. 153. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 34. num. 3. Sayrus de censuris lib. 6. cap. 11. num. 11. Azor institut. moral. part. 1. lib. 5. c. 15. quæst. 7. vers. in presenti.

Potest etiam dispensare in statutis antecessorum, quamvis ipse iurasset neque reuocare, neque in eis dispensare; sed ne peccet requiritur quod ipse prius secum dispenset in iuramento a se praestito. Emmanuel Rodriguez alios referens tom. 3. de sus obras cap. 121. num. 6.

Et tam Episcopus quamvis eius Vicarius ad instantiam literas monitarias concedere possunt, ad hoc quod si non adimpleant eius mandatum, & restituant quod furati sunt, excommunicationem incurvant. Argum. text. in c. sacerdotibus, de off. ordinarij. c. ad nostram. 2. de iure iurando. c. constitutis 1. Arg. text. per locum ab speciali, in c. dilectus, de excessib. Prelatorum. c. Romana. §. raneant de sentent. excommunicat. Concil. Trid. scđt. 25. de refor. cap. 3. Gloss. in l. ciuile. c. de furtis. & ibi Bartol. Bald. & cæteri Sribentes. Baldus in d. cap. 51. sacerdos. & Arctinus in c. nouit, de iure iurando. Stephanus Aufrius in additionibus ad clementinam primam, de offic. ordinarij, & in tractatu de potestate Ecclesiæ super seculares num. 53. Ioannes Neuicianus in sua Sylva lib. 3. num. 38. Nauarr. in manuali cap. 27. num. 10. Bernardus de Luco regula 243. vbi plures

refert limitationes. Henriquez in summ. lib. 13. cap. 17. §. 4. Gutierrez canonicar. lib. 1. cap. 11. num. 8. Garcia de beneficis part. 5. cap. 8. num. 94. Soarez tom. 5. disp. 20. scđt. 1. n. 2. Sayrus de censuris lib. 1. cap. 9. n. 33. vers. primum est. Sanchez de matrimonio lib. 3. disput. 29. quæst. 2. num. 16.

Episcopus dum est in suo Capitulo non habet nisi unam vocem; & quando est in Capitulo semper presumitur adesse, ut Praelatus, non ut canonicus. Nicolaus de Milis verbo Episcopus, in repertorio vers. Episcopus in dubio.

Et quando adest ut Episcopus in Capitulo si canonicorum vota paria sunt, quia tot sunt de una parte capituli quam de altera, in illa parte ubi votum Episcopi est, ibi maior constituit pars Capituli: vide Hostiensem in cap. postulatis, de concess. præbeudæ citatus, & sequutus a Celso Hugone conf. 18. incipit, viro puncto & facti num. 8.

Aduerant etiam Episcopi quod maiestuosè tam in Synodo capituli quam in aliis actibus, & locis suam conseruent dignitatem: & licet adiutum ad se faciliter omnibus præbeant, non tamen se contemni patientur, neque familiariter ad colloquia alios admittant: nam ex conuersatione æquali contemptio nascitur dignitatis.

Sed in cognoscendo neque extandescere aduersus eos, quos malos putant, neque precibus calamitosorum in lacrymari oportet: id enim non est constantis & recti Iudicis, cuius animi motum vultus detegit: & summatim ita ius reddere debent, ut auctoritatem dignitatis ingenio suo augeant. Arg. text. in l. obseruandum ff. de offic. presidisi. l. hunc titulum, in pr. ff. de postulando.

lando. l. 1. §. quamvis. verf. si seruns
hares. ff. de ventre inspicioendo. & ibi
Scribentes, & in l. obseruandum. &
sic in diœcesi omnes præcedere te-
netur etiam Magnates ac Principes
laicos. Concil. Tridentin. Panor-
mitan. in c. omnes. num. i. de maiorita-
te & obedientia. num. 1. & sedere in
sua Ecclesia in eminentiori loco,
puluinari adhibito & si sedet extra
Ecclesiam suam, & diœcesim iu alio-
quo studio, Capitulo, aut consilio,
si sedet tamquam Episcopus omnes
præcedit.

61 Si vero tamquam Canonicus,
Consiliarius, aut Scholaris, debet
sedere ante omnes Canonicos, non
ante dignitates, & ante omnes Co-
siliarios post Præsidem, & ante om-
nes scholasticos post Rectorem, nisi
in contrarium esset consuetudo.
Gloss. in c. auditis, & ibi Panor-
mitanus nnn. 4. de elect. Felinus in
rubrica de majorit. & obedient. num.
9. Menoch de arbitrar. centur. 1. lib.
2. casu 68. num. 23. & 24. Boherius
de auth. magni consil. num. 65. & 66.
Zerola in prax. verbo Episcopus, num.
7. p. 1. Franciscus de Pauinis de
offic. & potest. Capituli, sede vacan-
te q. 10. 2. partis principalis, num. 17.
Mandosius consil. 99. num. 13. vol. 1.
Franciscus de Ponte consilio 14. pro
Priore Hungaria, num. 49. tom. 1. Fau-
vius de Anna conf. 121. num. 20. usque
ad 30. Lancellot in templo, lib. 2.
cap. 5. §. 4. n. 11. Auellus Amatus
tom. 1. conf. 30. incipit, cum temporum
calamitas, num. 4. Ioann. de Hebia
in Curia Philippica, p. 1. §. 1. verbo
cabildo, num. 4. Sigismundo Scacia
de appellationibus, lib. 3. cap. 2. quæst.
8. num. 92.

Nam ibi non consideratur ut
Episcopus, sed ut particularis, ge-
rens actum scholastici aut Con-
siliarij: & ideo si in aliquo Con-

filio assistat Episcopus habens Mar-
chionalem aut Ducalem digni-
tatem, non præfertur aliis Episco-
pis. Lodofredus in paraphr. feudal.
cap. omnes. titul. si de fendo defuncti
fuerit controversum. Felicius Conte-
lorius de precedentiâ religionis Predi-
catorum q. i. n. 24.

62 Et ibi dicit Contelorus, quod
Cardinalis filius Regis, in sedendo,
& in aliis actibus, non præfertur
Cardinalibus antiquioribus. Freuia
defudit num. 1. § alia etiam, num. 22.
& sequenti. & lib. 2. quis dicatur Dux,
n. 58. verf. non obstant.

Quemadmodum Episcopus Con-
siliarius debet sedere in loco vbi
sederet alius Consiliarius, qui non
esset Episcopus: quia ibi non reputa-
tur ut Episcopus, sed ut Consilia-
rius. Lanarius consil. 88. n. 17. Felicius
ubi prox. n. 20.

63 In Vniuersitate Salmantina Epi-
scopi præcedunt cæteros alios, non
exceptis neque Rectore, neque
Cancellario. Didacus Perez in l. 31.
tit. 3. lib. 2. ordinamenti. vbi citat
quamidam constitutionem dictæ
Vniuersitatis.

64 Et si ingrediatur in aliqua pro-
cessione, quamvis processio fiat
in monasteriis exemptis sui terri-
torij, debet Episcopus præcedere
Prælatum illius religionis, etiam si
sit Provincialis aut Generalis. Emanuel
Rodriguez questionum regular.
tom. 2. quest. 59. art. 1. fol. 293.

65 Sed Capellanus maior Cappellæ
regalis in regia Capella omnes Ar-
chiepiscopos, & Episcopos præce-
dit, licet ille Episcopus non sit, &
in qualibet Ecclesia Cathedrali si
Rex præsens fuerit, præcedit etiam
Episcopum illius Ecclesiæ, & fa-
ciet officium celebrans solemniter,
non tamen in Pontificalibus nisi sit
Episcopus. Emanuel Rodriguez
tom. 3.

tom. 3. de suis obris cap. 61. num. 1.
& 2.

67

At verò in Capella Papæ in actu
requirente ordinem Episcopalem,
præfertur Cardinali non Episcopo,
in aliis verò casibus Cardinales
præcedunt. Ioannes Garcia de no-
bilitate, gloss. 48. §. 3. num. 54. verissi-
verò sunt cum sequenti.

68

Et tam in urbe Romana quādā
extra Protonotarios præcedit, &
etiam illos, qui sunt de numero.
Thomas Zerola in praxi p. 2. verbo
Episcopus, n. 25.

S V M M A R I V M.

*Episcopo an liceat creare Vicarium,
& ad quid constituitur.
num. 1.*

*Vtrum requiratur Capituli consen-
sus ad deligendum Vicarium.
num. 2.*

*Quæ etas requiratur in eo, qui
creandus est Vicarius. nu-
mero 3.*

*An possit laicus constitui Vica-
rius. num. 4.*

*Episcopus, qui duos Episcopatus ha-
bet, utrum debeat duos creare
Vicarios. num. 5.*

*Communitas alicuius loci, an possit
petere se tueri in possessione
quod ibi semper assistat Vica-
rius. num. 6.*

*Vtrum habeat iurisdictionem or-
dinariam. num. 7. & utrum
habeat dignitatem. num. 8.*

Potest esse legatus Papæ. ibid.

*Quos præcedere debeat præsente
Episcopo, & quos absente.
num. 9. & 10.*

*An ipse absente Episcopo alium Vi-
carium constituere valeat. nu-
mero 11.*

*Vtrum appelletur de Vicario ad
Episcopum, & quid si fiat per
modum querelæ à grauamine.
num. 12. & 13.*

*Vtrum liceat Episcopo causam co-
ram suo Vicario pendente auo-
care. num. 14.*

*Vtrum delegati Apostolicæ sedis id
facere possint. num. 15.*

*Ex generali commissione utrum
permittam Vicario admittere
resignationes, seu beneficiis
priuare. num. 16.*

*Vtrum dare reuerendas. nu-
mero 17.*

*Vtrum dare reuerendas. num. 17.
An dispensare in impedimentis
occultis matrimonium dirimen-
tibus. num. 18.*

*Quid in votis: & quid sine spe-
ciale mandato possit facere, re-
missiue. num. 19.*

*Privilium concessum Episcopo an
prost Vicario. num. 20.*

*Quando uno die Episcopus & Vi-
carius beneficium (uno inscio
proutio alterius) conserunt
que collatio valeat. num. 21.*

*Resignationem beneficij si eo tem-
pore Vicarius admisit, quo
Episcopus mortuus erat, Vica-
rio inscio, an admissio locum
habeat. num. 22.*

*Si dum esset Vicarius iudicauit in
aliqua causa, à qua sententia
appellatum fuit ad Archiepisco-
pum, & ipse tunc temporis Ar-
chiepisco*

- chiepiscopus factus est, an possit ius dicere in ea. numero 23. & 24.
- Vicarius*, seu excommunicatus Episcopus, utrum excommunicatus censeatur Vicarius. numero 25.
- Mortuo seu translato Episcopo, utrum iurisdictio Vicarij cest. num. 26.
- Vicarius* iurisdictionem utrum à lege an ab Episcopo constituentem accipiat. num. 27.
- Iurisdictio ordinaria utrum expiret mortuo superiore constituentem. num. 28.
- Iurisdictio delegata an finiatur mortuo delegante. num. 29. & utrum in hoc casu partes possint prorogare iurisdictionem delegati. num. 30.
- Quando una iurisdictio ordinaria adhaeret alteri ordinaria, ut accessoria, finitur cessante iurisdictione cui adhaeret ut accessoria. num. 31.
- Vicarius* Episcopi mortui an valeat petere salarium sibi non solutum, Episcopo successori. num. 32.
- Vicarius* an censeatur reuocatus per creationem secundi, si non certioratur. num. 33. & 34.
- An possit Episcopus reuocare. *Vicarium* sine causa, & quid si iurasset non reuocare. num. 35. & 36.
- Utrum Episcopus debeat precise constituere *Vicarium*. num. 37.
38. & 39. ac 40.
- An possit constituere alium loco sui, qui assistat, cum Inquisitoribus hereticæ prauitatis. num. 41.
- Est Episcopus dominus absolutus in spiritualibus in Diœcesi sua. num. 42.
- An possit visitare Diœcesim. num. 43.
- Quod debent facere singulis annis, nisi consuetudo in contrarium extet. num. 44.
- Utrum per se, an per visitatores. num. 45.
- Quali reverentia debeat recipi, quando intrat ad visitandum. num. 46.
- Parvo vietu debet esse contentus in visitatione. num. 47.
- Debet abstinere à famulorum multitudine, dum visitat. num. 48.
- Utrum loca pia possit visitare propria autoritate, seu delegata. num. 49.
- An possit visitare loca pia sub Regum protectione existentia. num. 50.
- Clericos exemptos an possit visitare. num. 51.
- An monasteria monialium. numero 52.
- Licentia Episcopi an requiratur, ad hoc ut monialis exire possit è clausura. num. 53.
- Contra legatarios non implentes defunctorum voluntates, utrum procedere liceat Episcopo. n. 54.
- Quid si sunt officiales sanctæ Inquisitionis. num. 55.

Cc

Testator virum prohibere possit
quod Episcopus in implemen-
to sue voluntatis non se in-

tromittat.num. 56.
Vtrum possit commutare defuncti
voluntatem.num. 57.

DE VICARII GENERALIS CREATIONE ET VISITATIONE.

CAPVT SECUNDVM.

OMPE T I T enim Episcopo de iure cōmuni potestas, Vicarium generalem seu particularem ad faciliorem subditorum gubernationem creandi. Textus in c. Romana de offic. ordinar. lib. 6. cum multis Anguianus de legibus, lib. 2. controv. 26. num. 14. Couarruias variar. resol. c. 20. lib. 3. n. 4. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 5. §. 3. num. 51. Emmanuel Rodriguez questionum regular. tom. 3. art. 1. q. 76. n. 1.

2 Ad cuius creationem procedere debet sine consensu seu assensu Capituli. Azor institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 43. quast. 2. Bauinus de off. & potest. Capituli sede vacante, part. 2. quast. 10. Rebuffus in praxi titul. de Vicario Episcopi, cap. 1. num. 1. Barbosa in pastorali. part. 2. alleg. 54. num. 54.

3 Aetas namque in eo requisita viginti quinque annorum est. Azor ubi proxime, quast. 10. & Barbosa alios referens.

4 Debet etiam esse in minoribus saltem constitutus, ut cum multis resoluit Ioannes Barladorius in sexqui centur. quotidianar. controv. dif- ferent. 9. §. 1. num. 339.

5 Si Episcopus duos Episcopatus vnitos habet, sufficit si constituat

vnicum Vicarium generalem, pro expeditione causarum vtriusque Diocesis, & poterit habitare vbi Episcopus residentiam continuam fecerit. Barbosa *suprà* num. 131.

Communitas alicuius loci non potest petere se tueri in possessione quod ibi resideat Vicarius generalis aut particularis. Paulus Ämilius *decis.* 306. fol. 82. part. 1. numero 6. Barbosa in *pastoral. alleg.* 54. part. 3. num. 125.

7 Vicarius Episcopi habet iurisdictionem ordinariam. Alexander in *l. more. num. pene ultimo. ff. de iurisdictione omnium iudicium.* Gloss. in c. licet, 2. verbo officialem, de offic. Vicarij, lib. 6. Couarruias variar. cap. 20. num. 4. Robertus Maranta in *speculo iuris iudiciorum. dist. 5. num. 12.* Panormitanus in c. ex tua, de officio Vicarij. Glossa in c. Romana, verbo generaliter, de *appellationibus*, libro 6.

8 Et ideò habet dignitatem & potest esse delegatus Papæ. Clement. & si *principalis*, 2. & ibi Cardinalis num. 22 de *rescriptis*. Rebuffus in praxi beneficior. titulo de forma Vicar. num. 27. & titulo de Vicario Episcopi, num. 4. Gratianus *disceptat foren- sium cap. 107. num. 28.* Menochius *consil. 51. num. 33.* Barbosa *suprà* num. 132.

Et

¶ Et habet praeminentiam & dignitatem, & debet præcedere etiam in choro, si incidat ut Vicarius Archidiaconum ecclesiæ cathedralis, etiam si Archidiaconus priuilegium haberet obtinendi primam sedem post episcopum, & non solum præcedet Archidiaconum, sed Abbates, Archipresbiteros, Canonicos, & alios Prælatos, Episcopos inferiores. Quod etiam habebit locū in cæteris actibus & processionibus, etiam præsente episcopo, nisi esset capitularis: nā tunc habet locum ratione canonicatus, seu dignitatis competentem, vt decisum fuisse testatur Flaminius Parisius de resignat. lib. 7. q. 24. n. 77. Panorm. conf. 21. vol. 1. Rebuff. titulo de Vicarij Episcopi, n. 7. Boher. in tract. magni consilij, n. 77. in fine. Calaneus in catalog. gloria mundi, p. 4. confid. 46. Barbosa suprà num. 144. vbi dicit quod in functionibus Ecclesiasticis præceder Gubernatorem ciuitatis, & pro isto dicto allegat Riccium in praxi decis. § 80. in 1. edit. & resolut. 555. in 2. edit.

10 Sed quod præcedentes quoad Archidiaconum & dignitates debet præcedere absente Episcopo, non verò præsente, testatur iam decisum fuisse in Rota, Gratianus disceptat forens. tom. 2. c. 298. n. 37. & 73. cum sequentibus.

11 Vicarius generalis Episcopi potest substituere causa infirmitatis ad modicum tempus, vel absentia, & committere suam potestatem alteri, absente episcopo. Gloss. in Clem. unica, de officio Vicarij, & Cardinalis ibi num. 11. & 13. Iason in rubrica de off. eius cui mandat. num. 2. Azeuedo in l. 1. ait. 9. num. 7. & 8. lib. 3. recopilat. Maranta in speculo iuris iudicior. dift. 5. num. 22.

12 De Vicario generali ad episco-

pum non appellatur, quia facit vnu & idem tribunal cum eo: secus de foraneo, quia non facit idem tribunal cum Episcopo. Vgolinus de off. Episcopi, cap. 4. §. 9. num. 2. Textus singularis, & ibi Geminianus, & Scribentes in c. non putamus, de consuetudine, lib. 6. Garcia de beneficiis, part. 5. cap. 8. num. 20. & 34. Azor institut. moralium. part. 2. lib. 3. cap. 45. quest. 12. & 15. Antonius Cuchus lib. 2. titulo de Vicariis. Scacia de appellationibus, quest. 8. n. 53. cum sequentibus. Quintilianus super regula 24. cancellar. q. 6. num. 6. Sanchez de mairimonto, lib. 3. disputat. 29. num. 10. & 12. Maranta suprà num. 15. Barbosa suprà vbi plures refert limitationes, & dicit, quod per viam recursus à grauamine potest appellari ad episcopum, de Vicario generali.

13 Potest Episcopus causam coram Vicario suo generali pendente auocare, dummodo à Papa ex speciali commissione illi commissa non sit. Immola in c. pastoralis de off. ordinarij. Couarruias in practica questionum, cap. 9. num. 1. Anguianus de legibus, lib. 2. controu. 16. num. 11. Bonifacius de Vitalinis in Clement. & si principalis, num. 52. de rescriptis. Marquesanus de commission. tom. 2. p. 2. c. 7. §. 4. n. 103 & n. 127.

14 Delegati Apostolicæ sedis causas in prima instantia coram Vicario generali episcopi pendentes auocare nullo modo possunt, cum præventioni locus sit inter eos & ordinarios. Argumento text. in c. si à sede, de præbend. l. 6. & ibi Scribentes. Concilium Tridentinum de reformat. cap. 20. sess. 24. Panormitanus in c. 1. de off. delegati, col. 2. Geminianus in c. 1. in pr. de foro competenii, lib. 6. Ripa in c. cum M. 9. de constitutionibus num. 193. Anguianus de legibus lib. 3. controuers. 20. num. 11.

C c 2

- 16 Couarruias in practic. question.c.9. num.3.in fine.l.59.tit.4.lib.1.recopilat. & ibi Narbona num. 24.Franciscus Leo in thesauro , part.2. cap. 1.n.70. Barboſa in pastorali,part. 3. alleg. 81. per totam.
- 17 Vicarius generalis ex generali commiſſione neque potest beneficia conferre, neque beneficiis priuare, vel admittere resignationes beneficiorum. c. cum ſit generale , de off.Vicarij,lib.6.Couarruias variar. lib.3.cap. 20. n.7. Rolandus à Valle conf.47.lib.1.num.19. Parisius de reſignat.lib. 7. quæſt. 24. num.1.eſque ad 28. Anguianus lib. 3. dict. controverſ. 20.num. 8. alios refert Gonzales in regula 8. cancellar. §. 4. proœmij, num.34.
- 18 Nequæ dare reuerendas. c. nullus, & ibi Gloss. & Doctor.de temporibus ordinat. lib. 6. Gloss. in c.licer. verbo officialem , de officio Vicarij eodem lib. Anguianus *suprà*.
- 19 Neque dispensare in impeditimentis occultis matrimonium dirimentibus. Sanchez de matrimonio lib.2. disp.40.n.12. & 13.
- 20 Si forte Episcopus habeat priuilegium ne à sua sententia appelletur, nihil prodest Vicario. Argumento text. in l.principius,32. de appellationibus. Ludouicus Romanus singul.57.alias 75.
- 21 Si vno die Vicarius intra Diocesim, & Episcopus extra eam beneficium vnum contulerint, quælibet eorum valebit collatio , quæ
- prior est tempore. Si vero probari non potest quæ fuit prior tempore , valebit facta ab Episcopo. Argumento text. in c. si à sede de prabendis. Calderinus consil. 2. de officio Vicarij. Felinus in c. sancte Crucis , de reſcriptis , num. 16. in princ. Gonzales in regula 8. cancellar. §. 3. proœm. num.6.Couarruias variar. lib. 3. cap. 20. num.8. ante finem.
- 22 Si de speciali mandato admisit resignationem beneficij , & illo tempore quo admittebat, erat Episcopus mortuus, eo legitimè ignorante , aut reuertauerat, seu translatus erat , valet admissio , seu collatio. Parisius de reſignatione ; lib.7. quæſt.24.num.3. eſque ad 37.
- 23 Si appellatum fuerit de Vicario Episcopi ad Archiepiscopum, & postea Episcopus illius Vicarij ad metropolitanam ecclesiam fuerit translatus , non poterit cognoscere de causa de qua anteā eius Vicarius cognoverat , & à qua ad Archiepiscopum fuit appellatum. Speculator lib. 1.part.1. §. 7. num. 14. Scacia de appellationibus,lib.3.cap.2. quæſt.2.art.1.num.15. vbi alios citat.
- 24 Contrarium imò quod possit cognoscere , & sententiam dicere tamquam nouus homo. Baldus in Leos.c.de appellation. num 2. Angiola consil.136. incipit, prima ſit in iure. conclusion. 1. num. 14. volum. 1. & facit textus singularis in leg. filius 22.& ibi Gloss. verbo cum non proprio. & ibi Bartol. num. 4. ff. de inofficio ſtament. Marquesanus de comiſſion. part.2. tom.2. §. 2. fol.391.
- 25 Si Episcopus recusatur,cenſetur etiam reculatis Vicarius generalis : ex traditis per Alphonſum de Azeuedo ad curiam Pisanam. lib. 2. cap. 2. num. 19. verbo vicarium , & lib.1.

lib. 1. cap. 9. eodem verbo. Didacus Perez per pulchra fundamenta, in l. 1. tit. 3. lib. 3. ordinam. quest. 17. vbi aliquas ponit limitationes. Panormitanus & Felinus in cap. insinuante de offic. legati. Marantha in speculo iuris, tit. de appellationib. num. 28. fol. 158. Anguanus de legibus controvers. 26. lib. 2. fol 269.

Et si episcopus excommunicatus, seu suspensus, censetur etiam eius Vicarius suspensus. Gloss. in clemen. ultim. de procurat. Gloss. in c. 1. de offic. delegati. c. 1. de offic. vicarij lib. 6. Anguanus de legibus, lib. 3. controver. 20. num. 13.

Spirat etiam iurisdictio Vicarij per mortem naturalem, seu ciuilem. episcopi, & per translationem Gloss. in clement. final. de procuratorib. Abbas in can. ne sede vacante. num. 5. & in c. extirpanda. §. quia vero num. 14. de præbendis. Mandosius consilio 39. num. 2. Azor. institution, moralium lib. 3. c. 43. quest. 14. Vgolinus de offic. Episcopi c. 4. §. 6. num. 4. Gutierrez de matrim. c. 69. n. 6. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 30. num. 1. multos refert Rodriguez questionum regularium. tom. 3. quest. 16. art. 3. Barbosa d. alleg. 54. num. 151. Armilla verb. Episcop. num. 14. Parisius de resignation. lib. 7. quest. 24. num. 35. Rebuff. in praxi, regula de forma vicarij Archiepiscopi, lib. 1. n. 162. Marantha in speculo iudicior. dist. 5. num. 24. Anguanus sup. n. 12.

Sed dices mihi esse impossibile quod Episcopi mors, seu translatio, iurisdictionem Vicarij extinguat: nam ut diximus, Vicarius habet ordinariam iurisdictionem, quam à lege non ab Episcopo constitutive suscipit. cap. 2. de offic. Vicarij, lib. 6. & ibi Scribentes. Alexander in rubrica ff. de offic. eius cui mandat iurisdictio.

Sed sic est, quod iurisdictio ordinaria seu Iudicis ordinarij non ex-pirat mortuo superiore, constituente etiam re integra. c. legatos 2. de offic. legati. l. & quia. ff. de iurisdict. omnium Iudicum. Hostiensis in cap. quoniam. Abbas de offic. delegati. Panormitanus in c. relatum, eodem titulo. Ergo si iurisdictio Vicarij morte Episcopi constituentis finitur, potius delegata quam ordinaria vide-tur: eo quod iurisdictio delegata extinguitur morte delegantis re integra. c. relatum. c. gratum. c. licet videlicet, de offic. delegati. c. nemini. final. de offic. legati. d. l. & quia, de iurisdict. omnium Iudicum. & latè Gloss. in c. in literis. de offic. delegati. & ita extinguitur quod non possit delegatus procedere in causa etiam ad instantiam partium. Gloss. in c. cum venissent. de testamentis. verbo postea egerit. c. significanib. de offic. delegati. Ergo si iurisdictio Vicarij cessat cessante Episcopi vita, dicendum est habere iurisdictionem delegatam.

Sed respondeo, quod licet morte Episcopi finiatur, nihilominus est ordinaria: nā quādo una iurisdictio ordinaria, qualis est iurisdictio Vicarij, adharet alteri ordinariæ, qualis est iurisdictio episcopi, vt accessoria, finitur, cessante iurisdict. cui adharet accessoriæ; ita tenent Alexander in d. l. & quia. ff. de iurisdict. omn. Iudic. & Hostiensis in c. & quoniam. Abbas & Panormit. in c. pene ultim. de offic. vicar. Egregiè Robertus Marantha in speculo iudicior. dist. 5. num. 62. eo quod tunc iurisdictio accessoria sequitur naturam principalis, cui adharet. c. accessoriū 42. de regulis iuri. in 6. l. cum principalis. l. nibil dolo. §. cum principali. ff. eodem tit.

Defuncto Episcopo non relictis

Cc 3

bonis, neque soluto salario Vicario, nequit Vicarius illum petere Episcopo successor. Iacobus Putei *decis.* 43. lib. 2. Parisius *de resignat.* lib. 1. *quest.* 16. num. 53. Barbosa *alleg.* 54. num. 179.

33

Non videtur quod Episcopus reuocat Vicarium generalem per creationem secundi, neque eius iurisdictio cessat donec certioretur expressè de sui officij reuocatione. Arg. *text.* in l. *meminisse.* 10. ff. *de offic.* *Proconsulis, & legati.* l. *rubrica* ff. *de offic. praefect.* *Augustalis.* l. si forte 17. ff. *de offic. praesidis.* Romanus *singul.* 57. alias 75. Hoseda *de incompatibilitate benefic.* part. 2. cap. 10 num. 4. usque ad 10. fol. mibi 133.

34

Sed quod sufficit tacita reuocatio, quæ fit per creationem secundi Vicarij. Azor. *institut. moral.* part. 2. lib. 3. cap. 46. *quest.* 1. *vers. circa.* Barbosa *suprà num.* 58.

35

Potest Episcopus reuocate Vicarium etiam sine causa, & si iurasset eum non reuocare: nam licet per iuratus sit, non tamen potest cogi ad eum suscipiendum. Boherius *in decis.* *quest.* 347. part. 2. num. 1. Bouadilla *in politica*, lib. 1. cap. 16. num. 9. Riccius *in praxi decis.* 6. 17. num. 3. Hoseda *de incompatibilitate beneficior.* part. 2. cap. 10. num. 3. Seraphinus de Seraphinis *priuileg.* 75. num. 17. fol. 458. Petrus Barbola *de Iudicis art.* 3. *principalis tractatus*, quæ necessaria sint ad validitatem prorogationis num. 211. &c. in propriis terminis cum multis resoluit Augustinus Barbosa post hæc scripta *visus in pastorali part.* 3. *alleg.* 54. n. 171. Azor. *institution. moral.* lib. 3. cap. 45. *quest.* 14. Vgolin. *de offic. Episcopi cap.* 4. §. 6. num. 4. Matthæus de Afflictis *in constitutionibus.* Neapolitanus lib. 1. *rubrica* 47. num. 3. Lancellottus *in templo lib.* 2. *cap.*

36

6. *de Vicario.* §. 1. num. 7. Sanchez *de matrimonio*, lib. 3. *disp.* 30. num. 11. *Textus in clementina 2. de rescriptis.* & ibi Gloss. & Bonifacius de Vitalinis num. 53. Calderinus *conf.* 2. *de offic. Vicarij.* Francus *in c. 1. de offic. Vicar.* lib. 6. & ibi Geminianus, Didacus Perez *in l.* 1. *tit.* 5. lib. 3. *ordinament.* *quest.* 17. *vers.* 3.

At verò quod non possit eum reuocare nisi causa legitima interueniente; cum aliis Petrus Gregorius *syntagmatum part.* 2. lib. 15. cap. 37. num. 5.

Sed difficultas præcisè in eo consistit: vtrum Episcopus (velit, non lit) teneatur constituere Vicarium, & ad hoc compelli debeat. Multi namque constanter affirmanl nullo iure cogi posse, & quod sic in Rota decilum fuisset testatur Barbosa *in pastorali* alios referens pag. 3. alleg. 54. num. 125.

Alij verò in contrarium extant, affirmantes posse cogi eligere, & constituere Vicarium Abbas *in c. quoniam de offic. ordinari.* num. 3. Boherius *decis.* 347. num. 6. part. 6. Zerola *in praxi, verbo Vicarius,* dubit. 1. plures refert, Nauarrus *conf.* 4. *de offic. ordinari.* Rebuffus *in praxi regul.* *collationes an plures fieri posse.* cap. 20. lib. 1. num. 16. Hoseda *de incompatibilitate benefic.* part. 2. cap. 10 num. 8. Azor. *institut. moral.* part. 1. lib. 3. cap. 29. *quest.* 3. *vers. quo loco.* Anguian. *de legib.* lib. 2. *controuer.* 26. num. 16. Carolus Ruinus *conf.* 148. *volum.* 4. num. 4. fol. 178.

In qua controuersia distinguendum duxi: quod si episcopus est absens à diœcesi, potest cogi ad constitendum Vicarium; Si verò est præsens, iterum distinguendum est, aut est Iurisperitus, aut Theologus. Si est Iurisperitus, & potest per se causas diffinire, & omnia ad iurisdictionem

37

38

39

ditionem spectantia exercere, eo quod episcopatus breuis est, & inter paucos limites comprehenditur, & tunc sufficit quod ipse pro sua prudentia, & sanctimonia dicēcesim regat, & omnia ad iurisdictionem contentiosam & voluntariam expadiat: neque compellitur habere Vicarium, & in hoc casu intelligenda est Barbosae opinio, & diffinitio Rotæ.

40 Theologus verò si dicēcesim magnam habet, ac longam, & ibi negotia multa & ardua concurrant, quæ expediti sine adiutorio non valent, compellitur eligere; & in hoc sensu accipienda est doctrina Panormitani, Boherij, Ruini, Reffij, Anguiani, Nauarri, & aliorum; quæ omnia egregiè amplexus est Hoseda ubi proximè dicit. part. 2. cap. 10. num. 9. fol. 133.

41 Potest etiam episcopus Vicariū constituere loco sui, qui assistat cum Inquisitoribus hæreticæ prauitatis, ut usus frequens docet. Simancas de catholicis institut. cap. 24. de Episcopis. num. 4. fol. 85. & ibi dicit, quod potest carcerare hæreticos, & Inquisitoribus remittere, non verò eos indicare, seu contra eos alio modo procedere. Bonifacius de Vitalinis in clement. 1. de hæreticis, num. 60.

42 Est enim episcopus in spiritualibus dominus absolutus in dicēcesi, ad instar diuitis regentis familiam suam, mariti regentis coniugem, & Patris regentis prolem suam, iudicis regentis prouinciam suam, Regis gubernantis gentem suam. c. duo ista 23. quest. 4. c. cum non licet. can. cum olim, de præscription. can. cum Episcopus, de offic. ordinari. lib. 6. can. omnes basilica. can. nullus 16. quest. 7. Mandosius consil. 9. num. 2.

Sed si correctionis officium habet inuigilet visitationi. vt Gloss. in cap. duo ista 23. quest. 4. visitare enim ecclesiæ sibi subiectas de iure communi ad eum spectat: exemptas verò tamquam Apostolicæ Sedis delegatus. Concilium Tridentinum sess. 7. cap. 8. & sess. 14. c. 4. & sess. 25. c. 8. & sess. 24. c. 10. Decisiones Rotæ in nouissimis diuersorum part. 2. decis. 27. fol. mihi 722. Cochier de iurisdiction. ordinari. in exemplis. part. 4. quest. 23. num. 3. Cardinalis in clem. attendentes. num. 6. & 7. de statu Monachorum. Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 73. num. 3. & alleg. 74.

44 Quod debent facere quotannis. Concilium Tridentinum de reform. sess. 24. cap. 2. nisi consuetudo in contrarium extet, aut difficile sit totam dicēcesim percurrere tam breui tempore. Antonius Fernandez de Moure in examine Theologiae part. 4. cap. 7. §. 1. n. 10.

45 Debent enim visitate ipsi perse & incipere à Capitulo suæ ecclesiæ, & postea totam dicēcesim, quod valde necessarium est, & utile, ad conferendum Confirmationis Sacramentum, & ad res emendatione dignas corrigendas, & ad pabulum diuini Verbi suis erogandum, ad quod non semper sufficit mittere probos viros, sed oportet ipsum ire, nam multa passim in visitatione se offerunt, quæ non cuiuslibet visitatoris, sed ipsius episcopi authoritatem & potestatem requirunt. Soto de iustitia, lib. 10. quest. 3. col. 16. c. cum Apostolus, de censibus. c. conquerente. c. inter catena, de offic. ordinari. c. si Episcopus, 6. eodem tit. 1. lib. 6. c. 1. de censibus, eodem lib. l. 1. 4. & 6. titulo 22. part. 1. & ibi Gregorius Lopez

Lopez l.4 tit.3 lib.1. ordinam. & ibi
Didacus Perez. Barbosa in pastorali
tit.2 gloss. 10. num. 23. & 24. Decisio-
nes Rota in nonissimis diuersor. p. 1.
decif. 743 fol. mibi 466. Hugo de off.
quatuor i ralator. 2. part. c. fin. num. 3.
Lancellottus in templo lib. 2. cap. 5.
§. 3. num. 61. Guillelmus Rodeanus
titulo de simonia, part. 1. cap. 18. num. 11.
Mariana Socinus de visitat in pr.

46 Et quando ad visitandum in
quamlibet ciuitatem intrat, debet
recipi processionaliter à Clero. Fu-
scus de visitatione lib. 1. cap. 4. num. 10.
Barbola in pastorali dict. allegat. 73.
num. 19.

47 Sed ne grauis & molestus Curatis
existat, debet esse contentus paruo
& moderato vietu, vt ne quæ sua
sunt videatur querere, sed quæ
Iesu Christi. c. nullus 10. quest. 3. cap. 1.
de censibus, lib. 6. c. gloria Episcopi
12. quest. 2. c. cum. Apostolus 6. de censi-
bus. ibi, neque sumptuosas epulas
querant; sed cum gratiarum actio-
ne recipient, quod honeste & com-
petenter illis fuerit ministratum.
Sed quodd epilopi in contrarium
faciunt, notat ibi glossa; nam vix
cautela diuersorum coquorum eos
satiare valet; sed si in Apostolo-
rum loco sunt non solum sermonem
eorum imitentur, sed etiam
abstinentiam. c. Ecclesiæ Principes
35. distinet. abstineant quoque à fer-
uorum multitudine, quia per eos
nimis Parochi & Ecclesiæ grauan-
tur, & quod episcopi non recipiunt
libenter, consumunt ipsi. d. c. cum
Apostolus. Guillelmus Rodeanus
titulo de simonia part. 2. cap. 13.
num. 21.

48 Potest etiam visitare tamquam
Apostolicæ sedis delegatus Hospi-
talia, confraternitates laicorum,
etiam existentes in Ecclesiis regu-
larium, & visitabit etiam Ecclesiæ

nullius Diœcesis, quæ visitatio
competet ad vicinorem episco-
pum. Franciscus Leo in thesauro p. 2.
cap. 2. num. 74. vt iam Sacra Con-
gregatio declarauit, teste Barbosa
in pastorali part. 3. allegat. 74. num. 7.
& allegat. 73. num. 3. & etiam com-
pellere dictos laicos ad computa
confraternitatum reddere: multos
citat idem Barbosa in remissionibus
ad cap. 9. sess. 23. Concil. Tridentin.
num. 9. fol. 58. Muñuz de Escobar de
ratiociniis.

50 At verò nequit procedere ad vi-
sitationem cuiuslibet loci, hospita-
lis, aut confraternitatis, quæ sub
immediata Regis protectione exi-
stunt, sine eius permisso, & licen-
tia. Concil. Trident. de reformat.
cap. 8. sess. 24. Fuscus de visitat. lib. 2.
num. 21. Azor institut. moral. part. 2.
lib. 3. cap. 40. quest. 10. Franciscus Leo
in thesauro, part. 2. cap. 2. num. ultim.
Perez de Lara de capellaniis lib. 2.
cap. 1. num. 49. Barbosa alleg. 75. n. 2.
& 16.

51 Visitabit etiam vt Apostolicæ
sedis delegatus Clericos, etiam
exemptos, & Dignitates, curam
animatorum habentes, & etiam res
ad beneficia eorum atinentes, quo-
cumque priuilegio non obstante.
Concil. Trident. de reformat. sess. 24.
cap. 11. Franciscus Leo in thesauro.
part. 2. num. 78. Flaminius de resignat.
lib. 3. quest. 11. num. 5. Nauarr. conf. 4.
de tempor. ordin. in antiqua editio-
ne alias 8. de primiugis, in noua edi-
tione. Sayrus in floribus decif. titulo
de temporibus ordinat. decif. 5. Barbosa
suprà allegat. 74. num. 9. cum sequen-
tibus.

52 Et etiam Monasteria Monialium
exemptarum causa reparandi clau-
suram, quoties necessarium eis vi-
sum fuerit. Barbosa. part. 3. allegat.
102. num. 4. & in casu quando causa
infirmi

infirmitatis , vel alio titulo permittitur Monialibus exire monasteria , non solum causa approbanda est à suo Superiore, sed etiam ab episcopo Diocefano ; licet talis Monialis regularibus vel etiam Papæ immediatè subiiciatur, cum multis Barbosa *suprà num. 28.*

54 Procedit etiam ut Apostolicæ sedis Delegatus , contra legatarios & testamentorum executores, non implentes defunctorum voluntates , seu dispositiones , licet tales executores sint qualitercumque exempti , & officiales sanctæ Inquisitionis , seu Professores in aliqua Vniuersitate. Concil. Trident. de reformat. sess. 22. cap. 8. Franciscus Leo in thesauro , part. 2. c. fin. ante finem. Barbosa in pastoral. part. 3. allegat. 82. num. 13. & 15. facit textus in Clement. 1. de testament. §. si quis autem pro redemptione. & ibi Cardinalis Matienço in l. 14. tit. 4. lib. 5. recopil. gloss. 1. n. 45.

55 Quod procedit etiam si testator prohibauerit, ne episcopus se intromitteret , seu compelleret hæredes ad implementum testamenti. Argument. text. in l. nemo potest. 35. ff. de legatis primo. l. quod de bonis. §. frater autem. ff. ad legem falcidiam. c. tu nobis. c. requisiti, de testament. Egregiè gloss in c. si diligenti , de foro competenti , verbo pacto priuatorum. multos citat Barbosa in remissionibus ad cap. 15. Concil. Trident. de reformat. sess. 7. fol. 22. idem Barbosa in pastorali part. 3. allegat. 75. num. 8. cum sequenti : & ibi allegat Antonium de Prætis de off. Episcopi, cap. 1. num. 3.

56 Potest etiam defunctorum commutare voluntates causa legitima concurrente, vel quando adimplere est difficile , vel etiam si adimpleri valeant , ipsi magis virile aut p̄evisum fuerit commutare in

aliud opus pium , vt Apostolicæ sedis Delegatus. Concil. Trident. de reformat. sess. 22. cap. 6. & sess. 25. cap. 4. Syluester verbo Legatum 4. quæst. 12. B. Ludouicus Bei a responsorum conscientie part. 4. casu 22. Barbosa in remissionibus ad c. 6. Concil. Trident. de reformat. sess. 22. & in pastorali part. 3. allegat. 83. num. 5. Mandosius de resignat. gratia , titulo commutat. ultima voluntat. vbi dicit, quod secundus erit impetrare à Papa licentiam commutandi, seu confirmationem commutationis factæ ab episcopo.

S V M M A R I V M.

Episcopi utrum indulgentias concedere valeant num. 1.

Sanctissima virgo Maria utrum excelsior Apostolis. num. 2.

Claves regni celorum an soli Petro traditæ. num. 3.

Papa an ipse solus habeat Ecclesiæ potestatem. num. 4.

Antiquitus Episcopi plenarias indulgentias concedebant , sine aliqua limitatione. num. 5.

Qua de causa restricta Episcoporum potestas circa indulgentiarum concessionem. num. 6.

Quando dedicatur Ecclesia quam indulgentiam concedere posse Episcopus. num. 7.

Si Ecclesia consecratur , multique ibi sint assistentes Episcopi , & omnes concedentes indulgentiam , qualis concessio vires & robur habebit. num. 8.

In ceteris festinitatibus indulgentias utrum possint concedere

D d

- Episcopi, & usque ad quantam summam.num.9.*
- Per benedictionem solemnem Episcopi, quæ datur itineribus eundo, & etiam per illam, quæ fit cum verbis, sit nomen Domini benedictum, cum solemniter celebrat, an indulgentiae concedantur.num.10.*
- Ad concessionem indulgentiarum requiritur causa.num.11.*
- Causa iusta ad hoc quæ dicatur. num.12.*
- Interessentibus diuinis officiis indulgentiam iuste an concedere valeat Episcopus.num.13.*
- Peccata venialia per benedictionem Episcopi dimittuntur. num.14.*
- Electus confirmatus, licet sacram Ordinem non habeat, an possit indulgentias concedere. num.15.*
- Cardinales centum indulgentiarum dies concedere possunt. num.16.*
- Et etiam summus Pænitentiarius. num.17.*
- Si Episcopus excedit numerum à iure sibi præscriptum, an vitetur concessio.num.18.*
- Vtrum possit Episcopus concedere indulgentiam perpetuam: numero 19.*
- In foro conscientiæ an habeat potestatem restrictam quoad concessionem indulgentiæ.numero 20.*
- Episcopus vtrum indulgentiam pro defunctis possit concedere, & quid de Papa.num.21.*
- In mortali peccato existens Episcopus, seu excommunicatus, indulgentias an concedere queat. num.22.*
- Vtrum possit imagini, seu loco pio 40.indulgentiarum dies concedere, si eidem loco Antecessor totidem concessit.num.23.*
- An possit indulgentias ab Antecessore datas renocare, & alias concedere.num.24.*
- Concessio indulgentiarum an delegari possit.num.25.*
- Concessio indulgentiarum an profitam subditis quam non subditis.num.26.*
- Episcopus an concedere valeat licentiam ad hoc, ut possint subditi lucrari indulgentias ab aliis Episcopis concessas. numero 27.*
- Curatus virum hanc licentiam dare queat.num.27.*
- Visitantes Ecclesiam ubi Episcopus indulgentiam largitus est, etiam si non sint de Diœcesi, vtrum lucentur.num.28.*
- Archiepiscopus an per totam pruinciam valeat indulgentias concedere.num.29. & 30.*
- Exemptis suæ Diœcesis dare indulgentias vtrum possit Episcopus. num.31.usque ad 40.*
- Concessio indulgentiarum salutris.num.32.*
- Suum renunciare priuilegium nemini prohibetur.num.33.*
- Mulieres fideiubere an possint. num.34.*

Clericis

- Clericus utrum possit suum renunciare priuilegium. num. 35.*
- Exemptio clericorum de iure diuino an sit. num. 36.*
- Ius publicum an priuatorum pacto derogari valeat. num. 37.*
- Concessa pro fauore in odium redundare non debent. num. 38.*
- Exempti qualiter recipiant indulgentias. num. 39.*
- Vtrum possit Episcopus exemptos absoluere ab excommunicatione reseruata. num. 40.*
- Parochi, seu alij Prelati inferiores Episcopis, utrum possint concedere indulgentias. num. 41.*
- Discrimen quod est inter Episcopos & Presbyteros circa concessio-nem indulgentiae a quo iure sit. num. 42.*
- Indulgentias concedere utrum possit Episcopus qui renunciauit loco, non dignitati. nu-mero 43.*
- Virum possit Episcopus lucrari indulgentias quas aliis ipse conce-dit, si facit opus quod eius con-cessio requirit. num. 44.*
- Extra Diocesim utrum possit Episcopus indulgentias conce-dere. num. 45.*
- Indulgentias concedere pro opere quod extra Diocesim fit, an valeat Episcopus num 46. usque ad 57.*
- Iurisdictio voluntaria virum ubi-cumque exerceri possit. n. 47.*
- Iurisdictio voluntaria que dicatur. num. 48.*
- Concessio indulgentiae an sit vo-luntarie iurisdictionis. n. 49.*
- Præsentatos per patronos confirma-re utrum possit Episcopus extra Diocesim, & beneficia conferre, quamuis in curia Papæ sit. num. 50.*
- Vtrum Vicarius id possit facere si habet speciale mandatum. num. 51.*
- Rex an possit extra limites sibi Re-gni Doctores & milites creare. num. 52.*
- Episcopus extra Diocesim dimisso-rias dare utrum possit. n. 53.*
- Et utrum valeat excommunicare subditum extra Diocesim exi-stentem. num. 54.*
- Et an absoluere, & excommunicare extra Diocesim possit subditos, & ibi exercere contentiosam iurisdictionem. num. 55.*
- Parochus extra Parochiam an pos-sit audire confessiones parochia-norum. num. 56.*
- Actus absolutionis an iudicialis sit. num. 57.*
- Capitulum sede vacante an possit concedere indulgentias. num. 58. & 59.*
- Cardinales S. R. E. indulgentias concedere utrum possint vacan-te Papali sede. num 60.*

DE INDULGENTIIS.

CAPUT TERTIVM.

ABENT etiam
Domini Episco-
pi in hac Ecclesia
militanti claves
pispensandi , &
potestatē indul-
gentias concedē-
di.c.noua de pœnitent. & remissionibus,
ibi , quia Beatissima virgo Maria
dignior & excellentior fuerit Apo-
stolis vniuersis , non tamen illi, sed
istis Dominus claves regni cælo-
rum commisit : & ibi Panormitan.
num. 2. illis verbis , quod potestas
ligandi atque soluendi non fuit
tradita soli Petro , sed Apostolis
omnibus.Ioannes Montayne *de bish-
gamia quest. 7. num. 8. ibi, conse-
quenter neque solus Papa habet ecclæ-
siæ potestatem , sed cum dominis
Episcopis.Azeuedo *in l. 1. tit. 5. lib. 8.
recopilat. num. 94. ibi claves enim re-
gni cælorum Chr. statim tradidisse
Apostolis eorumque successoribus.
Petrus à Monte *de primatu Papæ, &
Monarchia Conciliarum summ. 1. num. 3.
Soto in 4. sentent. dist. 21. quest. 1.
art. 4. col. 2. Ludouicus Bolognini *de
iudgentiis , num. 21. Cardinalis in
Clement. 2. de pœnitent. num. 24. Feli-
nus de indulgent. plenar. num. 40. Ar-
millia *verbo indulgentia, n. 9. Fauins
Incarnatus in scrutinio tract. 5. p. 2. de
indulgent. fol. 182. Vgolinus de off. &
potest. Episcopi part. 2. cap. 41. num. 1.
Franciscus Leo in thesaur. part. 1.
cap. 7. num. 18. Petrus Gregorius
syntagmatum part. 1. cap. 9. lib. 2.
num. 5.*****

Quæ potestas licet amplissima

circa indulgentias , per multa tem-
poris curricula adeò in vsu apud
illos fuit , quod indulgentias ple-
nissimas concedebant , sine vlla li-
mitatione pro ut sibi videbatur.
Adueniente verò Innocentij tertij
constitutione , in Concilio gene-
rali edita , propter episcoporum
superfluum excessum , ex quo con-
temptibiles ecclæ claves vide-
bantur,& quia pœnitentialis ener-
uabatur satisfactio , Episcoporum
restricta potestas fuit.c. cum ex eo, de
pœnitent. & remiss. & ibi Sribentes.
Gambarus *de off. & potest. legati,
summ. quid possit legatus circa in-
dulgentias. num. 10. fol. 266.*

Quæ potestas ita limitata est,
vt in Dedicatione ecclæ vnius
anni concedere possint indulgen-
tiam episcopi , etiamsi à pluribus
deditur episcopis. c. cum ex eo. &
Panormitan. ibi. num. 5. c. nostro. de pœ-
nitent. & remissionibus. Soto in 4.
sentent. dist. 21. quest. 1. art. 4. col. 4.
Hontiensis in summ. de pœnitent. §. quis
possit. Speculator lib. 4. part. 4. titulo
pœnitent. & remissionibus num. 4.
Nauarrus in commentar. de iubileo, &
indulgentia notabili. 31. num. 3. Armilla
verbo indulgentia, num. 3. & Sylue-
ster num. 11. & Sa num. 16. Bolognini
de indulgent. num. 48. Egidius
Coninc *de sacrament disp. 12. dub. 1.
num. 8. Toletus in summ. lib 6. cap. 25.
Incarnatus in scrutinio de indulgent.
fol. 185. Bonacina de sacramenis
disp. 6. punct. 2. num. 2. Zerola in pra-
xi, verbo indulg. p. 1. n. 1. Barbola in
pastorali, p. 3. alleg. 88. n. 14.*

Sed

8 Sed si in dedicatione plures assi-
stant Episcopi , & quilibet annum
indulgentiae concedat, valebit tan-
tum concessio illius Episcopi , cui
illa Ecclesia subiecta est: vel si pro-
prius Episcopus non adsit, illius
qui particulariter ex proprijs Epi-
scopi commissione assistit. Argu-
ment. textu. in can. sane , de foro
competenti. Vgolinus de officio &
potestate Episcopi , part. 2. cap. 41.
§.1.num.2.

9 In cæteris festiuitatibus quadra-
ginta dies indulgentiarum conce-
dere possunt. d.c. cum ex eo , de pœ-
nitent. & ibi Abbas.num.5. Hostien-
sis , Soto , Nauarr. Armilla , Bolo-
gnin. Toletus , Ægidius, Bonacina,
Incarnatus , Syluester , Sa , Zerola,
Speculator , Barbosa , & Vgolinus,
Franciscus Leo in thesauro , part. 1.
cap. 7. num. 18. Felinus de indulgent.
plenar. num. 40. Gambarus de offic.
Legati, lib. 8. summ. quid possit Lega-
tus,num.8. fol. 266. Lancellottus in
templo, lib. 2. cap. 5. §.4. summ. de potest.
Episcopi,num.19.

10 Neque existimes per benedictio-
nem Episcopi , quæ fit his verbis,
Sit nomen Domini benedictum: tam
in diebus solemnibus quando Pon-
ticaliter celebrat , quæm in feria-
tis quando priuatim : & per sim-
plicem , quæ datur itineribus eun-
do , concedi à iure vel ab ipso Epi-
scopo benedicente quadraginta
indulgentiarum dies , ut iam dubi-
tare vidi : nam quidam Præstans-
simus Præsul , contrariam ample-
ctebatur sententiam , & cum eo
aliqui religiosi ac docti viri eius
applaudabant dictum , pro certissi-
mo ac indubitate , & meam repro-
babant opinionem : tunc enim de
istius episcopi petitione hanc pra-
xim lucubrare cœperant , & non-
dum vigesimum adimpleueram

annum , & nihilominus contra
istius sapientissimi Episcopi ac
seruorum negatiuam defendebam
opionem , nempe per talen be-
nedictionem non concedi quadra-
ginta indulgentiarum dies.

Dicebam ego nāque, indulgentia-
rum concessionē requirere causam
iustum, sine qua claves contēnentur
Ecclesiæ , & pœnitentialis enerua-
tur satisfactio. c. cum ex eo , de pœni-
tent. Soto in lectionibus de inst. Sa-
cerdotum , lec. 2. de indulgent. fol. mibi
233. Armilla verbo indulgentia, num. 5.
Syuester num. 19. Coninck de sa-
crament. disp. 12. dub. 6. num. 29. usque
ad 34. Quæ sit iusta causa dixerunt
ipsi, vt puta proper honorum Dei,
sue alicuius Sancti , aut proper
vtilitatem Ecclesiæ : at vero Epi-
scopi omnibus passim benedictio-
nem largiuntur , & verisimile est
ibi nulla iustum cautam inueni-
ri posse. Ergo. Nam licet multoties
in magnis festiuitatibus dicant
Episcopi concionatori, quod popu-
lo annuntiet se concedere quadra-
ginta indulgentiarum dies omni-
bus qui diuinis officiis intererunt,
sed haec concessio non fit sine cau-
sa : nam potissima est (quæ & iusta
dicitur) diuinis interesse officiis;
in particularibus vero cum nulla
adsit , neque conueniens , neque
utile fuisset si quotidie passim om-
nibus concederetur.

11
12
13
14
Et idè quia in iure expressum
non est , neque inueni scriptorem
dicentem per benedictionem Epi-
scopi quadraginta dies indulgen-
tiarum concedi , sed potius omnes
vno ore testantur per eam dimitti
peccata venialia. Gloss. in proæmio
sexti decretalium , verbo benedi-
ctionem . & ibi Doctores. Diuus
Thomas 2. 2. quest. 87. art. 3. part. 3.
Soto in 4. sent. dist. 1. quest. 1. art. 2.

Dd 3

col. 6. in fine. Petrus Soto in lectionibus de institut. Sacerdot. lection. 18. de venialium peccatorum remissione, ante finem. Syluester verbo Patriarcha, num. 2. & verbo peccatum, num. 7. Toletus lib. 6. cap. 24. num. 5. Emanuel Sa verbo peccatum, num. 12. Victoria in summ. titul. de pœnit. num. 99. Stephanus Gratianus disceptat. forens. tom. 3. cap. 467. num. 8. multa namque allegauit, quæ breuitatis cœla omittit, & tandem propterea tam Epilcopus quam famuli in meam venerunt sententiam, quam verissimam esse credo.

¹⁵ Electus confirmatus, non consecratus, neque sacro Ordine insignitus, indulgentias concedere potest (quia actus iurisdictionalis est) Cardinalis in Clement. 2. de pœnitent. num. 14. Panormitan. in c. accedentibus, num. 4. de excessibus Prelatorum, & in c. Suffraganei de elect. num. 2. Geminian. in c. Romana de pœnitent. n. 5. lib. 5. Additionator Abbatis in c. 1. de translat. Episcopi. Diuus Thomas in addit. ad tertium, super 3. sentent. quest. 26. art. 2. Soto in 4. sentent. dist. 21. quest. 1. art. 4. col. 4. Azor inst. moral. part. 2. lib. 3. cap. 55. q. 1. Bolognini. de indulg. num. 23. & 26. Felin. eodem tractat. num. 43. Nauarr. de iubileto notabil. 31. num. 3. Syluester verbo benedictio, n. 2. Lancellottus in templi lib. 2. c. 5. §. 4. n. 19. fol. mihi 170. Marius Alterius de censuris, tom. 1. lib. 5. disp. 12. cap. 3. col. 203. Franciscus de Pauinis de offic. capituli sede vacante, prælud. 4. part. 1. num. 4. Petrus Gregorius syntagmatum lib. 17. part. 2. cap. 14. num. 2. Bonacina de sacrament. disp. 6. punct. 3. num. 6. Vgolinus de off. Episcopi part. 2. cap. 41. num. 1. & 2. Leo in thesaur. part. 2. capite 1. num. 3. & 4. Vgolinus de off. Episcop. part. 2. cap. 41. num. 1.

& 2. Zerola in praxi, verbo indulg. part. t. num. 1. Syluester eodem verbo, num. 13. Sa n. 15. Angelus 6. Suarez de legibus lib. 4. cap. 4. num. 9. Barbosa in pastoral. part. 3. alleg. 88. n. 7.

¹⁶ Sed Card. nalis, Episcopus etiam neque consecratus, neque sacro Ordine initiatus: (vt inquit Abbas in d. c. accedentibus, num. 4. Franciscus de Pauinis, & Sa ubi proxime) ex speciali priuilegio possunt excedere numerum præscriptum, & concedere centum indulgentiarum dies. Cærimonialis Episcoporum, lib. 1. cap. 25. col. 4. Bolognini. de indulgent. supra. Nauarr. in comm. de Iubileto notabil. 31. num. 17. Zerola in praxi, verbo indulgent. part. 2. num. 12. Gambarus supra dict. lib. 8. fol. 266.

¹⁷ Summus Pœnitentiarius concedit etiam usque ad summam centum dierum indulgentias. Nauarrus ubi proxime dict. num. 17.

¹⁸ Sed si formam in d. c. cum ex eo. excederet Episcopus, non viatur in totum concessio, sed valebit quoad illam partem tantum numerum permisum non excedentem. Gloss. in d. c. cum ex eo. & ibi Panormitan. de pœnitent. num. 8. & Gloss. in c. final. eodem titulo, lib. 6. & ibi Doctores arg. text. in l. rogatus, 33. ff. mandati. l. placuit 29. l. pecunia 9. ff. de usuris. l. sine generali. §. querendum ff. de iure dotium. l. sancimus 34. c. de donationibus. l. hac consultissima 21. §. ex imperfecto, in fine. c. de testament. Gloss. in l. græca, verbo omnino. ff. de fideiussoribus. l. 7. tit. 21. part. 5. expresse Hostiensis in summ. de pœnitent. & remission. §. quid ergo. Soto in 4. sentent. disputation. 21. question. 1. art. 4. column. 4. Petrus Soto in lection. de institution. Sacerd. lect. 2. de indulgent. Bologninus de indulgent num. 52. Vgolinus, part. 2. cap. 4. §. num. 2. Syluester

Syluester verbo indulgent. numero 15. Bonacina de sacrament. disputat. 6. part. 3. num. 4. alios citat Barbosa in pastoral. part. 3. alleg. 88. num. 22.

¹⁹ Poteſt etiam Episcopus concedere indulgentiam perpetuam. Arg. text. in c. nemini, de offic. delegati. Syluester verbo indulgentia, p. 1. n. 16. Nauarrus conf. 18. num. 5. de paenitent. & remission. & in comment. de Iubileō notab. 31. num. 25. Zerola in praxi verbo indulgent. p. 1. num. 5. Ioannes Gutierrez canonicar. lib. 2. cap. 17. num. 6. Vgolinus vbi proxime.

²⁰ At verò in foro conscientiæ potest Episcopus plures annos concedere indulgentiæ, quia ibi nulla limitatio adest, ut post Innocentium in d. c. cum ex. tenent multi, & Zerola suprà part. 2. num. 12. & Emanuel Sa verbo indulgentia, num. 16.

²¹ Nequit tamen Episcopus concedere indulgentiā pro defunctis, quia id Papæ reseruatum est. Bologninus de indulgent. num. 56. Bonacina & Sa num. 19. suprà & Barbosa num. 24. Valerius Reginaldus in praxi fori paenit. lib. 7. num. 114. & 193. Bellarmin. de indulgent. lib. 1. cap. 11.

²² Episcopus licet in culpa mortali existat, seu excommunicatus, nō vitandus sit, indulgentias concedere valet. Nauarrus de Iubileō suprà num. 11. Incarnatus in scrutinio tractat. de indulgentiis, fol. 184. Bonacina de Sacramentis, disp. 6. quest. 1. punct. 3. num. 8. usque ad 10. & de censuris disp. 2. quest. 2. punct. 7. Azor institut. moral. lib. 3. part. 1. cap. 55. quest. 7. Barbosa num. 12.

²³ Nequit Episcopus quadraginta indulgentiarum dies illo pio loco seu imagini concedere, vbi Ante-

cessor tot dies concesserat. Additionator ad speculum Iuris lib. 4. p. 4. tit. de paenitent. liter. A. Geminian. in c. indulgentia in s. de paenitent. lib. 6. Barbosa num. 16.

²⁴ Sed quod ei permissum est, si nomine proprio vult ibi indulgentias concedere, illud erit, quod possit reuocare indulgentias ab Antecessore datas, & alias de nouo concedere. Bonacina de Sacrament. disp. 6. punct. 8. num. 7.

Licet etiam Episcopo delegate Vicario suo, seu alio clero indulgentiarum concessionem. Felinus de indulgentiis, num. 44. & 45. Jacobus à Graffis lib. 3. cap. 2. num. 6. Nauarr. de Iubileō sing. 31. Vgolinus de offic. Episcopi, part. 2. cap. 41. num. 2. Bonacina dict. disp. 6. punct. 3. num. 11. Valer. Reginald. suprà num. 116. lib. 7. Azor institut. mor. lib. 3. part. 2. cap. 43. quest. 13. & c. 55. quest. 5. Gregorius de Valentia tom. 4. disp. 7. quest. 20. punct. 3. Barbosa num. 10. Angelus verbo Episcopū num. 4. & Sa verbo indulgent. num. 16.

²⁵ Indulgentiarum concessio subditis tantum prodest, non alienis. c. quod autem. & ibi Abbas & Hosteniensis de paenit. idem Abbas in c. fin. de auth. & usu pallij, num. 2. Coninck de Sacrament. disp. 12. dub. 1. num. 8. Gemin. in c. Romana de paenit. num. 6. lib. 6. Speculator tit. de paenitent. lib. 4. part. 4. num. 5. Petrus Gregorius syntag. lib. 2. cap. 9. p. 1. num. 5. Nauarrus d. nosab. 31. num. 13. Soto in 4. sent. dist. 22. quest. 1. ar. 2. col. 6. Bologninus de indulg. num. 35. Felinus eodem tract. num. 41. Sa verbo indulgent. n. 14. Syluester num. 14. Angelus n. 11. Vgolinus d. c. 41. p. 2. Leo c. 7. num. 18. p. 1. Nicolaus de Emerici in direct. Inquisit. part. 2. in c. excommunicam.

communicam. §. quia verò. num. 2. &
3. Barbosa *suprà num. 23.*

²⁷ At verò si Episcopus habet priuilegium à Papa quod possit indulgentias impartiri tam subditis propriis, quam alienis, poterunt eis gaudere: vel si Episcopi aliarum dicetis speciatim suis subditis peregrinantibus concederent, quòd possint percipere indulgentias ab alijs Episcopis concessas. c. quod autem. & ibi Gloss. & Abbas num. 7. de penit. Geminian. in d. c. Romana, direct. Inquisitor. Bolognini. num. 60. Nauarr. Vgolinus, Speculator, & Barbosa.

²⁸ Hanc licentiam petcipiendi indulgentias neque Curatus, neque alius, quam proprius Episcopus, aut Papa concedere potest. Cum multis Vgolinus *de offic. Episcop. p. 2. c. 14. §. 1. num. 2.*

Sed quòd talis licentia necessaria non sit, quia quando Episcopus indulgentias elargitur, seu alicui Ecclesiæ, seu imagini, concedat, quod eas lucentur omnes præsentes, seu talem imaginem venerantes, aut templum visitantes, licet alterius Episcopatus sint. Emanuel Sa *verbo indulgentia, num. 1. & Zerola in praxis eodem verbo, part. 2. num. 13.*

²⁹ Archiepiscopus per totam provinciam quadraginta dies indulgentiarum concedere potest, etiam extra actum visitationis. c. nostro 15. de penitent. & ibi Abb. Gloss. in c. 1. de censib. lib. 6. Bolognini. num. 39. de indulgent. & Felinus num. 80. Angelus *verbo indulgent. num. 5.* Toletus in compendio lib. 6. cap. 25. Coninck de Sacram. disp. 12. dub. 1. num. 8. Vgolinus d. cap. 14. §. 2. num. 2. Bonacini. dicit. disp. 6. punct. 3. num. 2. Sanchez in summ. lib. 4. cap. 38. num. 11. Leo p. 1. cap. 7. n.

18. Barbosa num. 15.

³⁰ Sed quòd iam hoc priuilegio uti nequeant Archiepiscopi, quia per Concilium Trident. censetur reuocatum, inquit Zerola *in praxi, verbo Archiepiscop. part. 1.*

³¹ Nequit etiam Episcopus exemptis suæ diœcesis indulgentias concedere: cum multis Vgolinus *de offic. Episcop. p. 2. c. 41. alias 14. §. 2. num. 2.*

³¹ Sed contrarium verissimum esse existimo: nam cum exempti ex sua diœcesi sint, & indulgentias percipere omnibus habitantibus in ea permittatur, similiter extendetur concessio ad eos; quia licet exempti, nihilominus de diœcesi sunt, & priuilegiati quoad iurisdictionem sibi damnosam, ista ergo salutaris est & optima: igitur ab ea exempti non videntur.

³² Et quia vnicuique suum renuntiare priuilegium licet. l. si quis in conscribendo, 30. c. de Episcopis, & clericis. l. si quis in conscribendo. c. de paœtis: vbi Imperator docet, posse quemlibet suum fori priuilegium remittere, siue sit cingulum militie, vel dignitatis. l. si mulier ff. ad Senatusconf. Velleian. l. iubemus 22.

³³ e. eodem. l. 3. tit. 12. p. 5. vers. latercera el. datur enim ibi mulieribus licentia renuntiandi priuilegium quod habent, vt pro alijs non fideiubeant, hac de causa, ne formaliter facilitate decipientur. l. i. cum gloss. ibi, verbo pro ullo. ff. ad Velleianum.

Gloss. in l. tametsi ff. ad Macedonian. Gloss. in l. sciendum. ff. de verbis significat. Facit textus in l. pacisci. ff. de paœtis. Ex qua constat posse partes pacisci & conuenire, renuncianto priuilegium agendi, pro animali morbo. l. cum queritur. §. si venditor. ff. de adulatio edicto. l. iuris gentium. §. si paciscar. l. pactum inter

³⁴ baredes

baredes 46. ff. de pac̄tis. l. nequis. l. si ferriatis. ff. de feriis. Et per ista iura & sequentia approbatur opinio, quod potest quilibet suum priuilegium renuntiare. c. conq̄uestus final. de feriis. c. licet 1. de restitut. spoliatorum. Facit etiam quod maior minori se submittere potest, & remittere maioriam & praeminentiam. l. est receptum. ff. de iurisd. omnium iudicium. c. nos incompetenter 2. quest. 7. quia quae in fauorem concessa sunt, cui libet renuntiare permittitur. l. quod fauore c. de legibus. l. nulla. ff. eodem titulo. l. si index. ff. de minoribus. Abbas in c. si diligenti, de foro competenti, num. 7. & ibi Felinus & Innocent. idem Abbas in c. licet. de restitut. spoliator. num. 3. Bart. in l. 3. ff. de fidei insuperibus. num. 10. col. 2. Iason in l. in conscribendo c. de pac̄tis. col. 6. & ibi Decius num. 30. Lopez in l. 3. tit. 12. part. 9. Suarez in l. quoniam in prioribus. §. quintò quaritur, num. 8. fol. 417. Antonius Gomez tom. 2. variar. c. 13. num. 5.

35 Neque in contrarium facit quod priuilegium fori renuntiare veratur clerico. c. si diligenti. c. significasti, de foro competenti. c. contigit 36. de sent. excommunicat. c. non liceat 3. quest. 6. c. inolita. cum gloss. 11. quest. 1. auth de sanctiss. Episcop. §. economos. collat. 9. Glott. in l. si quis in conscribendo. c. de Episcop & cler. Gloss. in c. clericis. verbo clericatis, de clericis conjugatis. lib. 6. Gloss. in c. ad audienciam, de consuetud. & ibi Abbas num. 5. & in c. si quis clericus. num. 1. de foro competenti. Felinus, Innocentius, & Abbas in d. c. si diligenti, de foro comp. & in c. significasti, de iudiciis. & Abbas in c. dilecti, num. 4. de foro competent. & in c. contigit, num. 4. de sentent. excommunicat. Nicolaus de Milis in repertor. verbo clericus. multos refert. Didacus Perez in 2. tit. 1. lib. 2. ordinam. vers.

quæri etiam potest. & in l. 1. tit. 4. lib. 3. ordinam. vers. utrum clericus. Quia priuilegium hoc quod clerici habent, est de iure diuino. c. quamquam, de censibus lib. 6. & ibi Gemini. c. relatum 11. quest. 1. c. si Imperator. & ibi Glossa 16. dicit. Abb. in c. si quis. & in c. solita. num. 4. de major. & obedient. & in c. proposuit. n. 14. de concess. præ. & in c. at si clericis. num. 23. de iudiciis. & conf. 85. num. 8. Lopez in l. 1. tit. 7. part. 1. in gloss. magna. verbo Señal. de ordin. col. 3. vers. pro parte. Bertrandus conf. 182. num. 1. lib. 1. Didacus Perez in l. 2. tit. 1. lib. 3. ordin. § quaro utrum Papa. & ibi citat Ferdinandum Loazes in tractat. Regis Anglia. fol. 18. col. 4. num. 11. & Andreas de Itsenia in peregrina. in 1. constitut. Neapolitan. rubr. de pœna vniuersit. qui erat potestate. fol. 45. col. 4. Et cum de iure diuino sit, & in totius status clericalis ecclesiæ ac Ministeriorum eius fauorem concessum, nullo modo renunciari poterit; nam ius publicum, & pro publica utilitate concessum, pacto priuatorum derogari non debet. l. ius publicum. l. inter debitorem. ff. de pac̄tis. c. cum tempore. de arbitriis.

Secus tamen est in nostro casu, 38 quia exemptio pro fauore concessa est, & in odium redundare non debet. l. non eo minus. c. de procuratoribus. l. 1. tit. 2. part. 3. præcisè in re ita animæ exemptorum odiosa, sicut est priuare illos indulgentiarum perceptione; essent namque tamquam exules, & personæ miserabiles, qui ex particulari sedis Apostolicæ fauore magis quam alij honorantur. Ideò namque exempti ne tanto bono priuentur, tacite ad indulgentias percipiendas suum exceptionis priuilegium renuntiant, sine aliquo strepitu aut actu exte-

E e

niori, & etiam tacite eas lacerantur
sine aliquo exemptionis sive derri-
mento aut lesione: & sic neque
suum exemptionem diminuunt, ne-
que iurisdictionem episcopalem
protogant; sed tamum in anima
bonum indulgentias locantur, quod
estlandabile, praecipue cum sit sine
exemptionis lesione, aut Episcopalis
iurisdictionis extensione. Facit
etiam doctrina Patris Gasparis
Hunrado de Mendoza ex illuissimi-
ma Societate Iesu, genere, religione,
& eruditione illuissimis de ma-
trimonio differentia dissunt. 15. num. 4.
whi docet, post Episcopum exem-
ptos suos Dicentes absoluere ab ex-
communicatione reservata, & se ad
hoc submittere Episcopo: Ergo a
fortiori debent submittere ad indul-
gentias consequetas, ut in ter-
minis teneat Bologninus de indul-
gentia 63. Nauarr. in comment. de iubile
monatib. 31. num. 13. Bonacina de sacra-
mento dissunt. 3. num. 15. & Barbosa
post hanc scripta vissus part. 3 alleg. 88.
num. 27.

Parochii, securiij Prelati Episco-
pis inferiores indulgentias nequeunt
concedere. ID Thom. in addit. ad 33.
lib. super 3 sent. quest. 26. Panorm. mccc.
cum ex eo de penitentiis 5. Geminian.
in c. indulgentiae nam 6. eodem tit. lib. 6.
Petrus Gregor. synagm. lib. 2. cap. 9.
ppart. 1. num. 55. Toleus lib. 6. cap. 25.
num. 6. Coniect. diss. 12. dubius lib. 8.
Nauarr. & Bonacina supra Sylvestri
verbis indulgent. num. 12. Wgolinus
de officio Episcopi, ppart. 22. cap. 41.
num. 1. Leo in bessero part. 11. cap. 7.
num. 19.

Ex quod dicibus Sutor in 4 sentent.
diss. 22. quest. 11. art. 44. col. 33. celle-
de iure diuino disce inveni quod
est inter Presbyteros & Episco-
pos, in conferendis indulgen-
tiis.

Episcopus qui renuntiant loco
non dignitati, poterit indulgen-
tias concedere; si permittatur ab
episcopo, qui subditos haberet, ut
eos suis subditis clargiatur. Gratia-
nus disceptat forens. cap. 28. n. 57. fol.
mibi 380.

Episcopus qui indulgentias con-
cedit, si facit illud opus quod eius
concessio requirit, eorum benefi-
cio gaudetur: & poterit etiam se-
cundum dispensare, commuando illud
opus prius in aliud: nam licet sibi
indulgentias concedere negreat,
poterit wei indulgentias a se aliis
concessis. Diuus Thom. in addit. ad
lib. 3. super 3 sentent. diss. 21. quest. 1.
art. 4. adl. 6. & diss. 22. quest. 2. art. 2.
adl. 2. Coniect. diss. 12. dub. 2. num. 31.
et 32. iubilie tertio. Bologninus de in-
dulgentia num. 69. Azor infra mord.
part. 2. lib. 3. cap. 55. q. ultim. Sanchez de
maxim lib. 8. diss. 3. num. 2. Sylvestri
verbis indulgent. num. 21. Angelus 23.
Armillan 21. armund. San. 17. Car-
dinalis in Clem. eligans. voss. quibus.
m. 2. de privilegiis excess. privili. Gemini-
nian & Bonacina supra Nauarr. na-
tibili. 20. num. 18. Suarez de legibus
lib. 6. cap. 11. num. 8. & 11. Barbosa
p. 3. diss. alleg. 88. m. 28.

Ita est etiam Episcopus extra
Dicentes existens indulgentias
concedentes suis subditis, pro opere
iure Dicentes propriam facien-
do. Nauarr. in commentar. de iubile,
motab. 31. num. 13.

Sed si concessit indulgentias pro
processu quo extra Dicentur, si
sine licentia Ordinarij illius loci
monstrabunt Bologninus de indul-
gent. num. 66. v. rebicitat Ordinarij
coff. 73. col. 22. cunctis sequentijs. incipit,
quarum usq. Presbiterus. Felinus de indul-
gent. num. 41.

At vero (si loa istorum venia)
contrarium defendere sententiam
duxi,

duxi, nempe, posse Episcopum indulgentias concedere suis subditis, etiam illi extra Diœcœsim existat, pro opere quod extra Diœcœsim sit, sine licentia Ordinarij illicius loci: nam cum sit cautum in iure, quod ea, quæ iurisdictionis voluntaria sunt, & quæ sine cause cognitione exerceti possunt, in quocumque loco, & tempore Episcopo expedite liceat. c. nouit. de off. & potest. Legati, & ibi Gloss. & Doctor, Clementin. 1. de foro competenti, & Cardinalis ibi. num. 12. 1. omnes 2. & l. final. ff. de off. Proconsulis. I. emancipari. ff. de adoptionibus. Hippolytus de Marsilis, & Hieronymus Cagnolus in l. final. ff. de iurisdic. omn. iudic. ille n. 8. iste n. 29. Angelus Perusinus in d. l. emancipari, de adoptionibus. Couarruuias alios referens, variar. c. 20. lib. 3. n. 8. Menochius de arbitrar. lib. 1. quest. 43. n. 16. Romanus singulari 48. Selua de beneficiis p. 3. q. 4. num. 1. Ro-deanus tit. de simonia, cap. 18. p. 1. n. 7. Marius de censuris tom. 1. l. 5. disp. 12. c. 2. liter. D. col. 5. Gonzales in regula 8. cancellar. gloss. 62. n. 2. Augustin. Barbosa in remission. ad Concil. sess. 6. de reform. cap. 5. Rebuffus in praxi, regula de clericis, à quibus & quomodo ordinentur, n. 11. & 12. Boherius in decis. part. 1. q. 3. n. 7. Riccius in praxi, decis. 380. n. 2. & 3. Zerola in praxi verbo ab solutio. part. 1. n. 7. Ludouicus à Sardis de legitimat. per rescriptum, num. 19. Nauarrus consil. 41. de temporibus, num. 1. Coninck de sacrament. disputat. 8. dub. 3. num. 22. Bonacina de sacrament. disputat. 3. quest. 7. punct. 2. n. 10. Syluester verbo confess. num. 12.

48 Et cum iurisdiction voluntaria ea dicatur, quæ inter volentes exercetur. l. final. & ibi Gloss. ff. de iurisdic. omnium iudic. Gloss. in d. leg. 2. & in leg. final. ff. de offic. Proconsulis.

& in l. emancipari, de adoptionibus. antbor. de defensoribus ciuitatum. & ibi Gloss. verbo sumunt. Bartholus in d. l. emancipari, num. 1. & Iason in leg. extra territorium. ff. de iurisdic. omnium iudicium, num. 7. Ludouicus à Sardis, & Riccius supr. Aperiè constat indulgentiarum concessio-nem, quæ semper volentibus, non verò iniuitis datur, actum iurisdictionis voluntaria esse. Gloss. in c. nouit. verbo terminos. de offic. Legati. Gloss. in c. nostro. de paenitent. & Pa-normit. ibi, & in c. a. cedemibus, n. 4. de excessibus Prelatorum. Suarez tom. 4. disput. 49. sect. 3. num. 9. Coninck disput. 17. dub. 2. num. 9. & 10. Vgo-linus de offic. part. 2. cap. 41. num. 1. Leo in thesauro. part. 1. cap. 7. num. 18. Bonacina disputat. 6. punct. 3. num. 9. Barbosa in pastorali, allegat. 88. n. 16. Igitur extra Diœcœsim concedi poterunt, & ibi exercere licebit actum ad eas lucrandas requisitum: quia sine strepitu iudicali fit, & sine apparatu iudicij; ad cuius confirmationem dixit Baldus, posse Episco-pum extra suam Diœcœsim præsentatos per patronos confirmare, & ibi beneficia conferre, quamvis in curia Papæ sit: quia actus iurisdictionis voluntarie est. Glossa in c. 1. de iuris. lib. 6. Cagnolus in l. final. ff. de iurisd. omnium iud. num. 29. Gonza-les in reg. 8. cancellar. gloss. 62. n. 2. & 8. Franciscus de Pauinis de offic. Capituli sede vacante, quest. 1. part. 2. num. 66. Paulus de Citandinis de iu-re patronatus, part. 7. num. 19. Rochus de Curti eodem tract. summ. 1. n. 3. Iason in l. extra territorium, de iurisd. om. Couarruuias variar. lib. 3. cap. 20. num. 8. vbi dicit, idem posse Vicar-iuum Episcopi, si potestatem habet conferendi. Gloss. in c. statut. de prob. l. 6. Hippolytus de Marsilis in d. l. fin. n. 8. de iurisd. omn. Lara de anniversar.

49

50

51

Ec 2

- § 2 & capil.l.2.c.10.n.67. Gonzales & Pa-
uinus *suprà*. Menoch. de arb. l.1.q.43.
n.19. Selua de benefiis. p.3.q.40.n.1.
- § 3 Facit etiā quod Rex potest extra
regni sui limites Doctores & mil-
ites creare. Bart. in l.1.c.de dignit.l.12.
Tiraquellus de nobilitate.c.6.n.26.
- § 4 Potest & Episcopus extra Diocesis
concedere dimissorias. Examen
episcoporum lib.1.c.16. n.8. & Barbosa
in pastorali, part.1.alleg.7.n.19. & ex-
communicare subditum extra Diocesi-
m existentem. Lancellottus *in tem-
plo* lib.2. cap.5. §.4. num.4. & ab-
soluere, ac excommunicare subditos,
& exercere iurisdictionem conten-
tiosam, quando causa cognitio non
vertitur, & effectus confertur in
suam Diocesim. Gratian. discept. cap.
127. num.8. Barbos. *in remiss.ad t.5. de
reform. sess.6. fol.14.* & *in pastorali*. p.2.
alleg.6.n.18. & ibi causas delegare.
Gloss *in c. nouit. de offic. delegati*. Gon-
zales *suprà gloss.62. n.10.* & absoluere
subditos, quando strepitus iudicia-
lis non requiritur. Gloss *in c. nouit.* &
in c. excomm. de offic. delegati. Tuschus
liter. E. conf.249.n.3. Zerola *in praxi*,
verbo absolut part.1.num.7. Iason *in l.*
extra territor. num.11. de iuris. omn. ind.
& ibi num.6. ponit exemplum in pa-
rocho, qui extra suae parochiae limi-
tes poterit penitentialiter paro-
chianos suos audire, & absoluere.
Coninck *de sacram. disp.8. dub.3. n.12.*
Syluester, Cagnolus, Gonzales, Na-
uarr. & Bonacin. *vbi proxim.* & in hoc
casu actus absolutionis judicialis
est, ut inquit Nauarrus *in Mammali*
cap.27. n.269. & nihilominus extra
Diocesim exercetur, & ibi robur
sumit, & effectum ergo & similiter
concessio indulgentiarum, etiamsi
pro opere sit extra propriam Diocesi-
m facienda, cu istud non sit actus
iurisdictionis contentiosae, sed de
voluntaria, & fiat sine strepitu iudi-
- ciali inter volentes, non inter innu-
tos; hujus opinionis est Emanuel
Sa *in aphorismis, verbo indulgent. n.16.*
- § 5 Capitulum sede vacante indul-
gentias concedere posse, testantur
Bologn. de indulg. n.44. Sylvestr. verbo
Capitulū, n.5. San.1. Selua de benefic.
q.1.p.2. n.4. Zerola *verb.indulg. p.1.*
n.2. Azor *instit. moral p.2 lib.3. cap.55.*
q.4. & lib.3. cap.37. quast.9.
- § 6 Contrarium, nempe non posse, te-
nent Felin. de indulg. n.5. Geminian.
in c. Roman. de punit. l.6. n.5. Armilla
verbo indulg. n.3. Soto *in 4. sent. dist. 21.*
q.1.art.4.col.4. Rodrig. rom. 3. de sua
ebrasi. 53. n.155. Bonac. de sacram. disp.
6 punct. 3. n.23. Viald. *in candel. aur.*
cap.1. de quibusdam quast. particul. n.5.
Barbosa *in pastor. p.3. alleg. 88. n.21.*
- § 7 Facit etiam, quod vacante Papali
sede lacrum Cardinalium collegiū
indulgentias concedere non possit,
quia tunc talis potestatis exercitiū
dormitai. Cardinalis Zabarela *in
Clement. ne Romani. de elect.* num.5.
- S V M M A R I V M.
- Episcopo, à quo iure sibi competit
Sacramentum Confirmationis
ministrare. num. 1.
- Romanus Pontifex an possit dispe-
sare, quod simplex clericus hoc
Sacramentum conferat. num. 2.
- Vtrum id possit facere Episcopus.
num. 3.
- Hæc prohibitio quando capit. n.4.
- Vtrum sit prescriptibile hoc ins.
num. 5.
- Archiepiscopus vtrum possit dis-
pensare circa ministrum huius
Sacramenti. num. 6.
- Chrisma à quo debeat consecrari, &
quis sit eius minister. num. 7.
- Vtrum

- Vtrum Papa concedere possit, quod
Chrisma ab alio quam ab Epis-
copo consecretur. num. 8. usque
ad 11.
- Vsus antiquus Ecclesiae probat ad
Episcopos tantum spectare
Chrismati consecrationem.
num. 9.
- Vtrum balsamum sit de necessitate
sacramenti. num. 12. & 13.
- Balsamum Indorum an aptum ad
hoc sacramentum. num. 14.
- Vtrum Missa sit de substantia pre-
cisè in consecratione Chrismati.
num. 15.
- Quo die debeat consecrari, & quis
primus instituit ut die Ionis
sancti consecraretur. num. 16.
- Vtrum peccet Episcopus in mortali
existens culpa Chrisma conse-
crando. num. 17.
- Episcopus excommunicatus, seu de-
gradatus, an valide ministret
- hoc sacramentum. num. 18.
- Episcopus duorum Episcopatum
unitorum qualiter se portare de-
beat in consecratione Chrisma-
tis. num. 19.
- Sub culpa mortali tenetur diligen-
ter curare de administrando hoc
sacramento: & Episcoporum
negligentia carpitur. num. 20.
- Confirmare tantum subditos de-
bet. num. 21.
- Vtrum peccet confirmando non
subditos. num. 22.
- An in die feriale, & post prandium
possit ministrare hoc Sacra-
mentum Episcopus. num. 23.
- Aras consecrare an possit Episcopus.
num. 24.
- Si Ecclesia consecrata violetur, à
quo reconciliari debeat. num.
25. & 26.
- Ecclesiae consecratio ex quibus con-
stet. num. 27.

DE CONFIRMATIONE.

CAPVT QVARTVM.

Piscorvs de iure
diuino est vnicus Con-
firmationis Sacramen-
ti Minister. c. manus. c
nouissime de confcr. dist.
5 Concil. Trid. sess. 23. c. 4. l. 7. l. 8. l. 11.
tit. a. p. 1. & ibi Lopez. D. Thomas in
3 sent. q. 72. art. 11. n. 50. Suarez de re-
ligione. tom. 4. l. 2. r. 30. n. 1. Soto in 4.
sent. dist. 2. q. 1. art. 1. col. 2. Petrus Soto
in lectionibus de instit. Sacerdot. lect. 2.
de sacram. Confirmationis. §. de ministro.
Alter Soto in 4. dist. 7. q. art. 12. Conc.

Trid. sess. 7. c. 3. Angelus verbo confir-
matio. n. 1. & Sylvestri n. 2. Henr. in sum. l. 3. c. 6. de confirm. §. 1. Alphon-
sus Aluarez in Speculo iuris Pontificij,
tit. de confirm. fol. mihi 179. Durant. in
rational. l. 5. c. 84. n. 1. Mirand. in Ma-
nual. c. 22. n. 8. Candelabrum aureum
tit. 3. de confirm. §. de ministro. num. 26.
Coninck de sacram. q. 72. art. 11. dubit.
vnica. Petrus Greg. l. 2. p. 1. c. 5. n. 2. Vi-
ctor. in summ. sacram. §. de sacram. con-
firmat. n. 45. Abb. in c. 2nico de sacra
vnct. Couarr. variar. resol. lib. 1. cap. 10.

E e ;

num. 6. Anguianus de legibus lib. 2.
controvers. i. num. 71. Barbola in pastorali part. 2. alleg. 30. num. 1.

2 Papa potest committere simplici Sacerdoti administrationem Sacra- menti Confirmationis, & facere eum Ministrum. Gloss. in o. manus. de consecrat. dist. Soto in 4. dist. 7. q. 1. art. 12. & dist. 25. quest. 1. articulo 1. col. 6. Cæsar Baronius annalium Ecclesiæ tom. 8. anno Christi 594. fol. 54. Pineda in Monarchia Ecclesiastica part. 2. tom. 2. lib. 12. cap. 1. §. 2. fol. mihi 190. Nauarr. consil. 14. de priuileg. num. 2. Bonacina de Sacra- ment. disput. 3. quest. unica, punct. 2. num. 3. Gambatus de offic. Legati, lib. 1. fol. 41. num. 273. Lancellotti in templo, lib. 2. cap. 1. §. 4. num. 8. Henriquez, Armilla, Syluester, Coninck, Toletus, Nauarrus, Viualdus, Ange- lus, Couarruulas, & Anguianus.

3 Episcopus nequit committere simplici Sacerdoti, seu alio non episcopo confirmationis collatio- nem. Soto in 4. dist. 7. quest. 1. art. 12. Gloss. in o. peruenit. 95. dist. Héritez, Alphonsus, Suarez, Viualdus, Bona- cina, & Coninck.

4 Eo quod Diversus Syluester Papa generale promulgavit decretum, neminem nisi Episcopum, sine sedis Apostolice permisso, Confirmationis sacramentum administrare & Chrisma consecrare debere. Villegas in vita Sylvestri I. fol. 428.

5 Quapropter stante hac constitu- tione Confirmationis seu Ordinatio à Presbytero, seu ab alio non Episco- po, non potest prescribi. o. quanto, de consuetudine. Couarruulas var. lib. 1. cap. 10. num. 13. & 14.

6 Patriarcha, seu Archiepiscopus, si Episcopi Suffraganei aut absen- tes, aut infirmi existant, ita quod confirmationis sacramentum ad-

ministrare nequeant, si non adest alias Episcopus, qui commode infirmi aut absentes Episcopi vi- cem suppleat, committere poterit simplici Presbytero, ut sacramen- tum Confirmationis conferat, si necessitas virgens adlit. Gambaras de offic. Legati, lib. 2. fol. 41. num. 273.

7 Requiritur semper, quod ab Epi- scopo, non ab alio, sit consecra- tum Chrisma: cuius est vicarius inter diuinum Episcopus Minister. Divus Thomas in 3. sentent. quest. 72. art. 3. num. 20. Soto in 4. sentent. dist. 7. quest. unica part. 3. Bonacina de sacramentis disput. 3. quest. unica punct. 3. num. 4. Syluester verbo confirmatio, num. 2. Candelabrum autem in 3. de confirm. §. 2. num. 16. Victoria in summ. §. de Sacrament. Confirmat. num. 38.

8 Quod Papæ non licet simplici Sacerdoti committere, confidere Chrisma, neque alio non Episcopo. Gloss. in o. peruenit. dist. 95. Soto, Bo- nacina & Candelabr.

9 Et quod hoc comprobatur ex antiquissimo usu Ecclesiæ, & ex longissima consuetudine, ubi sem- per id benedicere & consecrare Ordini Episcopali fuit reseratum, cum Henriquez & Bartholomæo, ac Angelo, Barhosa in pastorali, p. 2. alleg. 30. num. 6.

10 Contrarium, nempe posse Pa- pam concedere simplici Sacerdoti quod Chrisma consecrare valeat, affirmat Victoria ubi proxime.

11 At vero distinguendum duxi ad hos conciliandos Doctores: quod simplex clericus etiam ex Pontificia delegatione nullo modo poterit confidere & conse- crare Chrisma ad Sacramentum Confirmationis; & in hoc casu loquun

loquuntur Soto Bonacina & ceteri. Si vero loquamus de chrismate ad consecrandas aras, calices, & Ecclesiis, sine dubio tenendum est, posse Clericum ex Papa commissione & delegatione consecrare illud, quod non est apum ad Sacramentum Confirmationis: ut egregie Suarez de religione, tom. 4. lib. 1. cap. 39. num. 2.

¹¹² **Vitrum balsamum** sit de necessitate Sacramenti Confirmationis, validè controversum est: nam Bonacina, & ambo multi ibi relati, esse de necessitate precisa non est, de Sacramentis diss. 3. quæst. un. punt. 3. num. 1. sed Emanuel Sa verbo Confirmationis, neque negat, neque affirmit. num. 9.

¹¹³ Sed quod balsamum non sit de necessitate Sacramenti, sed ex precepto & ritu Ecclesie, probatur ex textu in c. pastoralis, 1. de Sacrament. non iterandis. ubi habetur, quod quidam perterritum fuit confirmatus oleo benedicto sine balsamo, & quæstum est, an esse iterandum Sacramentum? Ad quod respondit Papa, nihil esse iterandum, sed cautele supplendum, quod incaute fuerat omisum. Si ergo illud non debuit iterari, igitur fuit Sacramentum, sed si fui Sacramentum, Chrisma non est de necessitate Sacramenti. Nam licet dicit Papa, quod cautele suppleatur quod incaute fuerat omisum: id enim propter preceptum & ritum Ecclesie, non quia esset de necessitate: ut testantur Valen. tom. 4. diss. 5. quæst. 11. punt. 22. et 75. quæstio et Victoria in sim. d. 5. de confirmat. num. 36. Zerola in præmis. verbo Chrisma, num. 2. Soto in 4 sim. diss. 7. quæst. un. art. 22. Navarr. in Manual. cap. 22. num. 8. & cons. unic. num. 4. de sacra vñst. Caietanus 3.

part. quæst. 72. art. 2. Barbosa part. 2. alleg. 31. num. 3.

¹¹⁴ Balsamum Indorum esse verum balsamum, & ad Confirmationis Sacramentum aptum, inquit Sa, sibi suprà num. 10. & quod sic declaravit Ecclesia, quod Sacramenta, qua apud Indos conficiuntur. Ioseph de Acosta e Sanctissima Societate Iesu in historio naturali, de las Indias, lib. 4. cap. 18. propositum.

¹¹⁵ Non licet Episcopo Chrisma confidere nisi Missam celebret, quia Nulla præcise est de substantia. Holisticus in E. re refutante, 12. de celebrat. Missar. num. 2.

¹¹⁶ Que consecratio debet fieri die Inventionis sancti Fabianus Papæ, anno Domini de 255. Ille casus in historia pontificali in vita Fabiani primi, lib. 1. cap. 23.) c. quæst. de sent. excom. lib. 6. licet locutus est interdictus. d. c. quæst. de sentent. excom. Gall. in cap. 1. de reliquijs & aenerat. Sandar. Abbas in c. non est nobis, de sponsalibus, num. 8. Leo in thesauro, part. 3. cap. 8. n. 87. Viualdus in candelabro tñ. de confir. § 1. num. 18. Victor in summ. §. de Sacram. Confirmation. num. 38. Emanuel Sa verbo Confirmationis. Holstiensis supra.

¹¹⁷ Non peccat mortaliter Episcopus, etiam si Chrisma consecret in peccato existens; sed peccabit ex eo, quia Missam celebret. Emanuel Rodriguez, tom. 4. de suis opibz. cap. 67. de Obispis. num. 14.

¹¹⁸ Episcopus degradatus, simoniacus, hereticus, vel suscepitus Chrisma validè consecrat. Soto in 4 dist. 225. quæst. 1. art. 1. col. 4. Coninck de Sacram. quæst. 71. art. 1. num. 193. Bonacina de Sacram. diss. 3. quæst. unic. punt. 22. num. 7. & ceteri supra relati.

Episcopus

19 Episcopus duorum episcopatum vniuersorum, quia in ambo bus uno die Chrisma confidere non potest, debet uno anno celebrare in uno episcopatu, & transacto anno adueniente die Iouis sancti consecrabit in alio. Hostiensis in d. c. te referente, de celebratione Missar. num. 3. & ibi Abbas, & Butrio. Gratianus disceptat. tom 4. disp. 65. num. 74. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 31. num. 5.

20 Tenetur episcopus, ne in culparum mortalem incidat, diligenter curare circa Sacramenti Confirmationis administrationem. Suarez super 3. part. Diui Thoma, quast. 72. art. 2. disp. 38. seft. 2. Cardinalis Toletus in summ. lib. 5. cap. 4. Emanuel Sa verbo Confirmation, 1. num. 12. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 30. num. 9. Quia in re dolenda vehementer est Episcoporum negligencia, qui de commoditate propria curantes, ne itinere fatigentur, ad Confirmationis Sacramentum conferendum non accedunt, neque percurrunt diocesim, nisi per Visitatores, & sic multi etiam adulti sine hoc Sacramento deceidunt, propter suorum Prælatorum incuriam, priuantur enim gratia fortitudinis, erga perfidiæ phalanges, Christi milites, cum non leui deterrimento animarum, neque sine grauissima culpa parum solliciti Pastoris. Viualdus in candelab. de Confirmation. Sacram. tit. de ministro. num. 7. Antonius Fernandez de Moure in examine Theologiae, part. 4. cap. 7. §. 1. num. 10.

21 Debet confirmare episcopus suos subditos tantum, non alienos, nisi id faciat sine animo usurpandi iurisdictionem: vel si gratum suis episcopis esse videat. Emanuel Sa verbo Confirmation, n. 1. Armilla n. 3.

Alij vero tenent, peccate mortali Episcopum confirmingando non subditos. Coninck de Sacram. quest. 72. ar. 11. num. 103. Viualdus in candelab. tit. 3. de confirmat. §. de inscipiend. num. 30. Bonacini. disp. 3. quast. unic. punct. 2. num. 3. Sylvester verbo Confirmation. Antonius Fernandez ubi proxime.

Sed hæc Doctorum doctrina nullo modo admittenda, nisi animo usurpandi iurisdictionem alienam, seu alterius episcopi populū Episcopati suo aggregandi id faciat. Si vero recte fine, & sancto zelo id faciat, valde laudabile, ac utile aliis Episcopis erit; & super hoc multoties audiui à præstantissimis Episcopis, cum de hoc agerem, utrum ipsi haberent episcopos vicinos, qui in hoc eos adiuuarent, quod non solum ipsis gratum esset, sed etiam gratissimum. Et in hoc mea sententia est, non peccare Episcopum confirmingantem alienos subditos, si depravatum animum non habeat usurpandi alienam iurisdictionem.

Sacramentum Confirmationis in die feriali post prandium potest episcopus ministrare, & etiam in Capella sui Palatij, aut extra in alio loco honesto, & etiam tempore interdicti: ad quod si quotidie non portat rochetum, debet eum assidere, si vero assidue eo virutur, cum rocheto accipiat amictum, postea pluviale, ac mitram, & baculum. Henriquez i. summ. lib. 3. cap. 6. §. 7. Sa verbo Confirmation, num. 1. Barbosa in pastorali, part. 2. allegat. 30. num. 11.

Potest etiam Episcopus aras, altaria, & calices, ac Ecclesias consecrare: ut ex Cæremoniali ac Pontificali constat.

Si ecclesia consecrata violetur, posse

22

23

24

25

posse reconciliari per Presbyterum de commissione Episcopi cum aqua, vino, & sale, & cinere, per Episcopum benedicta; ut fertur factum fuisse in Compostellana Ecclesia, ubi de Archiepiscopi commissione Presbyteri ecclesias consecratae, pollutas, reconciliabant. Emanuel Sa in aphor. verbo Ecclesia, num. 20.

Contrarium tamen verissimum existimo, nempe, non posse Episcopum simplici Presbytero, vel aliis, qui Episcopi non sint, committere Ecclesias reconciliare, si consecratae sunt: per textum in c. aqua, de consecrat. Ecclesia, vel altaris, & ibi Scribentes, Victoria in summ. sacram, num. 90. fol. 74. Vgolinius de offic. Episcopi, cap. 29. §. 8 n. 9. Barbosa in pastorali, part. 1. alleg. 28. num. 56.

26 Non nego quin antiquitus de episcopi commissione Ecclesias consecratae reconciliabant, sed id faciebant ex Papali dispensatione, teste Innocentio in d.c. aqua, de consecrat. Ecclesia. At vero quando Ecclesia consecrata non est, sed tantum benedicta, & polluitur, tunc a simplici Sacerdoti potest benedici: ut notant omnes Summiſtæ verbo Ecclesia polluta.

27 Qualiter cognoscetur si Ecclesia est consecrata, aut benedicta tantum? Probatur namque Ecclesia consecratio ex literis sculptis in marmore, vel in libro antiquo per unum testem, & per cruces sculptas in pariete, & per alia signa. Innocent. & Sa supri. Idem Innocent. in c. solemnitates. dist. 4. & in rubr. de consecrat. Ecclesia. Philippus Decius cons. 135. num. 2. tom. 1. Lambertinus de iurepatron. lib. 1. art. 7. quast. 2. prima partis, num. 10. Mascalodus de probat. conclus. 582. num. 2. & conclus. 415.

num. 4. Barbosa in pastoral. part. 2. allegat. 27. num. 5. Syluester verbo consecratio, num. 3.

S V M M A R I V M.

Sacramenti Ordinis quis minister sit. num. 1.

Episcopus excommunicatus, degradatus, aut similis an vere Ordines conferat. num. 2.

Vtrum ordinati ab excommunicato executionem Ordinum recipiant, & a quo dispensentur. ibidem.

Quid si recipientes ignorabant defectum Episcopi. num. 3.

Episcopus an tam possit quoad Ordinis efficaciam quantum Papa. num. 4.

Ordines maiores conferre simplex clericus de commissione Papæ an possit. num. 5. & 6.

Consecrare Episcopum an possit Presbyter de commissione Papæ. num. 7.

Virum valeat minores ordines conferre. num. 8.

Abbes ius mitrae & baculi habentes minores Ordines an possint conferre, ibidein.

Cardinales S.R.E. Ordines minores conferunt, & utuntur Pontificalibus indumentis. num. 9.

Episcopus an possit concedere Presbitero quod minores Ordines conferat. num. 10.

Episcopus qui loco & dignitati renunciauit, an minores Ordines conferre valeat. num. 11.

Qui renunciauit loco tantum, an

Ff

maiores & minores. num. 12.

*Qualiter cognoscatur qui renuntia-
uit loco tantum, & qui loco &
dignitati. num. 13.*

*In dubio an præsumatur renuntia-
se loco & dignitati. num. 14.*

*Criminosus nemo præsumitur nisi
probetur, num. 15.*

*An possit dispensare cum subdito,
qui Ordines suscepit ab excom-
municato, seu excommunicato, si
delictum occultum sit. nume-
ro 16.*

*Ordinare extra Diæcesim an queat
Episcopus. num. 17.*

*Primam tonsuram an extra Diæ-
cesim conferre possit. num. 18.
& 19.*

*Prima tonsura an diebus festibus
debeat conferri. num. 20.*

*Minores Ordines quo die, &
utrum simul. num. 21 & 22.
& 23.*

*Minores Ordines, & Subdiacona-
tum utrum uno die conferre
possit Episcopus. num. 24.*

*Episcopus interstitia non seruans
ordinans subditum, utrum ali-
quam pœnam ipse, seu ordinatus
incurrat. num. 25.*

*Maiores Ordines an quolibet tem-
pore conferre possint Episcopi,
& quid Papa possit facere.
num. 26.*

*Maiores Ordines conferre an possit
Episcopus, non seruatis inter-
stitiis. num. 27.*

*Religiosi è sanctissima Societate
Iesu super hoc priuilegiati.
num. 28.*

*Ordinatus à Papa, an possit ordi-
nari ab Episcopo. num. 29.*

*Episcopus inuitatus ad Ordines ce-
lebrando in Diæcesi aliena, an
possit ibi ordinare suos subdi-
tos, & etiam alienos literas di-
missorias suorum Prælatorum
portantes, sine noua licentia
Ordinarij, seu Capituli à quo
inuitatus. num. 30.*

*Explanatur locus Concilii in c. ul-
tim. sess. 6. de reformat. & ibi
contra Barbosam, & Miran-
dam, ac alios insurgit author.
num. 31.*

*Familiarem triennalem an ordi-
nare possit Episcopus, & quid
si cœpit triennium antequam
crearetur Episcopus. num. 32.*

*An locum habeat in prima tonsura.
num. 33.*

*An cum eo possit dispensare in in-
terstitiis. num. 34. & 35.*

*Pro necessitate Ecclesiæ an possit
ordinare familiarem trienna-
lem ad titulum patrimonij.
num. 36.*

*An incurrat aliquam suspensionem
si eum ordinet sine necessitate.
num. 37.*

*An dispensare possit cum familiari
triennali super interstitiis si
primam tonsuram non habet.
num. 38.*

*Literas dimissorias an concedere
possit familiari triennali. nu-
mero 39.*

*Episcopus titularis an familia-
rem triennalem ordinare possit,
si beneficium habet ad ei confe-
rendum.*

- rendum. num. 40.
- Pontificalia an possit exercere Episcopus titularis, ubicumque sine Papal licentia. num. 41.**
- Episcopus quos ordinare valeat. num. 42.**
- Quis dicatur Episcopus originis. num. 43.**
- Episcopus in cuius Diœcesi natus est Pater ordinandi, an dicatur proprius Episcopus ratione originis. num. 44.**
- Filius an sequatur domicilium matris, & in quo casu. num. 45.**
- Natus in mari cuius domicilium sequatur. num. 46.**
- Ordinatus ab Episcopo originis ad titulum patrimonij, an ordinari possit ab Episcopo domicilij. num. 47.**
- Dum subditos ordinat an exigere possit ab eis votum expressum continentiae. num. 48.**
- Tenetur requirere an titulum habent qui accedunt ad Ordines suscipiendos. num. 49.**
- Ad minores an requiratur titulus. num. 50.**
- Quid ad maiores. num. 51.**
- Religiosi è Societate Iesu utrum ordinari possint sine titulo. num. 52.**
- Qui professos se esse finxerūt non debent ali ab Episcopo ordinante. num. 53.**
- Ad titulum bonorum mobilium an ordinare possit. num. 54.**
- Ad titulum census redimibilis an ordinare possit. num. 55.**
- An ad titulum seminarij. num. 56.**
- An ad titulum donationis. numero 57.**
- An ad titulum pensionis. num. 58.**
- An ad titulum patrimonij. numero 59.**
- Vtrum requiratur quod habeat titulum ordinandus, in Diœcesi proprii Episcopi a quo ordinatur, vel in alia. num. 60.**
- An ordinari possit ab Episcopo in cuius Diœcesi bona habet, si alia de causa ei non subest. num. 61.**
- An ad titulum hereditatis paternæ ordinare valeat Episcopus. num. 62. & 63.**
- Concordantur Doctorum opiniones. num. 64.**
- Ad titulum beneficij cuius possessio non est secura, utrum ordinare possit. num. 65.**
- An ordinare possit graduatum in iure Canonico, aut in Theologia. num. 66.**
- Episcopus qui ordinavit in Presbyterum eum qui antea fuit ordinatus ab alio sine titulo, an teneatur eum alere. num. 67.**
- An Episcopus teneatur alere quem antecessor sine titulo ordinavit. num. 68.**
- Quid si Episcopus ordinator viuit. num. 69.**
- Ordinans in aliena Diœcesi, de commissione eius Episcopi ordinans aliquos sine titulo, an eos alere teneatur. num. 70.**
- ordinans subditos alienos virtute dimissioriarum, an cum eis possit dispensare in intersticiis ac**

- delictis.num.71.
- An possit eos examinare, licet examinatos à proprio Episcopo constet.num.72.
- Examinare potest Regulares, etiam si examinati mittantur à suis Prelatis.num.73.
- Regulares si ordinantur ab alio Episcopo, quām ab illo ubi degunt, an habere debeant literas dimissorias.num.74.
- Episcopus occultum criminosum ordinans an videatur cum cōtacitate dispensare.num.75.
- Habentes dimissorias ad hoc ut ordinari possint à quocumque Episcopo, quam clausulam inseri petere tenentur.num.76.
- Abbates suis subditis dimissorias an concedere valeant. num.77.
- Ordinare subditos seculares an possint Abbates, & quo iure ordinant subditos regulares.n.78.
- An possint consecrare calices, & aras.num.79. & 80.
- Concedens Papa Abbatibus ius viendi mitra, & aliis induimenti Pontificalibus, an videatur etiam concedere quod possint exercere iura Episcopalia.num.81.
- Mitra, & alia insignia Pontificalia, sunt quedam nuda demonstratio, que habent suum significatum num.82.
- Iura Episcopalia plura.num.83.
- Antiquitus Abbates non poterant benedicere indumenta, neque calices, aut altaria consecrare. num.84.
- Quām plurima referuntur Pontificis priuilegia, Ordini Diu- Benedicti concessa.num.85.
- Dicere habeo priuilegium, & priuilegium non ostendere inane est. num.86.
- An ad eius probationem admittantur testes.num.87.
- Ad iurisdictionem Episcopi spe- ctantia an prescriptibilia. n.88.
- Iura Episcopalia an prescriptibilia. num.89.
- Vnctio altaris, & calicis, an ordinis Episcopalis sit.num.90.
- Monasterij Casinensis ubi sanctissimi Benedicti Religiosorum Patriarcha ac Pater, lumen Ecclesiae & ornamentum singulare, corpus requiescit, & etiam sua dilectissimae sororis priuilegium refertur num.91.
- Abbas Cisticensis & alijs quatuor Abbates habent priuilegium consecrandi aras, & calices. num.92.
- Prouinciales ac Presbyteri Societas Iesu in remotis partibus infidelium existentes, possunt calices, & aras consecrare, etiam pro v̄su alieno.num.93.
- Dimissoriae an expirant mortuo concedente, seu translato. num. 94. & 95.
- Archiepiscopus dum visitat Suffraganeorū Diœceses an dimissorias concedere possit.num.96.
- Vicarius generalis literas dimissorias concedere an valeat, virtute Generalis cōcessionis, an requiriatur expressa licentia. num.97.

DE

DE ORDINATIONIBVS.

CAPVT QVINTVM.

Episcopvs iure diuino est vnicus sacramenti Ordinis Minister, c. 1. cum gloss. de ordinatis ab Episcopo qui renunt. Episcopat. Concil. Trident. de reformat. sess. 23. cap. 4. & 7. Diuus Thomas 2. 2. in addit. ad lib. 3. super 3. sentent. quest. 38. art. 1. Tataretus in 4. sentent. distinct. 24. quest. vnic. col. 4. Soto in 4. sentent. dist. 25. q. 1. art. 1. col. 4. Petrus Soto in lectio. de institut. Sacerdos. lect. 5. de sacram. Ordinis, §. quod igitur. Hostiensis in summ. de temporibus ordination. §. & à quo. Stunica vera religione, lib. 3. cap. 27. col. 3. Henriquez lib. 10. cap. 11. in princ. Coninck de sacram. disp. 20. dub. 9. num. 75. Nauarr. consil. 4. de priuilegiis, num. 4. Victoria in relectio. nibus de potest. Ecclesia relect. 1. propo. sitione 3. num. 16. & in Summ. 5. de sacram. Ordinis, num. 215. Fornatius in addit. ad lib. 6. Toleti cap. 5. in pr. Bonacina de sacram. disput. 8. quest. vnic. punct. 4. proposit. vnic. , num. 1. Viualdus de sacrament. Ordinis, n. 17. Petrus Gregorius syntagmatum p. 2. cap. 9. lib. 16. num. 1. Nauarr. in M. niali. cap. 22. num. 18. Anguianus de legibus lib. 2. controuers. 1. num. 70. Barbosa in pastorali, part. 2. alleg. 3. num. 2.

² Episcopus degradatus, suspensus, excommunicatus, hereticus, aut simoniacus, & qui loco & dignitati renuntiauit, licet tam ipse quam recipientes grauter peccent, verè Ordines confert, & ordinati verè

Ordines recipiunt; sed non administrationem neque earum exercitium: (quidquid dicat Ricardus à Media villa citatus à Tataretto infra allegando) Abbas in c. à nobis de sacrament. non iterand. Tataretus in 4. sentent. dist. 25. quest. 1. col. 2. Soto in 4. supra Petrus Soto supra. Petrus Gregorius, Coninck, Fornatius, Hostiensis, Viualdus, Bonacina, Barbola, & Victoria in d. relectione, & in summ. num. 216. Toletus lib. 1. cap. 50. num. 4. Syluester verbo degradatio, num. 9. & verbo ordo. 3. num. 6. Valentia ad Diuum Thomam disp. 9. quest. 3. part. 1. vers. penultim. tom. 4. Rodeanus de simonia part. 2. cap. 23. num. 21. Leo in thesauro part. 3. cap. 8. num. 37. Riccius in praxi, in additio. ne ad decisionem 318 in fine. Angelus verbo ordo. 1. num. 3. Hieronymus de Leyua in examine Episcoporum. lib. 1. cap. 12. num. 27. Antonius Ragucius in lucerna Parochorum, tit. de sacram. Ordinis questum 18.

Et sic ordinati non sunt dispensabiles ab alio quam à Papa. cap. 1. & 2. de ordinatis ab Episcopo, qui renuntiauit Episcopatu*m*.

Si verò Episcopi delictum, aut crimen ita occultum sit, & recipientes ignorantes ad eum accedant, verè Ordines suscipiunt, & executionem ad omnes actus spirituales. Gutierrez canonici lib. 1. cap. 1. num. 81. & 89. Mascardus de probatio. nibus conclus. 649. num. 45. Soto in 4. dist. 25. quest. 1. Sanchez de matri. monio lib. 3. disp. 22. num. 35. Couarru-

F f 3

tias in c. alma Mater, part. i. §.6.
num. 7. multos refert Barbosa post
hæc scripta visus in pastorali, part. 3.
allegat. 3. num. 17.

5 Tantum potest Episcopus quoad
ea quæ sunt de consecrationis vel
Ordinis efficacia, quantum Papa.
Gloss. in extranag. 1. ne sede vacant.
verbo Coëpiscoporum, in princ. gloss. 1.
Soto in 4. dist. 24. quest. 2. art. 4. col. 3.
in princ.

6 Quòd Papa non possit simplici
Sacerdoti committere collationem
Ordinum maiorū. Diuus Thomas
in addit. ad librum 3. super 3. sentent.
quest. 38. art. 1. num. 50. Soto in 4. dist.
25. quest. 1. art. 1. col. 6. Sylvester verbo
Ordo 3. num. 7. Fornar. in addit. ad
lib. 6. Toleti de inst. Sacerd. cap. 5.
Bonacina de sacram. disput. 8. quest.
vnic. part. 4. proposit. vnic. num. 3.
Coninck de sacram. disp. 20. dub. 9.
num. 86. Couarruias lib. 1. variar.
cap. 10. num. 10. lib. 1. Barbosa in pa-
stor. p. 2. alleg. 3. n. 4.

7 Contrarium, nempe posse tam
maiores quàm minores committe-
re simplici Sacerdoti ut conferat,
Anguanus tenet, de legibus lib. 2.
controv. 1. num. 10. Abbas in c. quanto,
de consuetudine, num. 9. Gloss. in c. ma-
nus, de consecr. dist. 9.

8 Et quòd Subdiaconatum possit
conferre Presbyter de licentia Pa-
pæ, non verò Diaconatum aut
Presbyteratum. Gloss. in c. peruenit.
95. dist. Victor. in summ. num. 216. §. de
Sacram. Ordinis. Vivaldus in cande-
labro, tit. de sacram. Ordinis, §. de Mi-
nistro, n. 8. & 17.

Sed Victorias vbi proximè in-
quit, quòd Peludanus, Diuus Tho-
mas & Ioannes Maior testantur,
nullo modo posse Papam hoc con-
cedere, & quòd securius esset ab
alio Subdiaconatum suscipere,
quàm à tali Presbytero super hoc
priuilegiato.

Quòd non possit Papa concede-
re simplici Sacerdoti consecrare
episcopum. Coninck de sacram. disp.
20. num. 86. dub. 9. & ihsinuat gloss.
in c. manus, de consecrat. dist. 5. quatenus
verbo irritum affirmat, non
posse aliquem etiam ex Papæ dis-
pensatione conferre ordinem quem
non habet. Argumento l. nemo potest.
ff. de reg. iuris, l. traditio 20. ff. de acqui-
rend. rerum dominio. c. nemo potest. 79.
de regulis iuris lib. 6. c. Daibertum 1.
quest. 7. ibi, quòd Nezelon, quem
constat ab hæreticis ordinatum, qui
nihil habuit, nihil dare potuit. Sed
simplex Sacerdos qui non habet
episcopalem ordinem, quomodo
Episcopalem ordinem dare po-
terit?

At verò ex commissione Papæ
posse Presbyterum minores Ordini-
nes conferre, vt vidimus in Abba-
tibus, qui minores Ordines con-
ferunt, si ius mitræ & baculi ha-
bent. Sylvester, Fornar. Couarruias,
Bonacina, Anguan. & Victor.
suprà. Diuus Thom. in addit. ad lib. 3.
super 3. sentent. quest. 38. art. 1. Valen-
tia ad Viuum Thomam disp. 9. q. 2:
part. 1. Bellarmin. de clericis, lib. 1.
cap. 27.

Et etiam exemplum est dominis
Cardinalibus S.R.E. nam licet epi-
scopi non sint, minores Ordines
conferunt, & vtuntur Pontificali-
bus indumentis, & populum so-
lemniter benedicunt. Geminianus
in c. Abbates, de priuileg. lib. 6. num. 4.
Abbas in c. clericis, de vita & honestate
clericorum, num. 6. Felinus in c. inter-
monasterium, de sentent. & re indicata,
num. 2. Decisiones Rotæ in nouissim.
diuisor. auditor. decis. 731. num. 10. p. 1.
fol. 456. Lancellottus in templo lib. 2.
cap. 2. de Cardinal. §. de excellentia, &
potentia Cardinal. num. 17. Cardinalis
Tuschus liber. C, conclus. 100. n. 50.

Zerola

Zerola in praxi, verbo Cardinalis, part. 1. num. 7. D. Thomas in lib. 3. super 3. sentent. quest. 38. art. 1. num. 50. Soto in 4. distinct. 25. quest. 1. art. 1. col. Petrus Soto in lectionibus lect. 3. §. quod igitur. Syluester, Fornar. Bonacina, Victor, & Barbosa.

¹⁰ Episcopus nequit concedere Presbytero potestatem conferendi minores Ordines. Gloss. in c. peruenit. 95. dist. Angelus verbo Episcopus, num. 4. Armilla eodem verbo num. 11. Soto, Fornarius, Bonacina & Victoria.

¹¹ Episcopus qui loco & dignitati renunciauit, minores Ordines conferre poterit illis, qui cum literis dimissoriis suorum episcoporum venerint. c. 1. de ordinatis ab Episcopo, qui renunt. & ibi Abbas, Hostiensis in summ. vers. quid iuris eodem titulo. Borgasius eodem titulo, part. 6. num. 2. Hieronymus Venero lib. 1. cap. 12. num. 14. in examin. Episcopor.

¹² Si verò loco tantum renunciauit, ab alio episcopo rogatus minores, & sacros Ordines, sicut antea conferre poterit. disto cap. 1. & ibi Scriptentes. Cardinal. Toletus in summ. lib. 1. cap. 71. num. 6. Armilla verbo Ordo, num. 18. Syluester 3. num. 5. Borgasius, Leyua sup. à. Ragucius in lucerna parochorum, titulo de sacram. Ordinis, quest. 18. Lancellortus in templo, lib. 2. cap. 5. summ. de potentia Episcopi in spiritualibus, num. 22. Barbosa in pastor. part. 3. allegat. 113. num. 1.

¹³ Sed si dubitas quomodo cognosci possit qui renunciauit loco, & dignitati, & ille qui renunciauit loco tantum. Respondeo, quod ille dicitur renunciare loco tantum, qui idè renuntiat, quia solitariè viuire vult, sine magnis episcopatus curis, vel ob ægritudines, vel quia vocatur ad præsidentiam, seu

ad aliud officium, vel propter alias causas his similes. Si verò propter delictum renuntiat, eo quod de criminè accusatus & conuictus priuatur episcopatu, seu ipse propter ingnauiam, & insufficientiam renunciauit, tunc conceditur renuntiare loco & dignitati, ita Panormitan. in cap. 1. num. 8. de ordinat. ab Episcop. qui renunciauit. & Hostiensis in summ. eodem tit. §. quid iuris vers. sed quid simpliciter. Gratian. disceptat. cap. 191. num. 50. Maiolus de irregular. lib. 3. cap. 6. num. 6. Barbosa in pastor. part. 3. alleg. 113. n. 1.

¹⁴ Et quando dubitatur an renunciauit loco & dignitati, seu loco tantum, in dubio tenendum est renunciaisse loco tantum, non dignitati. Gratianus num. 50. usque ad 57. Quia, ut diximus, qui renunciauit loco & dignitati, idè renunciauit, quia aut criminatus, aut insufficientis totaliter est: sed insufficientis & criminatus nemo præsumitur, nisi probetur. Argumento textus in c. ex parte, de scrutinio in ordi. faciend. c. cum in inueniente. c. dudum, de præsumptionibus. & ibi Baldus c. si quid. 86. dist. c. in cunctis 11. quest. 3. c. Innocens, cum gloss. verbo, indicat. 22. quest. 5. c. sunt nonnulli 46. dist. c. estote de regulis iuris in decretalibus. c. nullum ante. 30. quest. 5. c. Deus omnipotens. & ibi Gloss. verbo præsumat 2. quest. 1. l. seruos 20. l. testamento. l. Thais 41. §. sorore sua. ff. de fideicommissar. libertatibus. l. cum pater 77. §. rogo ff. de legatis. 2.

Episcopus qui ob ignorantiam renunciauit loco, & dignitati, & postea operam literis dedit, potest iterum eligi, & postulari: neque idè repelletur quia fuit insufficientis; nam studio & diligentia illud amouit impedimentum. Vincentius de Anna consil. seu allegat. 123. num. 1.

Potest

- 16 Potest episcopus dispensare cum eo, qui Ordines ab Episcopo, qui loco & dignitati renuntiauerat, vel ab excommunicato, aut simoniaco suscepit, si delictum occultum est: aliter vero minimè. Vgolinus de offic. Episcop. cap. 57. §. 2. num. 4. vers. quarto.
- 17 Episcopus extra Diocesim Pontificalia exercere nequit, & ordinare etiam subditos, sine licentia ordinarij illius loci. Neque in propria Diocesi existens potest ordinare, nisi sibi subditos, aut literas dimissorias habentes: & si contra fecerit à collatione talium Ordinum per annum erit suspensus, ita ut si Diaconatum conferat, à collatione Diaconatus suspenditur; & ordinati ab executione Ordinum susceptorum etiam suspenduntur. Concil. Trident. de reformat. sess. 23. cap. 8. & de reformat. sess. 14. cap. 2. Nauarr. in Manuali cap. 2. num. 18. & conf. 41. num. 3. detem. ordinat. Henriquez in summ part. 2. lib. 11. cap. 3. §. 2. Gutierrez canonizar. lib. 1. cap. 26. Marius de censuris tom. 2. disput. 16. de suspensione cap. 1. vers. 3. inferiur. Coninck de sacrament. disput. 20. dub. 9. num. 93. Candelab. aur. titulo de sacrament. Ordinis. §. de tempore, num. 38. Fornat. in addit. ad Toleatum, cap. 5. Riccius in praxi decis. 297. num. 1. & 2. Bonacina de sacram. quest. vnic. punct. 4. disput. 8. propos. vnic. num. 7. Toletus lib. 1. cap. 49. n. 1. Leo in thesauro, part. 1. cap. 4. num. 23. Petrus Gregorius syntagmat. lib. 16. part. 2. cap. 9. num. 3. Anguianus de legibus lib. 2. centur. 1. num. 71. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 6. num. 10. & part. 3. alleg. 111. num. 13. & part. 2. alleg. 8. num. 2.
- 18 Extra Diocesim vero potest episcopus sine licentia ordinarij propriis subditis primam tonsu-
- ram conferre. Riccius decis. 38a. num. 3. & decis. 706. num. 8. Rebuffus in prax. benefic. regul. de clericis à quibus & quomodo creantur. num. 12. Bonacina de sacram. disp. 3. quest. vnic. punct. 2. pr. 2. num. 13. Couartuuias var. lib. 3. cap. 20. num. 9.
- 19 Contrarium, nempe, non posse sine licentia ordinarij defendit Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 6. n. 15. & alleg. 30. num. 16.
- 20 Prima tonsura quolibet die etiam non festiuo conferri potest. Riccius & Couartuuias, atque Rebuffus. Emanuel Sa verbo ordo, num. 13.
- 21 Minores ordines quolibet die festiuo simul conferre poterit. Nauarrus in Manuali cap. 25. num. 71. Angelus verbo 6. num. 2. Syluester d. num. 2. & Sa num. 13.
- 22 Sed hoc procedit si consuetudo adest omnes simul uno die conferendi, aliter seruanda sunt interstitia, sufficit enim quod sint vnius diei festiu ad alium festiu proximum. Syluester d. num. 7. Barbosa part. 2. alleg. 11. num. 15. vbi citat Campanum diuer. iur. canonici. rubr. 6. cap. 2. num. 20.
- 23 Sed hoc numquam obsernare vidi, sed simul omnes uno die conferre, neque ideo incurrit suspensionem, vel aliam pœnam. Atilia de censuris, part. 7. disput. 9. sect. 1. dubit. 4. Valentia tom. 4. disp. 7. quest. 19. punct. 3. Bonacina de censuris disp. 7. quest. 3. punct. 4. num. 3. Barbosa num. 16.
- 24 Et etiamsi consuetudo adest, potest omnes minores Ordines, & etiam Subdiaconatum uno die conferre. Emanuel Sa verbo ordo, n. 17. Angelus eodem verbo 6. n. 2. Syluester 2. num. 7. Nauarr. in Manual. c. 25. n. 71. Augustin. Barbosa in remiss. ad c. 14. Concilij Trid. sess. 23. n. 1. fol. mihi 68.

Contra

- Contrariū tenet Venero à Leyua
n examine Episcorum lib. 1. cap. 18.
num. 13. cūm aliis.

25 Ordinans proprium subditum licet interititia non seruet, nullam pœnam incurrit: neque ordinatus suspenditur, quia censetur cum eo tacitè dispensasse. Nauatrus conf. 4. de tempor. ordinat. Riccius in praxi, resolut. 483. num. 7. Bonacina de Sacramentis, disp. 8. quest. unica, part. 5. num. 35. & de censuris disp. 3. quest. 6. punct. 5. num. 7. Barbosa part. 2. alleg. 18. num. 11.

26 Debet episcopus Ordines sacros in diebus sibi ad hoc deputatis concedere: Papa autem omni tempore. c. Subdiaconos 1.c. sanè 2.c. de eo. c. cum quidam, de temporibus ordin. & ibi Hostiensis & Panormitan. Concilium Trident. de reform. sess. 23. c. 8. Angelus verbo ordo 4. n. 1. Syluester 2. num. 6. Emanuel Sa num. 13. Facit textus in l. 5. tit. 5. part. 1. Viualdus in candelabr. titulo de sacram. Ordin. tit. 15. §. de tempore, num. 35. Bonacina de sacram. disp. 8. punct. 6. n. 1. Lancelott. in templo lib. 1.c. 1. §. 4. n. 9. fol. 134.

27 Non debet episcopus vno die, vel duobus diebus ieunij continuatis duos Ordines sacros conferre: nam licet dixerimus non incurtere suspensionem, non seruans interititia, intelligitur non seruando per totum tempus requisitum à iure, hoc est, dispensando in parte temporis alias requisiti: non vero totaliter contra ordinationem Ecclesie, conferens vno die, est duobus ieunij continuatis; nam in hoc casu suspensionem incurret, donec absolutionem à Pontifice obtineat. c. literas c. dilectus. de temporibus ordin. & ibi Panormitan. Angelus, Syluester, & Nauarrns. Leo in thesauro part. 1. cap. 4. n. 25. Andreas Gambarus de offic. Legati, lib. 2. n. 164.

fol. 141. Marius de censuris, disp. 16. de suspensione c. 1. vers. 3. infertur. Barbosa p. 3. alleg. 111. n. 12.

Religiosi è Societate Iesu interititia non seruatis, & extra tempora à iure statuta in triebus diebus Dominicis, & etiam festiuis, ac continuis ordinari possunt, sine aliquo litteraturæ, seu cæteroniarū, vel officiorum examine, ex priuilegio Gregorij XIII. Eman. Rodrig. quest. reg. tom. 1. q. 18. art. 6. per totam.

28 Nequit Episcopus illum ordinare, qui Diaconatum, aut Subdiaconatum suscepit à Papa, sine eius expressa licentia. c. filium 1. q. 1. c. in distribuendis. & ibi Panorm. & Doctores de tempor. ordin. l. 1. tit. 5. p. 1. & ibi Lopez, Angelus, verbo ordo 3. n. 20. Gambarus de potest. Legati de latere. lib. 2. num. 267.

29 Episcopus ab alio Episcopo, aut à Capitulo, sede vacante, post annum inuitatus ad Ordines celebrandos generales, poterit ordinare ibi clericos sibi subditos, & etiam aliarum Diocesum, si literas dimissorias habeant: neque ad hoc requirere tenetur aliam licentiam Capituli, aut episcopi ubi celebrat, sed sufficit generalis quā habet. Nanarr. cōf. 44. de temp. ordin. n. 5. & 6. Toler. lib. 1. cap. 49. n. 2. Fornat. in addit. ad Tolerū, cap. 5. Exam. Episcopor. l. 1. c. 12. n. 52.

30 Sed in contrarium insurgnit Miranda in Manuali Prelator. tom. 1. quest. 38. art. 3. concl. unica. & Barbosa in pastorali, allegat. 4. part. 2. num. 64. ubi dicunt requirere Concilium Tridentinum in c. final. de reformat. sess. 6. quod episcopus qui ordinat non admittat nisi personas eidem Ordinario loci subiectas, vel alienas, dummodi literas dimissorias habeant, & eas præsentent coram ordinatio, in cuius Diocesi Pontificalia exercet.

Quod intellige verum, si Episcopus aut Capitulum à quo inuitatus celebrat, id expressisset: aliter verò minimè; nam textus in *c. vltim. de reformat.* *sess. 6.* loquitur de Episcopo qui ordinat in aliena Diocesi, ratione priuilegij sibi dati à Papa ad conferendos Ordines in aliena Diocesi, nā tunc sine licentia ordinarij, & nisi clericos illi ordinatio subiectos initiate nō potest, ita sentit Nauarrus ubi proximè. At verò quando inuitatus celebrat, & generaliter sibi conceditur licentia celebrandi, in quo præindicat inuitanti, si sibi subditos, vel alienos cum dimissoriis ordinet? Concilium enim tantum tollit ne exerceantur Pontificalia sine licentia ordinarij, hic ergo interuenit & etiā exerceatur in personas eidem ordinario subiectas: sed quia licentia generalis est, non tam strictè accipienda est quod hoc denegatum censeatur: nā inuitatus accedit, & ad commodum inuitantis, & sic quid mirum si alia ad commodum inuitati permittantur, nam superfluum ac verecundum esset, si ipse teneretur petere licentiam ad ordinados subditos, in quo quæ sua erant diceretur querere, & non Episcopi inuitantis. Facit etiā, quia si Episcopus se offerret ad celebrandum, & ad hoc ibi peteret licentia, strictè cōcessio intelliġi poterat, non verò quando rogatus, quia tunc largè & amplè debet intelligi.

32 Potest Episcopus familiarē ordinare, qui secum per triennium commoratus est, licet inseruire cōpisset antequam ipse crearetur Episcopus, dummodū præfens semper inseruerit, excepta parua absentia: nam si absens sumptibus vixerit Episcopi, non gaudebit hoc priuilegio. Ultra familiaritatem & trienniū requiriatur, quod beneficium statim, quacū-

que fraude cessate re ipsa ei cōferat, non antea, sed in ipso actu dū ordinat, ita ut ordinatio concurrat cum actu collationis: ita Cōgregatio declarauit anno de 1581. vi habetur in Decisionib. Rotæ in nouissimis diuerſorum audit. p. 1. decis. 771. n. 3. & n. 15. fol. mihi 456. Concil. Trid. c. 9 de refor. sess. 23. & ibi sacrae Cardinalium cōgregationis declaratio. Barbosa ibi late in remissionibus ad ipsū locū. Eman. Rodrig. tom. 4. c. 62. n. 6. fol. 113. Vgolin. de off. Episcopi, cap. 26. n. 6. §. 4. Cenedo pract. & canonic. quest. lib. 1. q. 38. n. 30. Narbona in l. 35. gloss. 1. tit. 3. lib. 1. recopil. n. 28. Riccius in praxi, decis. 307. n. 1. & decis. 310. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 1. n. 25. Nauarr. in Manuali c. 22. n. 18. & conf. 12. & 13. de tempor. ordin. Nicolaus Garcia de beneficiis p. 2. c. 5. n. 83. Barbosa in pastor. p. 2. alleg. 5. n. 1. usq; ad 8. Raguciū in lucerna parochorū. tit. de sacrament. Ordin. q. 18. Examen Episcopor. lib. 1. cap. 11. num. 38. Fornarius in addit. ad Toletum cap. 5. in fine.

Quod requiritur tam ad conferendam primam tonsuram, quā maiores Ordines, ut suprā relati affirmant.

Quod possit Episcopus dispensare cum familiari triennali quando eum ordinat, & beneficium confert, in interstitiis, & in omni irregularitate tenet Sanchez & Fornar. suprā.

Contrarium, nempe non posse dispensare, affirmant Nicolaus Garcia, Vgolinus, Narbona, Cenedo, & Barbosa, Riccius decis. 266. in fine. Sayrus decis. 28. & 29. tit. de temporib. ordination. Zerola in praxi, verbo Episcopus, part. 1. num. 6. & verbo ordo, part. 2. num. 6.

Sed si necessitas adest posse Episcopum ordinare familiarem triennalem, licet beneficium non conferrat, ad titulum pensionis, vel patrimonij,

- monij , & eum adscribere ecclesiæ pro cuius necessitate ordinatur. Garcia, Barbosa, Sanchez & Fornarius *supr. a.* Et quod sic declarauit sacra Congregatio Cardinalium dicit Garcia *vbi supr. a.* vbi ponit tres declarationes. Marcus Antonius Genuenensis, c. 81. n. 3. Parisius *de resignat.*
 37 lib. 4. q. 2. n. 91. Et quod licet eum ordinans sine necessitate ecclesiæ, neque suspensionem, aut aliā pœnā incurrat. Garcia d. c. 5. p. 2. tom. 2. n. 89. & 90. & in n. 88. alios citans afferit, posse dispensare cum familiari triennali in interstitiis, & illegitimitate, si beneficium habet ad ei conferendum: Nam tunc vi potestate cum subdito etiam si triennalis non sit.
- 38 Quod intelligo procedere in familiarī, qui primam tonsuram haberet, non in non tonsurato; quia ad hoc ut eum ordinet, in ipso actū debet beneficium conferre; sed si illegitimus, aut alia de causa impeditus est, neque beneficium, neque Ordinem, donec dispensemetur suscipere potest. Dispensare vero ipse Episcopus non potest cum eo, quia nondum beneficium habet, & idē non subditur. Igitur.
- 39 Potest episcopus in casu quo familiarem triennalem ordinare vallet, iuxta Concilij decretum, concedere dimissorias ad Ordines ab alio Episcopo suscipiendos, si ipse infirmitate aut alia necessitate impeditus est. Vgolinus *de off. Episcopi*, c. 26. §. 4. Nauarr. *conf. 12. de temporibus ordinat.* Campanil. *in diversis iuris canonici rubric. 9. cap. 9. num. 6.* Barbosa *in pastorali part. 1. alleg. 5. num. 15.*
- 40 Episcopus titularis familiarem suum ordinare nequit ratione servitū triennalis, licet titulum haberet patrimonij, pensionis, aut beneficij: quia Diœcesim non habet in qua familiaris domicilia-
- rius effici valeat; cum neque ipse titularis in proprio domicilio esse dicatur. Quamvis priuilegium haberet promouendi quoscumque ad se venientes: & licet in loco exempto, & nullius Diœcesis esset, nihilominus non potest, nisi literas dimissorias familiaris haberet, aliter enim per annum ab exercitio Pontificalium erit suspensus, & ordinatus ab executione Ordinum susceptorum, donec suo Episcopo placuerit, suspendetur. Concil. Trident. *de reformat.* sess. 14. cap. 2. Nauarrus *in Manual.* cap. 22. num. 18 Riccius *in praxi supr. a.* Bonacina *de Sacramentis d. sp. 8. quest. univ. punct. 4. prop. univ. num. 19.* Toletus *lib. 1. c. 45. num. 5.* & Fornarius ibi. Vgolinus *de off. Episcopi*, cap. 24. alias 26. §. 4. n. 2. Franciscus Leo *in thesauro*, part. 1. cap. 4. num. 24. & part. 3. cap. 8. num. 16. Henriquez *in summ. lib. 14. cap. 17. §. 3. in fine, litera A.* Azor *institutionum moralium part. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 6.* Narbona *in l. 35. tit. 3. lib. 1. recopilat. gloss. 1. num. 32.* Riccius *in praxi decif. 307. num. 2.* Barbosa *in pastorali p. 2. alleg. 5. num. 17. & allegat. 6. & part. 5. allegat. 111. num. 14. & in remissionib. ad cap. 9. sess. 23.* Concilij. Hieronym. Veneto *in examine Episcop.* lib. 1. cap. 12. num. 28.
- 41 Et episcopi titulares nulli bi possunt Pontificalia exercere, nisi de expressa Romani Pontificis licentia, & nisi in illa Diœcesi cui datus est in Suffraganeum. Congregatio Card. *super cap. 2. de reformat.* sess. 14. Leo *in thesauro part. 3. cap. 8. num. 17. & 18.* Riccius *decif. 307.*
- 42 Episcopus autem qui Diœcesim habet, potest ordinare sibi subditos tripliciter: ratione originis, ex eo quod ex sua Diœcesi sunt oriundi; & ratione beneficij, quia in sua Diœcesi beneficium habent, vel ra-

ratione domicilij, quia ibi animum commorandi habet. c. nullus, de temporibus ordinat. lib. 6. & Geminianus ibi. Rebuffus in praxi regula de clericis à quibus & quomodo creentur, num. 19. Nauarr. consil. 2. num. 1. & conf. 5. n. 6. & conf. 19. num. 1. & conf. 26. num. 1. & conf. 39. num. 1. de tempor. ordinat. Henr. in sum. lib. 10. cap. 24. num. 1. Quaranta in sum. Bullarij verbo Ordo. Bonacina de sacram. disp. 8. q. vnic. punct. 4. n. 8. Syluester verbo ordo, 3. n. 3. Coniuck de sacram. disp. 20. num. 93. Fornar. in addit. ad Toletum c. 5. prope finem. Angel. verbo Ordo, 2. n. 1. Ricc. decis. 298. Narbona in l. 20. tit. 1. lib. 4. recopil. gloss. 2. n. 132. Emanuel Rodrig. tom. 4 cap. 62. alias 61. num. 12. fol. 113. Petrus Barbosa de iudiciis art. 3. principalis tractatus quae sint necessaria ad validitatem prorogationis, num. 213. Augustinus Barbosa in pastor. part. 2. alleg. 4. num. 1.

43 Et ille dicitur Episcopus originis, in cuius Diœcesi ordinandus natus est, non verò episcopus Diœcesis, in qua ordinandus Pater natus. Emanuel Rodriguez tom. 4. cap. 61. alias 62. num. 12. fol. 113.

44 Barbosa verò in pastorali vbi proximè num. 7. usque ad 15. extendit etiam ad Episcopum in cūius Diœcesi natus est Pater, & ad hoc allegat glossam in c. nullus, de tempor. ord. lib. 6. sed meo iudicio nihil probat. Citat etiam Nauarrum & Riccium, vbi suprà num. 4. & ille conf. 19. de temporib. ord.

45 Filius non sequitur matris domicilium, nisi sit vulgo quæsitus, hoc est, cuius pater ignoratur: nam tunc matris domicilium sequitur. Si verò expositus fuerit, & eius parentes ignorantur, illius loci vbi expositus est, censetur. Gratianus disceptat. 75. num. 12. Barbosa suprà.

46 Ordinandus qui in mari natus

fuit, seu in loco vbi Patres accesserunt, sine animo permanendi, patris domicilium sequitur. Vgolinus de off. Episcopi, c. 26. §. 1. num. 5. Barbosa n. 16. usque ad 19.

Episcopus non poterit ordinare subditum ratione domicilij, si prius ab Episcopo originis ad titulum patrimonij ob utilitatem ecclesiae esset ordinatus, nisi sibi constet iam illam cessasse causam. Vgolinus num. 3. Narbona in leg. 20. tit. 1. lib. 4. recopilat. in gloss. 2. num. 132.

47 Episcopus dum sacros Ordines conferit, potest expressè exigere votum continentiae ut est de stylo cancellariae, & patet ex decisionibus. Rotæ in nouissim. diuers. auditor. part. 1. decis. 551. n. 14. fol. 346.

48 Tenetur Episcopus requirere an ordinandi titulum habeant, nā sine titulo pensionis, beneficij, aut patrimonij admitti non debent. In casu vero quod aliquos sine titulo ordinauerit, ad eorum sustentationem tenetur, donec habeant unde vivere possint. Glosl. in c. Episcopus, de præbendis verbo necessaria. Conc. Trid. de reform. sess. 21. c. 2. Panorm. in c. vel non est, n. 4. de tempor. ordin. & in c. per tuas 3. de simonia, n. 4. c. de multa, de præben. Petrus Greg. syntagm. p. 2. l. 16. c. 11. n. 1. Vgolin. de off. Episcopi, c. 26. §. 15. n. 1. & de irregularit. c. 61. n. 7. Riccius decis. 312. Menochius de arbitrar. casu 169. n. 14. & casu 560. n. 10. Decius in c. Episcopus de præbend. Barbosa allegat. 20. num. 3.

49 Ad minores Ordines conferendos non tenetur requirere titulum beneficij, aut patrimonij, vel pensionis. Parisius de resignat. lib. 2. quæst. 6. num. 4. Garcia de benefic. part. 2. cap. 5. num. 4. Vgolinus de officio Episcopi suprà, & de irregularitat. cap. 61. num. 2. Petrus de Ledesma in sum. p. 1. tract.

tract. de Sacram. Ordinis. c. 7. ad finem. Salzedo ad Bernardum Diaz c. 18. num. 5. in nouissim. edit. Quintana Dueñas Ecclesiasticon. lib. 3. num. 4. & 17.

51 Ad maiores verò Ordines præcisè requirere tenetur titulum, ne cogatur alere ex propriis sumptibus ordinatos: ut Parisius & Decius *suprà*.

Etiam si qui ad Ordines accedunt, sint clerici, Religiosi non professi, more religiosorum viuentes, nam si beneficium aut alium titulum non habuissent, admitti nullo modo debent ad Ordines sacros, sub pæna suspensionis: & quia cōpelletur ad eos alendos si non habent vnde viuere possint: & etiam ordinati in suspensionem incidentur. Concilium Tridentinum de refor. sess. 21. c. 2. & ibi Barbosa in remissionib. num. 3. fol. mibi 42. vbi multos citat. & in pastorali part. 2. alleg. 19. num. 4. & alleg. 20. num. 33. & part. 3. alleg. 111. num. 16. Riccius in praxi decif. 312. num. 2. Vgolinus de offic. Episcopio c. 26. §. 2. num. 1. cum sequentibus.

52 Sed primò fallit in Religiosis illustrissimæ Societatis Iesu, qui licet nondum professi, per quartam profectionem absque titulo promoueri possunt ad sacros Ordines de licentia sui præpositi Generalis: patet ex literis Gregorij XIII. anno 1575. expeditis: referunt Vgolinus *suprà* §. 8. num. 1. & Garcia n. 13. & 14. Riccius decif. 312. num. 2. Barbosa in remiss. super d. c. 2. de refor. sess. 21. & dic. part. 2. alleg. 19. & 21. & part. 3. alleg. 111. num. 16. Henriquez lib. 10. cap. 17. §. 3. Parisius d. lib. 2. quest. 6. num. 19.

53 Fallit secundò, quando illos ordinavit quos professos esse existimabat, quia permendacia se pro-

fessos finixerunt: nam tunc neque suspensionem incurret, neque tenetur eos alere; & idem dico quando ordinavit aliquem, qui per fraudem habere titulum finxit. Decius in d. c. Episcopus, de præbend. num. 25. Nauarr. conf. 14. num. 3. de temporib. ordin. Parisius *suprà* num. 18.

54 Ad titulum bonorum mobilium ordinare Episcopus poterit, & curare vt quām primum commodè possit, bona mobilia conuertantur in immobilia. Nauarr. conf. 29. de tempor. ord. num. 3. Parisius de resignat. lib. 2. quest. 6. num. 15.

Potest etiam ordinare ad titulū census etiamsi redimibilis sit, seu ad vitam ordinandi tantum: non tamen si ad vitam alterius, quo mortuo finitetur & redditus census. Plures citat Garcia de beneficis, part. 2. tom. 1. c. 5. num. 91.

55 Et ad titulum seminarij causa inseruendi beneficio seminario vni-to: ita Congregatio declarauit. Parisius de resignatione lib. 2. quest. 6. num. 32. Garcia d. c. 5. num. 104. Salzedo ad Bernardum Diaz c. 10. num. 9. Zerola verbo seminarium, part. 1. §. 6. Lelius Zecchus c. de clericis, num. 7. vers. 84. Marcus Antonius Genuensis in praxi Archiepis. Neapol. c. 82. num. 2. Barbosa in remissionib. ad c. 2. sess. 21. de refor. num. 9. fol. mibi 42.

56 Et ad titulum donationis, dummodo realiter vera sit, non ficta, aut renocabilis, quam alienare nullo modo poterit, donec aliunde viuere habeat: ita Congregatio Cardinalium, Lelius Zecchus de republica Ecclesiastica c. de clericis, num. 7. vers. 84. Garcia de benefic. part. 2. c. 5. num. 79. Barbosa in remiss. ad c. 2. Concil. de refor. sess. 21. num. 8. vbi duas declarationes Cardinalium transscripsit. Nauarr. conf. 14. num. 3.

Gg 3

*de temp. Parisius de resignat. lib. 2.
quæst. 6. num. 11. & 12.*

58

Et ad titulum pensionis, ita sacra Congregatio, Garcia num. 76. Parisius, & Barbosa.

59

Et ad titulum patrimonij: neque requiritur quod expressè sibi assignetur in titulum, sed sufficit habere vnde se alat, quia id succedit loco tituli. Gloss. in c. si Episcopus, de præbend. lib. 6. verbo titulum: & ibi Scribentes. Panormit. in c. suis. num. 3. eodem tit. in decretalibus. Barbosa, Garcia, & Parisius.

60

Neque interest quod bona patrimonialia in diœcesi sint illius Episcopi qui eum ordinatus est, vel in alia: nam ubicumque sit, sufficit. Vgolinus de offic. Episcopi, cap. 26. §. 10.

61

Non potest quis ordinati ab Episcopo in cuius diœcesi patrimonium habet, si ratione originis, aut alia de causa subditus non sit. Vgolinus d. c. 26. §. 3. Riccius decis. 302. num. 1. & decis. 261. num. 2. Barbosa in pastorali, parti. 2. alleg. 4. num. 56. Campan. in diversis iuris canonici. rubric. 9. cap. 8. num. 17. vers. ex causa. Barbosa supra Hieronym. Venero in examine Episcoporum. lib. 1. cap. 12. num. 44.

62

Potest etiam ordinare ad titulum paternæ hæreditatis subditos, licet hæreditatem non possideant, quia patres eorum viuunt. Garcia de benefic. d. c. 5. tom. 1. part. 2. n. 91. & ad hoc adducit illud Concilij c. 2. sess. 21. ibi, patrimonium verò, vel pensionem obtinentes: & ibi, eo quodque prius perspecto, patrimonium vel pensionem: & etiam allegat à num. 96. quamdam declarationem sacræ Congregat. quæ meo iudicio nihil probat, sed ni fallor, tam declaratio sacræ Congregationis quam locus Concilij

in contrarium faciunt.

Et sic aliqui tenuerunt contraria sententiam, nempe non posse quis ordinari ad titulum paternæ hæreditatis, vel legati, seu ex eo quia Pater diues est. Surdus de alien. tit. 7. quæst. 37. num. 2. cap. 3. Augustinus Barbosa in remiss. ad c. 2. sess. 21. num. 15. Nauarr. consil. 19. de temporib. ordinat. num. 1. & 3.

Sed pro concordia dico, si Pater deputat de præsenti loco legitima aliquid filio, ita ut postea neque minui, aut reuocari possit, si sufficiens est ad eius sustentationem, procedet opinio Garciae. Si vero neque deputat aut tradit, nullo modo ordinari poterit: quia licet diues pater sit, & præsumatur ad filium post mortem patris magnam & opulentam hæreditatem peruenituram, quia facile consumi, aut ea per ingratitudinem priuari poterit, non erit securum si ordinetur, nisi Pater in re certa, & immobili, ac perceptibili filio necessaria ad sustentationem honestam assignet; & sic intelligenda opinio Surdi, Barbosæ, & Nauarri: nam Concilium nihil aliud poscit, nisi quod ordinandus habeat fixum vnde viueret, quod donec filius nomine proprio possideat, in contigenti est quod ad eum nihil perueniat, & per consequens quod mendicet, & sic mēs Concilij fraudaretur.

Neque poterit quis ordinari ad titulum beneficij, si nondum securè possidet: quia lis mota est donec per sententiam obtineat. Vgolinus de offic. & potest. c. 26. §. 8. num. 3.

Graduatus in iure canonico, aut in sacra Theologia sine titulo aut patrimonio potest ordinari: quia tali non defuturum est vnde viuat. Emanuel Sa verbo ordo, num. 17. in aphoris.

Episcopus

- 67 Episcopus qui presbyteralem Ordinem contulit ei, qui nec titulum aut patrimonium non habebat, cogitur eum alere, licet antea sciret ab alio episcopo subdiaconatum & diaconatum fuisse collatum. c. non licet. c. Episcopus, de prebend. & ibi Doctores. Vgolinius *supra* §. 15. Barbosa alleg. 20, num. 22. part. 2. Fornarius de Sacramen. Ordinis, cap. 8. num. 10. Bonacina de Sacram. disp. 8. quæst. unica, punct. 5. num. 30.
- 68 Episcopi successor qui aliquem sine titulo initiauit, tenetur eum alere donec eum de beneficio prouideat: vel Capitulum, si sede vacante post annum commisit alicuius ordinationem, qui titulum non habebat, tenetur etiam alere. c. accepimus, de etate & qualitate. c. cum secundum Apostolum de prebend. Abbas in cap. accepimus. Riccius decis. 312. num. 1. Bonacina de Sacrament. disp. 8. q. unica. punct. 5. num. 17. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 17. §. 4. in comm. litera F. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 20. num. 23.
- 69 Limita nisi episcopus ordinator viuit, quia ad aliam Ecclesiam translatus, vel quia renunciauit loco, non dignitati: nam tunc ipse tenetur alere, non successor in Ecclesia, Henriquez, & Barbosa, Vgolinius de offic. Episcopi, cap. 26. §. 15. num. 1. & 2.
- 70 Si Episcopus alteri Episcopo generaliter, nullis personis expressis, ut suo nomine in sua diœcesi Ordines celebret, committat: si Episcopus cui hoc commissum est, beneficium, vel patrimonium non habentem ordinauerit, tenetur eum alere, non Episcopus qui commisit, quia in culpa fuit non inuestigando an haberet titulum; si vero certæ personæ specialiter commis-
- sæ sunt sibi, non ille, sed committens necessaria prouidere tenetur. c. si Episcopus, de preb. lib. 6. & ibi Geminian. Gloss. in c. cum secundum Apostolum, eodem tit. in decretalibus, verbo successore. Vgolinus d. c. 26. §. 15. num. 1. Petrus Gregor. syn. tagm. part. 2. lib. 6. cap. 11. num. 1. Barbosa *supra* num. 21.
- Episcopus ordinans non subditos dimissorias habentes, nequit cum eis dispensare in interstitijs, aut alijs impedimentis occultis, nisi in literis dimissoriis exprimatur quod possit dispensare. Nauarr. conf. 13. de temporib. ordinat num. 2. Sanchez de matrimonio. lib. 8. disp. 1. num. 25. Coninck de sacram. disp. 33. dub. 2. num. 17. Miranda in Manuali Prelator. tom. 1. quæst. 38. art. 7 conc. 2. Barbosa alleg. 18. part. 2. num. 9.
- Sed licet ex dimissoriis constet esse examinatos qui mittuntur, poterit iterum eos examinare, quod prij & sanctissimi Episcopi obseruat in practica. Emanuel Rodriguez tom. 4. de suis obras, c. 61. alias 62. n. 5. fol. 113. alios citat Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 7. num. 22.
- Potest etiam Episcopus examinare regulares, licet à suis Prælatis examinati & approbati remittantur, multi tamen sunt super hoc priuilegiati, vt Religiosi Societatis Iesu, & alii, de quibus Miranda in Manual. tom. 1. quæst. 38. art. 2. sed quod istorum priuilegia à Sixto V. fuerunt reuocata testatur Barbosa.
- Regulares à quocumque catholico episcopo ordinari possunt, neque requiritur quod literas dimissorias portent Episcopi in cuius diœcesi degunt, nam sufficit sola licentia & approbatio sui Prælati. Miranda, & Barbosa.

episcopus

- 75 Episcopus sibi subditum irregularem occultum ordinans, aut literas dimissorias concedens, sciens criminosum occultum esse, cum eo videtur tacitè dispensare, aut permettere quod ille qui eum ordinat, si vult, cum eo dispenseat. Henriquez *in summ. lib. 14. cap. 17. §. 4. liter. P.* Suarez *de censuris, disp. 41. sect. 3. num. 4.* Maiolus *de irregularitate, cap. 51. num. 8.* cum aliis resoluit Barbosa *vbi suprà part. 2. alleg. 39.* latè Tiberius Decianus *responsor. responsō 31. num. 7. tom. 4.* Decius *consil. 18. num. 24. tom. 1.*
- 76 Quando episcopus literas dimissorias concedit suis subditis, in quibus hæc clausula ponitur, quod possint ordinari à quocumque catholicò Antistite, in propria diœcesi pontificalia exercente, non poterunt Ordinarii, qui tales dimissorias habuerint ab Episcopo qui in aliena diœcesi ordinat, de licentia Ordinatii illius diœcesis, si in literis dimissoriis non inseratur hæc clausula, seu ab alio catholicò Antistite in aliena diœcesi Pontificalia exercenti, de licentia ordinarii, illius diœcesis. Rodriguez *diel. to. 4. c. 61. alias 62. num. 1. & 2.*
- 77 Et ibi dicit, quod Abbates ius mitræ & baculi habentes, non possunt suis subditis dimissorias concedere. *num. 4.* Seraphinus Oliuarri *tom. 1. decision. decis. 985.*
- 78 Vbi adiicit non posse Episcopum permittere, aut concedere Abbatibus ius mitræ habentibus ordinare aliquos sacerdotes: nam quod eis tantum permisum extat, illud est, quod possint primam tonsuram, & minores Ordines suis conuersi tantum conferre, non verò sacerdibus subditis, neque eis literas dimissorias concedere, quæ authoritas illis competit ex priuilegio, non de iure communi. *c. Abbes 3. de priuileg. lib. 6.* Abbas *in c. clerici, de vita & honestate clericorum. num. 6.* Decisiones Rotæ *in nouissimis diuers. decis. 731. num. 8 part. 1. fol. 456.* Tataretus *in 4. sentent. dist. 24. quest. unica, col. 4.* Soto *in 4. decis. 25. quest. 1. ar. 2. col. 6.* Petrus Soto *in lectionibus de insti. sacerd. lect. 5. §. quod igitur. Armilla verbo Abbas, num. 6.* Viuald. *in candelabro de Sacramen. Ordin. tit. 15. §. de ministro, num. 3.* Angelus *verbo Ordo, 12. num. 1.* Nauarrus *conf. 14. de priuileg. num. 3. & 5.* Petrus Gregorius *syntagmat. part. 2. lib. 15. cap. 13. num. 15. & lib. 16. c. 4. num. 9. & cap. 9. num. 2.* Rebuff. *in prax. beneficior. regula de clericis, à quibus & quomodo creentur, num. 14.* Zerola *in praxi part. 1. verbo Abbas, num. 2.* Narbona *in l. 59. gloss. 1. num. 64. lib. 2. recopilation. tit. 4.* Lancellott. *in templo, lib. 2. cap. 7. de Abbe, §. 1. num. 28.* vbi plura videbis de Abbatibus.
- 79 Permittitur tamen Abbatibus regularibus ius mitræ & baculi habentibus, licet benedicti non sint, dummodò quasi Episcopale ius habeant, consecrare altaria suorum Ecclesiarum subiectarum, & etiam calices, & aras oleo ab Episcopo consecrato, non solum ad usum suorum, sed & aliorum; latè Emmanuel Rodriguez *tom. 3. de suis obras, cap. 19. fol. 32. num. 2. & cap. 27. fol. 45.* Miranda *in Manuali tom. 2. quest. 41. art. 4.* Barbosa *in pastorali, part. 2. allegat. 27. num. 36.* Lancellottus *suprà. idem Rodriguez loquens de Abbatibus Cisticensibus tom. 1. q. regul. q. 28. art. 2. fol. 295.*
- Gloss. verò *in c. Abbates, de priuilegiis, lib. 6.* constanter tenet, non posse Abbates aras, calices, aut altaria consecrare, neque omne id facere

facere in quo interuenire poterit vñctio. Angelus verbo benedictio, & verbo altare, & verbo calix, num. 3. Emanuel Sa verbo benedictio, num. 4. & verbo calix, num. 3. Syluester verbo benedictio, num. 2. & verbo calix, & verbo Abbas, in fine. Franciscus Suarez de religione tom. 4. cap. 30. num. 2. lib. 2. vbi latè.

81 Super hoc enim quemdam gravissimum Patrem Abbatem in hac Matritana curia consului, & dicebat mihi, quod ex quo Romanus Pontifex omnibus Abbatibus ius vtendi mitra, & baculo, & cæteris indumentis Pontificalibus concessit, videtur & concessisse quod possent exercere iura episcopalia, & benedicere ornamenta diuino cultui necessaria, & etiam aras, ac calices. Ad quod respondebam ego nullo modo posse procedere, nam licet ius vtendi mitra, & cæteris indumentis concedatur, non idem iura episcopalia exercere possunt Abbates, quia mitra & alia insignia sunt quedam nuda demonstratio, quæ habent suum significatum. Antonius Maurus alleg. 63. num. 1.

82 Et iura episcopalia tot sunt, quod ita simpliciter concessa non videntur. Arg. text, in c. cam olim, & ibi Gloss. Panormitan. & Bald. num. 1. de præscriptionibus. Dicebat etiam prædictus Abbas, quod ab antiquissimo tempore hoc ius illis competebat, & sic per longam consuetudinem, & præscriptionem introductum: sed quod ab antiquo non sit, patet ex multis priuilegiis, quæ breuitatis causa non refero. Sed ex priuilegio Zachariæ Papæ monasterio Casinensi anno 7. sui Pontificatus concessso, vbi quamplurima Casinensibus Abbatibus indulget.

83 Et nullo modo permittit, quod

calices aut altaria consecrent, sed quod inuitent Catholicum Antistitem ad similia peragenda. Ut vide re est in appendice ad primum to-
num de Historia generali Diui Be-
nedicti, Scriptura 3. ibi etiam est
aliud priuilegium 7. in ordine, Ho-
norij III. in favorem magni Cæno-
bii Diui Pauli in Romana Curia:
concedit ibi Papa Abbatibus talis
monasterii, quod possint vti mitra,
baculo, sandaliis, annulo, tunica,
dalmatica, & benedicere populum
solemniter, & suis monachis mi-
niores Ordines conferre, benedice-
réque indumenta, quæ ad usum al-
taris fuerint necessaria in eodem
monasterio; sed quod denegat est,
consecrationes altarium, & similia.
Constat etiam ex scriptura 19. Gre-
gorii magni, ibi, Chrysostomus quo-
que ac olei, altaris, calicis, corpo-
ralis, à quocumque voluerint Pon-
tifice benedictionem expectant: &
scriptura 32. Honorii III. dicto
tom. 1. in appendice apud Anto-
nium de Yepes.

84 Et in tom. 4. scriptura 35. Pii IV. & scriptura 7. Urbani III. & in tom. 5. scriptura 3. Innocen-
tij II. & scriptura 33. Innocentij III. & scriptura 39. Alexandri IV. & scriptura 41. Leonis decimi, & aliis quamplurimis in aliis locis,
quas consultò omitto. Et quid dicere, quod allegent habere priuile-
gium, si ipsam scripturam non ostendunt. c. 1. de fide instr. & ibi Scri-
bent. Nam ea deficiente, ad eius
probationem non admittuntur te-
stes, quia præcisè ipsa scriptura re-
quiritur. Baldus in l. humanum,
c. de legibus. pleniū Felin. in ru-
brica de constitut. num. 4. plures re-
fert Antonius de Mauro allegat. 54.
num. 2.

85 Neque facere potest quod ab an-
H h

89.

tiquo introductum sit, & sic præscriptum per longum tempus, quia licet Abbas iura quæ Episcopo iurisdictionis causa competunt præscribere veleat. c. auditis. c. cum olim, de præscriptionib. & ibi Panormitan. & Baldus: non tamen quæ ratione Ordinis, quia propriè episcopalia dicuntur, (qualis est calicis, & altaris consecratio,) & sic præscribi nequeunt: nam ita annexa sunt Ordini, quod ab ipso Ordine non possunt separari. Baldus in d. c. auditis, num. 9. de præscriptionib. Egregie Syluester verbo benedictio, num. 3. & quod iura Episcopalia contra Episcopum præscribi nequeant, etiam ab Abbatibus, resoluit cum multis Paulus Aemilius decis. 306. fol. 82. part. 1. num. 7.

90.

Sed si vñctio altaris & calicis non fuisset propriè Ordinis Episcopalis, sed tantum pertineret ad iurisdictionem, sequeretur quod electus confirmatus, & non consecratus, posset calices, & aras consecrare; quia omnia quæ iurisdictionis sunt, exercere potest. Sed oppositum verissimum est: nam nullo modo potest electus talia facere; vt Syluester num. 3. igitur neque Abbates, cum neque sint talia iura præscriptibilia: vt Paulus Aemilius *supra*. Lancellottus in templo lib. 2. c. 7. de Abate, num. 29. Cacia Lupus de unionibus art. 3. num.

23.

91.

Audiui tamen, quod verum esse existimo (sed nihilominus tu consule) habere priuilegium monasterium Casinense, vbi excellentissimi fidei, & ecclesiæ ornamenti magni, & singularissimi, Patris mei amantissimi, & Patris ac Patriarchæ omnium Religiosorum, sanctissimi Benedicti, à tenera iuuentute singularissima decorati sancti-

tate, corpus venerabile multoties ac super aurum & topazion æstimabile requiescit, vltra cum corposuæ dilectissimæ sororis sanctissimæ Scholasticæ, quod eius Abbes consecrare possint aras, & calices oleo ab episcopo consecrato, & quod postea Gregorius XIII. omnibus Abbatibus ius mitræ, & baculi habentibus indulxit, ut fruarentur illo priuilegio Casinensi Abbat concedit, & quod omnibus eis esset commune, quod etiam extenditur ad Abbes Magni Basilii.

Abbates autem Cisticenses olim non omnes fruebantur hoc priuilegio consecrandi aras, & calices, nisi quatuor tantum, ut inquit Suarez de religione tom. 4. cap. 30. num. 2. lib. 2. sed quod iam (fortè ex noua concessione) ad omnes extendatur, qui consecrant aras in quibuscumque locis sui Ordinis, ut iam multoties vidi, & refert Emmanuel Rodriguez tom. 1. quæst. regular. quest. 28. art. 2. fol. 293. Et ibi dicit, quod Presbyteri Societatis Iesu ex Pauli III. concessione, anno Domini de 1549. expedita in locis remotissimis infidelium, vbi episcopi copia nō habetur, possunt altaria consecrare: & Adrianus VI. idem concessit Provincialibus eiusdem Societatis, etiam pro usu alieno in dictis partibus remotissimis, &c.

92

93

94

Ad dimissiarum materiam, unde digressus reuertor, & dico, dimissorias non expirant, licet antequam executioni mandentur concedens naturaliter moriatur, sensu civiliter. Arg. textus in c. si cui 26. de præbend. lib. 6. & in l. tauri: & ibi Gomezius Cardinalis in Clement. final. de elect. num. 9. quæst. 5. Nauarrus in apologia de redditibus quæst. 3. monit. 8. per totam. Nauarrus conf. 1. de

1. de rescriptis. Didacus Perez in l. 1. tit. 2. lib. 1. ordinam. Gutierrez canonico. quest. lib. 2. cap. 17. n. 3. & 12. Sanchez de matrim. l. 8. disp. 18. n. 83. Rebuffus in praxi, regula de literis dimissor. cap. 10. num. 43. Bonacina de sacram. disp. 8. quest. unica punct. 4. num. 3. & 12. Emanuel Sa verbo dimissoria, num. 1. Vgolinus de off. Episcopi, cap. 26. §. 20. num. 9. Rodriguez question. regular. tom. 1. quest. 9. art. 1. num. 4. plures citat Barbosa in remissionib. ad c. 10. Concil. Trid. sess. 7. de reform. n. 4. Examen Episcoporum lib. 1. cap. 16. n. 12. fol. 46.

95 Neque expirant, licet ad alium Episcopatum transferatur Episcopus. Nauarr. conf. 5. de rescriptis. num. 1. Sanchez d. n. 83. Et idem dicendum est de literis dimissoriis concessis à Capitulo sede vacante, post annum, quia per noui episcopi aduentum non vitiantur. Examen Episcoporum. supra, & idem erit si concessæ à Vicario generali Episcopi, seu à quibusvis potentibus, & habentibus iurisdictionem, & potestatem concedendi. Gutierrez supra n. 12. Sanchez num. 83. Vgolinus §. 20. num. 5. Henriquez in sum. lib. 10. cap. 22. § fin. Quaranta in sum. bullarij, verbo Capitulū sede vacante. vers secundo dubitatur. Molina de instit. tractat. §. disp. 11. num. 4. Barbosa in pastor. p. 2. alleg. 7.

96 Archiepiscopus dum Suffraganeorum provincias visitat, Suffraganeorum subditis dimissorias ad Ordines suscipiendos nequit concedere. Rebuffus & Sanchez ubi proxime.

97 Vicarius generalis Episcopi nisi speciale habeat mandatum, dimissorias concedere non valet. c. nullus. §. inferiores, Gloss. in c. licet. verbo officiale, de off. ordinari. lib. 6. vers sed hodie talibus Vicariis. Rebuffus in praxi, in forma Vicarij Archiepiscopi, &

aliorum, num. 47. Mandosius in regul. cancell. 24. de male promotis, q. 6. num. 9. & 10. Petrus Gregorius syn. tagm. lib. 16. cap. 9. num. 3. Azor instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 45. quest. 7. Vgolinus de off. cap. 4. §. 7. vers. quanto ad dimissorias. Gutierrez canonico. lib. 2. cap. 17. num. 20. & 21. Rodriguez tom. 4. de sus obras, cap. 61. alias 62. num. 4. Barbosa supra, num. 9. Examen episcoporum. lib. 1. c. 16. num. 12.

SUMMARIUM.

Episcopus utrum dispensare possit in omni irregularitate, & delicto occulto. num. 1.

Eius Vicarius generalis an ad hoc habeat mandatum ex generati commissione, vel requiratur speciale. ibidem.

Ad dispensandum utrum requiratur præcisè quod resideat Episcopus in Diœcesi. ibid.

An dispensare possit Episcopus cum irregulari ex enormi membra mutilatione occulto, licet voluntario. num. 2. & 3.

Utrum dispensare valeat cum eo, qui aliquem percutere præcepit, expresso ne ad occisionem procederent, qui nihilominus occiderunt. num. 4.

Cum homicida casuali occulto dispensat Episcopus quoad minores Ordines, & simplex beneficium. num. 5.

Cum homicida casuali publico, & indirecte voluntario, potest Episcopus dispensare ad minores Ordines, & simplex beneficium.

cium.num.6.

Ad maiores etiam, si delictum occultum est. ibid.

Vtrum possit dispensare cum Chrato homicida voluntario, ad Curam obtinendam, seu cum Canonico ad Canonicatum retinendum. num.7. & 8.

Cum homicida voluntario etiam occulto nequit dispensare, neque ad minores Ordines, neque ad simplex beneficium. num.9.

Cum illis, quorum delicta ad forum contentiosum sunt deducta, an possit. num.10.

An possit cum irregulari, cuius delictum ad forum contentiosum deductum est, sed ibi absoluto. num.11.

Delictum occultum quale dicatur. num.12.

Cum homicida occulto, qui cum alter euadere non possit, aggressorem occidit, non in totum seruata moderatione inculpatæ tutelæ, utrum dispensare valeat. num.13.

Utrum irregularis dicatur qui aggressorem occidit, omni via seruata moderatione inculpatæ tutelæ. num.14.

Absoluere ab heresi occulta per se ipsum an hodie possit Episcopus. num.15. usque ad 18.

Gaspar Hurtado de Mendoza è Societate Iesu laudatur. num.17.

Vicarius Episcopi an possit de commissione Episcopi absoluere ab heresi occulta. num.18.

Absoluere ab excommunicatione

Cœna excommunicatos occultos utrum possit. num.19. & 20.

Vtrum à delicto clausuræ, vel à quibus suis aliis etiam occultis. num.21.

Quid à censuris incursis propter ingressum ad monasteria Monialium. num.22.

Quid quando adire nequeunt excommunicati Pontificem. numero 23.

Episcopi Indiarum, Indos an absoluere possint à casibus reservatis, præcipue ab excommunicatione Cœnæ. num.24.

Vtrum cum Regularibus exemptis irregularibus factis ex aliquo delicto. num.25. & 26.

Vtrum possit Episcopus absoluere à casibus de quibus in c.6. Concilij sess.24. si extra Diæcesim dedit. num.27. & 28.

Si in sua Diæcesi Concilium Tridentinum receptum non est, an dispensare possit virtute Concilij. num.29.

An dispensare possit Episcopus virtute can.6. de reform. sess.23. cum irregulari ex alia irregularitate quam ex delicto proueniente. num.30.

An legitimare possit Episcopus. num.31.

An habilitare illegitimum. numero 32.

An cum eo dispensare ad hoc quod minores Ordines, & simplex beneficium suscipiat. ibid.

An habilitare spurium ad canonizatum. num.33. & 34.

An

- An ad canonicatum Ecclesiae collegiate. num. 35.*
- An ad canonicatum Ecclesiae collegiate cum eo, cum quo Papa dispensauit ad Presbyteratum suscipiendum. num. 36.*
- An dispensare cum illegitimo quo ad beneficium simplex, in quo Pater antea ministrauit. numero 37.*
- An dispensare debeat cum illegitimo antequam beneficium seu Ordines conferat. num. 38.*
- Confirmatus no*nō* consecratus utrum dispensare in irregularitatibus possit, in quibus consecratus. num. 39.*
- An idem possit Archiepiscopus consecratus, & nondum palliatus. num. 40.*
- Cum Simoniaco occulto an dispensem. num. 41.*
- An dispensatio extendatur ad forum exterius. num. 42.*
- Absoluere ab occultis an possit omnes in Diœcesi habitantes, licet peregrini sint, seu mercatores. num. 43.*
- An aduenæ, & similes subesse dicantur Episcopo quoad sacramenta. num. 44.*
- An tales absolu possint ab omni excommunicatione, & an dispensari in votis, & irregularitatibus. num. 45.*
- In irregularitate ex defectu perfectæ lenitatis an dispensem. num. 46. & 47.*
- An cum bigamo. num. 48.*
- Bigamia similitudinaria qualis. num. 49.*
- Textus in c. nuper, de bigamis explanatur. num. 50.*
- Cum bigamo realister vero an quo ad minores Ordines dispensare possit. num. 51. & 52.*
- An cum irregulari ex iteratione baptismi. num. 53.*
- An cum irregulari ex eo, quod Ordinem quem non habebat, exercuit. num. 54.*
- An cum eo, qui depositus aut suspensus celebravit. num. 55.*
- An cum Presbytero occidente in bello iusto. num. 56.*
- An cum eo, qui vertit infirmum intentione accelerandæ mortis, nem tamdiu patiatur. num. 57. & 58.*
- An cum eis, qui post votum solempne contrahunt. num. 59.*
- An cum eo, qui visu oculi sinistri caret. num. 60.*
- An cum eo, qui sine deformitate celebrare nequit. num. 61.*
- An cum coniunctis de criminè nefando num. 62.*
- An cum infamibus infamia iuris, seu infamia facti. num. 63.*
- An super aetate ordinandorum. num. 64.*
- An cum eo, qui administrationis Regie rationem non præstítit, ad hoc ut sacros Ordines suscipiat. num. 65.*
- An cum ignobili & virtuoso, ut in canonicum admittatur, ubi est statutum ignobiles excludens. num. 66.*
- An cum eo, qui per saltum promo-*

- tas celebrauit, si delictum occultum est.* num. 67.
- An delegare possit facultatem, quam ipse habet, virtute cap. 6. de reform. sess. 24. Confessario suo, ut secum dispenset.* n. 68.
- Potest dispensare in ieiuniis.* n. 69.
- An possit permettere exercere opera seruilia in diebus festiuis.* num. 70.
- Virum permittere celebrare sacrificium Missæ in Sabbato sancto.* num. 71.
- Capitulum sede vacante an possit dispensare per Vicarium, virtute cap. 6. Concil. Trident. num. 72. & 73.*
- An concedere possit quod in Ecclesia non parochiali sanctissimum Eucharistie seruetur Sacramentum.* num. 74.
- An dispensare circa lectionem librorum prohibitorum, vel etiam secum.* num. 75.
- Sine Episcopi licentia an possint imprimi libri.* num. 76.

DE DISPENSATIONE IRREGULARITATVM.

CAPVT SEXTVM.

IXCELSA est Episcoporum potestas, & circa dispensationem irregularitatum amplissima: colligitur namque ex textu *in c. 6. Concil. de reform. sess. 24.* vbi conceditur eis quod possint dispensare in omni irregularitate occulta, ex homicidio non directe voluntario, & occulto, vel ex quolibet alio delicto proueniente, & in omnibus suspensionibus, & in quibuscumque casibus occultis, & etiam sedi Apostolice reseruatis: ad hoc ut quis ad sacros Ordines promoueri, & Ecclesiastica beneficia obtinere possit, quæ dispensatio fieri debet per ipsum Episcopum, si resideat in Diœcesi Nauarr. *in Manuali cap. 27. n. 194. & 239. Coninck de sacram. Ordinis, disp. 33. dub. 2. n. 22. & disp. 8. dub. 12. n. 87. & disp. 14. dub. 16. n. 243. & disp. 18. dub. 14. n. 111. Viuald. in candelab. tit. de irreg. n. 314. Zerola*

in praxi p. 1. verb. irreg. n. 8. Gutierrez canon. lib. 1. c. 3. n. 8. Emanuel Sa verbo Episcopus, n. 34. Leo in thesaur. cap. 8. n. 53. tit. de dispensat. Riccius in praxi, decif. 518. n. 1. Didacus de Arroyo de sacram. d. c. de irregul. n. 10. Barbosa in remission. ad cap. 7. de reform. sess. 14. num. 3. Antonius Fernandez in examine Theologie part. 4. cap. 7. §. 1. n. 5.

Potest Episcopus dispensare etiam cum irregulari facto ex enormi & occulta membra mutilatione, licet voluntaria, ut sacra Cōgregatio declaravit super cap. 6. de reform. sess. 24. Coninck de sacram. disp. 18. dub. 14. n. 111. Sa verbo Episcop. n. 34. & verbo irreg. ex illicita, n. 7. in fine. Suar. tom. 5. disp. 44. sect. 2. n. 4. & sess. 4. n. 35. Tolet. in sum. l. 1. c. 88. vers. 6. & c. 89. n. 3. Reg. in praxi fori pœnitentialis l. 30. tract. 2. n. 91. Bonac. de cens. disp. 7. q. 4. punct. vlt. n. 11. Barbos. in pastor. p. 2. alleg. 39. n. 49. Didac. de Arroyo supr. Vgol. de off. c. 57. §. 2. n. 4. Garcia de ben. p. 7. c. 11. num. 30.

num. 30. *Miranda in Manuali Prae-lator. tom. 2. quest. 8. art. 11. Riccius decis. 520. num. 4.*

³ Contrarium tenuit, licet non re-ctè, *Leo in thesaur. part. 2. cap. 8. num. 89.* & etiam *Sanchez in pra-cepta decalogi lib. 1. cap. 10. n. 40.*

⁴ Potest etiam cum illo dispensare qui seruo, seu amico præcepit vulnerare aliquem baculo, seu verberare, aut aliter iniuriare, eo expresso ne occideret: nam licet seruus seu amicus ad occisionem pro-cessisset non dicitur homicida vo-luntarius, sed casualis culpabilis, vt Congregatio declarauit. *Riccius decis. 519. in 1. edit. & decis. 407. Barbosa in pastor. supra num. 51. & 52.*

⁵ Dispensat etiam Episcopus cum homicida casuali occulto quoad suscipiendo minores Ordines, & simplex beneficium obtainendum. *Vialdus in candelabr. tit. de irregu-larit. num. 325.*

⁶ At verò indubitanter teneo posse Episcopum dispensare cum tali homicida casuali occulto, etiam ad maiores Ordines & simplex bene-ficium, & etiam ad beneficium Cu-ræ. Et opinio Vialdi procedit in homicida casuali publico, & indi-rectè voluntario, cum quo non dis-pensabit nisi ad minores, & sim-plex beneficiū, cū occulto verò ad maiores, & ad beneficiū Curæ. *Zerola in praxi part. 2. verb. dispens. vers. 3. Barbosa in remissionib. ad c. 7. Concil. sess. 14. num. 3. Emanuel Sa verbo irregularitas, ex illicita, num. 7. in fine. Miranda in Manuali Prae-latorum tom. 2. quest. 8. ar. 13. conc. 2. & 3. idem Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 39. num. 48.*

⁷ Quod possit Episcopus dispen-sare ut presbyter homicida volun-tarius occultus, qui antea habebat

beneficium Curæ, illud possit re-tinere in futurum, & similiter cum Canonico homicida occulto, vt possit interesse choro, & gaudere fructibus canonicatus. *Zerola in praxi suprà & Barbosa in remissionib. ad c. 7. Concil. sess. 14. num. 3. Vi-dendus Sayrus cap. 9. num. 20. sed Barbosa in pastorali ubi proxim. con-trarium tener.*

⁸ Nequit Episcopus dispensare cū homicida voluntario etiam occul-to, neque ad minores Ordines, & simplex beneficium. *Barbosa in remissionibus, & in pastoral. suprà num. 59. & Zerola suprà Nauarr. in manualli cap. 27. num. 194. vers. 7. & num. 240. vers. 4. & consil. 17. de ordinatis, num. 2. Gregorius de Va-lentia tom. 4. disp. 7. quest. 19. p. 3. §. 3. Aragon. in 2. 2. quest. 64. art. 6. infine Cardinalis Toletus lib. 1. c. 31. *Sayrus de censuris lib. 6. cap. 7. num. 14. & 15. Henriquez in summ. lib. 14. cap. 19. §. 1. liter. D.**

⁹ Nequit etiam dispensare cum illis, quorum delicta ad forum co-tentiosum sunt deducta. *Conciliū Tridentinum de reformat. sess. 24. c. 6. Nauarr. Barbosa in remiss. & in pastor. suprà. Coninck de Sacram. disp. 18. dub. 8. num. 59. Corduba in summ. quest. 41. vers. 41. vers. de lo sūsō dko. Vialdus in candelabro. tit. de irregular. num. 314. & num. 106. Riccius decis. 5. 8. num. 1. Emanuel Sa verbo Episcopus, num. 34. Atroyo d.c. de irregularitate, n. 10. Gutierrez canoniar. lib. 1. cap. 3. num. 9. & cap. 13. num. 18. Ema-nuel Rodriguez tom. 3. de sus obras c. 5. num. 10.*

¹⁰ Potest Episcopus dispensare cum criminoso, & irregulari, licet eius delictum ad forum contentiosum sit deductum, si ex defectu proba-tionis, vel alia diligentia per sen-tentiam

8

9

10

11

tentiam à tali crimine fuerit absolu-tus: nam iam non reputatur pro criminoso, & per consequens occul-tum est eius delictum. Sanchez de matrimonio lib. 2. disp. 37. num. 12. & lib. 8. disp. 34. num. 57. Viualdus tit. de excomm. num. 42. Henriquez in summ. lib. 14. cap. 17. §. 2. in com. liser. H. bonacina de censuris disp. quæst. 3. punct. 2. n. 2. & disp. 7. quæst. 5. punct. 1. num. 4. vers. dixi. Sayrus de censuris, lib. 7. cap. 7. num. 12. Soarez eodem tract. disp. 41. sent. 2. n. 6. barbosa d. alleg. 39. num. 32. part. 2. Sa verbo Episcopus, num. 34. & verbo manifestum, num. 4. Rodriguez supra num. 8.

32 Quod delictum dicatur occul-tum, ad hoc ut Episcopus possit dis-pensare virtute c. 6. sess. 24. re-spondeo, illud esse quod non est notorium apud omnes, etiam si possit probari per aliquos testes, sufficit enim non esse diuulgatum, & quod possit aliqua tergiuersatio-ne celari. Latè Gutierrez canonica-rum lib. 1. c. 1. vbi latè. Emanuel Sa verbo Episcopus, num. 35. & ver-bo manifestum, num. 5. Valerius Re-ginaldus in praxi fori pænitent. lib. 3. tract. 2. num. 30. Sanchez de ma-trrimonio lib. 2. disp. 31. num. 11. & lib. 8. disp. 34. num. 55. Lelius Ze-chus de casibus Episcopo reservatis, casu ultim. num. 1. Viualdus in cand. tit. de irregul. num. 315. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 8. cap. 10. quæst. 9. Riccius decis. 523. in 1. edit. Say-rus in clave regia titulo de censuris, lib. 4. cap. 17. num. 21. & lib. 7. cap. 13. num. 12. Bonacina de censuris disp. 1. quæst. 3. punct. 2. num. 1. vers. 4. Vgolinus de offic. Episcopi cap. 57. num. 5. Nauarr. in manua-li cap. 27. num. 241. infine. vers. 11. Toletus lib. 1. cap. 89. num. 5. Bar-bosa in pastorali, part. 2. allegat.

39. numero 24.

Potest etiam Episcopus dispen-sare cum homicida occulto, qui cùm aliter euadere non posset, ag-gressorem occidit, licet non in to-tum seruata moderatione inculpa-tæ tutelæ: nam & si homicidium voluntarium sit, quia tamen per se non est, neque ex delicto profici-tur, homicidium voluntarium dici non debet, nisi per accidens. Concilium Trident. de reform. sess. 14. cap. 7. Paulus Comitolus re-sponsor. moral. lib. 6. quæst. 54. num. 3. Sayrus de censur. lib. 7. cap. 7. num. 22. latè Barbosa post hæc scripta visus in pastorali part. 2. alleg. 39. n. 53. usque ad 56. Iacobus à Graffis in decis. part. 1. lib. 2. cap. 65. num. 13. Gutierr. canonicar. lib. 1. cap. 13. num. 19. Tataretus in 4. sent. d. 23. quæst. 1. col. 7. Nauarr. in manuali c. 27. n. 239. Toletus in sum. lib. 1. c. 80. num. 12. & 13. Riccius in praxi decis. 521. num. 2. Coninck de Sacram. disp. 18. dub. 9. num. 88. & 90. Vgolin. de offic. Episcopi. c. 57. §. 2. num. 4. & 6. tit. de dispensatio-nib. irregular. & de irregularitate c. 33. num. 4.

Ille vero qui inuasorem occidit, cùm aliter euadere non possit, omni via & modo seruata moderatio-ne inculpatæ tutelæ, neque irregu-laritatem incurrit, neque eget dis-pensatione. c. significatis 2. & ibi gloss. verbo tutelæ, de homicidio: & ibi Scribentes Clementina unica, eo-dem tit. cum gloss. & Cardinalis ibi, Leo in thesauro part. 3. c. 9. num. 29. Bonacina de Sacram. disp. 7. quæst. 4. punct. 6. num. 3. cum sequenti. Barbo-sa in pastorali part. 2. alleg. 39. num. 54. Couarr. in Clem. si furiosus, part. 3. §. unico, num. 1. Antonius Go-mez tom. 3. variar. cap. 3. num. 20. Azor institution. moral. part. 3. lib. 2. 6. 1.

2. cap. 1. Lelius Zechus de casibus resuariis cap. 13. de homicidiis vers. 4. fallit. Farinatius in praxi, crimin. quæst. 1. alias 12. Lelius de iustit. lib. 2. cap. 9. num. 4. Pineda in Monarchia Ecclesiastica part. 1. tom. 1. lib. 8. cap. 18.

15 Episcopus nequit hodie absoluere hæreticos occultos, neque ab hæresi occulta, licet per cap. 6. Concil. Trid. id concessum viderut, sess. 24. de reform. quia censetur reuocatum, ut sacra Congregatio declarauit, testantur Nauart. in Man. c. 27. num. 272. notabili 15. Zerola in praxi, part. 1. verbo absolutio, n. 4. & verbo Vicarius, dub. 2. & part. 2. verbo absolutio, §. 2. Bonacia de censoris, disp. 1. q. 3. punct. 2. num. 1. vers. 1. Maiolus de irregular. lib. 5. cap. 46. num. 6. vers. caueant. Toletus in sum. in explicatione bullæ Cœna, excommunicatione 14. in fine. Garcia de beneficiis part. 11. cap. 10. num. 115. Sanchez in sum. lib. 2. c. 11. num. 26. & 27. Azor institut. moral. p. 1. lib. 8. cap. 19. quæst. 3. & cap. 10. q. 10. Pegna in directorio inquisitor. part. 3. quæst. 92. comm. 141. vers. penultim. Rodriguez. tom. 3. de suis obras cap. 5. num. 7. Late Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 40. n. 22. usque ad 34.

16 Contrariam sententiam amplectuntur grauissimi viri, affirmantes posse Episcopum absoluere ab hæresi occulta, & occultos hæreticos. Emanuel Rodriguez quætionum regular. tom. 1. quæst. 20. art. 10. per totum: ubi citat Henriquez lib. 3. de penitent. cap. 3. tom. 2. Antonius Fernandez in examine Theologie part. 4. cap. 7. §. 1. num. 5. & quod hanc opinionem tenuerunt multi iurisperiti affirmat Rodriguez ubi proxime; & etiam Theologi, videlicet Peña & Galbus de familia Prædicatorum, & doctissimus Dominus Sanctius Episcopus Segonensis,

& Dominus Gerrerus Archiepiscopus Granatensis, & Dominus Ioannes Blancus Archiepiscopus Compostelianus, qui Præsules magnam in hoc habent autoritatem propter eorum singularem doctrinam & sanctitatem, & quia ut Patres Ecclesiae interfuerunt Concilio Tridentino. Hanc etiam opinionem tenuisse Doctorem Moiam, & Doctorem Solis primarios Salmantenses inquit ipse. Hanc etiam tenent Emmanuel Sa in aphorismis, verbo. Episcopus, n. 37. Bañez 2. 2. quæst. 9. alias 11. art. 4. Vinaldus in candelabr. tit. de absolutione part. 1. num. 13. & part. 2 in exposit. bullæ Cœna, num. 51. Petrus de Ledesma in summ. part. 2. tract. 2. cap. 6. conclus. 20. diff. 7. Henriquez in summ. lib. 6. cap. 14. §. 7. litera M, & cap. 16. §. 1. & lib. 13. cap. 27. §. 5. litera Q. Vega in summ. tom. 2. c. 125. casu 11. multos citat pro utraque parte, licet iudicium suum non interponat ingeniosissimus Hurtado de Mendoza sanguine ac religione illustris, de matrimonio differ. 3. disp. 15. in fine Augustinus Barbosa mea sententia sibi ipsi contrarius part. 3. alleg. 54. num. 86. ubi loquens de Vicario Episcopi hæc addit: in quo de licentia Episcopi potest subditos à crimine hæresis absoluere, sicut potest Episcopus, iuxta Concilij Tridentini dispositionem sess. 24. de reform. cap. 6. ibi, eis tantum, non eorum Vicariis. Idem inquit Antonius Fernandez, ubi proxime. & quod possit absoluere Episcopus hæreticos occultos, & quod verissima sit hæc opinio. Angelus in floribus Theologiscis, titulo de confessione, quæstion. 4. art. 1. difficult. 6. Nauarrus conf. 15. num. 2. de sentent. excommunicationis.

17 Quod non possit Episcopus absoluere ab excommunicatione bul-

la Cœnæ , vel alio modo reseruata. Coninck de sacrament. disput. 8. dub. 12. num. 87.

²⁰ At verò quod possit , tenet emanuel Sa , verbo Episcopus , n. 34.

²¹ Episcopus non potest absoluere à delicto clausuræ etiam occulto , vel à quibusvis aliis in ista materia. Rodriguez tom. 3. de sus obras cap. 5. num. 7. fol. mihi 9.

²² Neque à censuris incursis propter ingressum ad monasteria Monialium , etiam si delictum sit occultum : sic Congregatio declarauit. Riccius in praxi decis. 648. in 1. edit. & decis. 544. num. 5. in 2. editione Barbola in pastorali . part. 2. allegat. 39. num. 45.

²³ Fallit tamen quando excommunicatus adire summum Pontificem nequit , ob legitimum impedimentum , sive impediatur paupertate , inimicitia , ætate senili , impuberitate , sive infirmitate & fragilitate sexus , aut cura familiæ , vel quia est sub cura parentum , vel alia de causa : quia tunc dispensabit Episcopus , & absolutionem impartiri poterit. Hurtado de Mendoza de matrimonio , difficult. 3. disput. 15. Nauarrus consil. 41. num. 1. & consil. 45. num. 2. de sentent. excommunicat. lib. 5.

²⁴ Episcopi Indianorum ex speciali priuilegio Apostolico , anno Domini de 1537. expedito , possunt Indos nouiter conuersos à casibus ballæ Cœnæ , etiam in foro exteriori absoluere , ac etiam Indos aliarum Diœcesis , si præsentes sunt in illo Episcopatu , vbi absoluuntur , quod facere per seipso , aut per Curatum vel Vicarium possunt. emanuel Rodriguez question. regular. tom. 2. quest. 99. art. 1. fol. mihi 491.

²⁵ Episcopus potest dispensare cum

regularibus exemptis , irregularibus factis ex aliquo delicto , vel homicidio casuali occulto , si eorum Prælatus ipsos ei submitrat. Emanuel Sa verbo Episcopus , num. 29. Nauarrus consil. 31. de pœnitent. Sanchez de matrimon. lib. 8. disp. 1. num. 12. Hurtado de matrimon. difficult. 3. disp. 15. Rodriguez questionum regular. tom. 1. quest. 20. art. 10. in fine.

²⁶ Contrarium tenent Riccius in praxi decis. 518. num. 6. Vgolinus de officio Episcopi , capit. 57. §. 2. num. 6. titulo de dispensatione irregularitatum.

²⁷ Non potest Episcopus uti priuilegio dispensandi in quibuscumque casibus occultis , virtute textus in cap. 6. de reformat. sess. 24. nisi in propria Diœcesi , tunc quando dispensat resideat , quia in residentiæ fauorem id concessum videtur , ut ex dicto capite 6. constat , ibi , in Diœcesi sua per seipso: fallit tamen nisi alterius Diœcesis ordinarius id ei concederet. Riccius & Vgolinus supra.

²⁸ Sed quod in Diœcesi & extra Diœcесim sine licentia ordinarij possit dispensare , quia talis absolutione seu dispensatio est actus iurisdictionis voluntariæ. Barbosa in pastorali , part. 2. allegat. 39. num. 7. Rodriguez tom. 3. de sus obras cap. 5. num. 3.

²⁹ Episcopus non potest absoluere , seu dispensare virtute Concilij Tridentini , si Concilium in sua Diœcesi receptum non est. Rodriguez Riccius , & Barbosa supra num. 3. Marius de censuris tom. 2. disp. 8. de suspensi. cap. 3. conclus. 4. Sanchez in præcepta decalog. lib. 2. cap. 11. num. 2.

³⁰ Neque Episcopus virtute textus in c. 6. de refor. sess. 24. disp. 2. super irregularitate , aliunde quæ ex delicto proue

proueniente, neque super illegitimitate licet occulta sit. Nauarr. in *Manuali cap. 27. num. 194. & 201.* Coninck de *Sacrament. disp. 18. dub. 14. num. 111.* Arroyo de *Sacramen. e. de irregularitat. num. 10.*

³¹ Et sic non potest filios spurios aut bastardos legitimare. Lancelottus *in templo lib. 2. cap. 5. §. 4. summar. de potentia Episcopi circa personas in corporalibus.* Molina de *injustitia, tom. 1. cap. 13. col. 3. folio mihi 625.*

³² Sed licet legitimare nequeat, potest dispensare contra illegitimitatem, habilitando illegitimum. Nicolaus de Milis *in repertor. verbo Episcopus, in fine.* & dispensando ut minores ordines suscipere possit, & simplex beneficium obtinere, *cap. 1. de filiis presbyter. lib. 6.* Rebuffus *in praxi regula super disp. super defectu natalium, num. 8.* Nauarrus *in Manuali cap. 27. num. 121.* Coninck de *Sacram. disp. 18. dub. 14. num. 112. & disp. 33. num. 29. dub. 2.* Zerola *verbo Episcopus, num. 28.* Vivaldus *in cand. p. 1. cap. 1. tit. desimonia, num. 8.* Nauarrus *conf. 5. num. 1. de filiis presbyter.* Vgolinus *de irregul. cap. 44. §. 3.* Sayrus *de censuris, lib. 6. cap. 11. num. 8.* Azor *institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 50. quest. 8.* Henriquez *in summ. part. 2. lib. 15. cap. 8. num. 10. litera B.* Garcia de *benefic. part. 7. cap. 2. num. 48.* Barbosa *in pastorali part. 2. alleg. 45. num. 19.* Hieronymus Venero *in examine Episcoporum. lib. 1. cap. 20. n. 28. fol. mihi 54.*

³³ Potest etiam habilitare spurium ad canonicatum, licet canonicatum Ecclesia parochialis sit annexa. Gloss. singularis *in d. cap. 1. de filiis presbyteror. lib. 6. verbo beneficium: & ibi Geminianus & Francus num. 6. & Ancharranus num. 1.* Selua de be-

nefic. *part. 3. quest. 61. in fine.* Nauarrus *confil. 4. num. 4. de filiis presbyteror.* Gambar. *de offic. delegati, lib. 7. num. 165.* Molina de *iust. tom. 1. disp. 173. col. 3.* Gratianus *disceptat. forens. cap. 273. tom. 2. num. 47. fol. 319.*

Contrarium tenent de iure novo Maiolus *de irregularitate lib. 1. cap. 8. num. 11.* Henriquez *lib. 14. cap. 8. §. 10.* Lesius *de iustitia lib. 2. cap. 34. num. 86.* Sayrus *de censuris lib. 6. cap. 11. num. 13.* Rebuffus *ibidem supra num. 10. & 12. & Barbosa ibidem supra num. 32. & num. 29.* dicit, posse Episcopum dispensare cum illegitimo ad canonicatum obtinendum in Ecclesia collegiata. ³⁴ Sed quod ad canonicatum Ecclesiae cathedralis, nequeat cum bastardo, seu illegitimo dispensare. latè Rodriguez *tom. 3. de sus obras cap. 38. num. 1.* vbi cum Lesio inquit, tunc posse Episcopum cum illegitimo dispensare ad canonicatum in cathedrali, quando Papa cum illegitimo dispensauit, ad hoc ut possit presbyteratum suscipere.

Nequit Episcopus dispensare cū illegitimo ut beneficium simplex obtineat, si pater anteā in eo ministrauit. Rebuffus & Nauarrus *suprà.*

³⁵ Quod quando illegitimo minores Ordines conferit, debere episcopum ante tonsuram & beneficij collationem dispensare expresse super illegitimitate: & quod non sufficit si tacite dispenset, licet impedimentum noscat illegitimitatis; tenent Nauarrus *con. 5. num. 1. de filiis presbyteror.* & Rebuffus *suprà & in regula de dispensat. num. 15.* Vgolinus *de offic. Episcopi, cap. 57. num. 5.* Contrarium verò, nempe sufficere impedimentum, seu irregularitatem noscere, & tacite dispen-

sare, diximus *suprà c. 5. in hac 2. parte n.* Sed differentia constituenda super dispensatione in delictis occultis, & criminibus: quia tunc fortè ne delictum notorium fiat, solent Episcopi tacitè dispensare, quod in illegitimitate non procedit: nam cum publica nihil interest an publicetur, seu occultetur: & melius erit tunc dispensare expressè, ut semper constet de dispensatione, quia etiam semper constabit de defectu.

39

Confirmatus & nondum consecratus dispensare potest in omnibus irregularitatibus, votis, suspensionibus, & in omnibus delictis occultis, tamquam si esset consecratus. Sanchez de matrimonio lib. 8. disp. 4. num. 11. & in sum. lib. 4. cap. 38. num. 7. & 9. Gutierrez de matrimonio cap. 49. num. 16. Riccius in praxi resol. 136. Soarez tom. 5. disp. 41. sect. 2. num. 7. Barbosa in pastorali, part. 2. allegat. 39. num. 2.

40

Idem potest Archiepiscopus confirmatus, licet neque consecratus, neque palliatus. Sanchez in summ. num. 9. & suprà relati, estq; communis.

41

Potest Episcopus dispensare cum simoniaco occulto, non tamen simoniacum rehabilitare ad beneficia in posterum obtainenda, neque ad ea quæ per simoniam occultam obtinet retinenda, vt declarauit sacra Congregatio super c. 6. sess. 24. Concil. Trident. Emanuel Rodriguez tom. 3. de sus obras cap. 5. num. 14. Soarez de religione tom. 1. tract. 3. lib. 4. cap. 61. num. 11. Iesus de iustit. lib. 2. cap. 35. num. 140. Garcia de benef. part. 8. cap. 1. num. 24. Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 39. num. 44.

42

Quæ dispensatio etiam extra forum conscientiae extenditur: nam

licet absolutio ab omnibus irregularitatibus occultis non censeatur concessa, nisi intra forum conscientiae, vt ex Concilij decreto colligitur, c. 6. sess. 24. ibi, in foro conscientiae. Sanchez de matrimonio lib. 2. disp. 40. num. 10. Aegidius Coninx de Sacram. disp. 12. dub. 16. num. 243. Vgolinus de offic. Episcopi, cap. 57. §. 2. num. 7. Riccius in praxi decis. 518. num. 8. Dispensatio vero non limitatur ad forum conscientiae tantum, & sic ad forum etiam exterius concedi ab Episcopo potest, Soarez tom. 5. de censur. disp. 41. sect. 2. num. 12. in fine. Rodriguez d. c. 5. num. 12. tom. 3.

Quæ absolutio omnibus in sua diecessi habitantibus prodest, licet aduenæ & peregrini, seu mercatores: nam si absolutionem obtinere volunt, accedere ad Episcopum illius loci possunt, & obtinere absolutionem à quibuscumque casibus occultis: de quibus in c. 6. sess. 24. Rodriguez *suprà num. 3.* Soarez de paenitent. tom. 4. disp. 30. sect. 1. num. 3. Sanchez de matrimonio lib. 3. disp. 23. num. 12. Henriquez in sum. lib. 14. cap. 20. §. 5. ducti ex eo, quia tales peregrini, mercatores, & similes, quo ad Sacraenta Confessionis & Eucharistiae, subditi sunt, igitur quoad absolutionem à casibus.

Sed licet hoc verissimum sit quoad absolutionem à casibus resuatis, non tamen quoad dispensationem irregularitatum, & votorum: quia requiritur quod verè subditi sint, saltem ratione domicilij illius Episcopi qui cum ipsis dispensat, vt habeat in eis jurisdictionem ordinariam. Garcia de benef. cap. 10. num. 139. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 36. num. 7. & alleg. 39. num. 6.

Nequit

43

44

45

46. Nequit Episcopus dispensare in irregularitate, quæ contrahitur ex defectu perfectæ lenitatis, sententiā iustum pœnam sanguinis cōtinentem, dictando ex qua mors, seu mutilatio sequitur, aut illius executione autoritatine intefſendo. Leo in theſauro part. 2. cap. 8. num. 32. Gutierrez canoniar. lib. 2. cap. 6. num. 170. Garcia de benefic. part. 7. cap. 11. num. 40. Nauar. rus conf. 34. in antiquis, & conf. 39. in nouis, de homicidio Henriquez lib. 14. cap. 9. §. 3. cap. 19. §. 4. in com. liter. K. Vgolinus de irregular. cap. 33. §. 1. num. 1. & cap. 44. §. 2. n. 4. & cap. 62. §. 2. num. 5.

47. Quod episcopus possit dispensare in irregularitate proueniente ex defectu occulto lenitatis, ut cum iudice & iustitiae ministri. Emmanuel Sa verbo irregularitas. ex deformitate illicita num. 5. in fine. Couarruuius in Clement. si furiosus, part. 1. §. 3. num. 7. in fine. Nauarrus in Manuali sibi ipsi contrarius, cap. 24. num. 4. & 40. alios refert Barbosa in part. 2. alleg. 39. num. 47.

48. Potest etiam dispensare cum irregulari facto ex virio corporis, & primò cum irregulari ob bigamia similitudinariam, ut maiores Ordines suscipiat. Bigamia similitudinaria dicitur illa, quæ contrahitur ab his, qui solemni voto obligati, aut in religione approbata professi, vel sacro Ordine initiati, vxorem virginem, vel viduam ducunt, & eam cognoscunt, nam propter id irregularitatem similitudinariam incurunt, & dispensat Episcopus. c. 1. & 2. cum gloss. & Doctores qui clericis vel videntes, c. sanè 2. de clericis coniugatis, præcipue si talis irregularitas sit occulta. Sanchez de matrimonio lib. 7. disp. 86. num. 22. &

23. Riccius in praxi resolut. 220. Barbosa part. 2. alleg. 49. num. 197. Coninck disp. 18. dub. 11. num. 122. & dub. 14. num. 112. Viualdus in candelabr. part. 4. cap. 1. num. 8. Vgolinus de offic. Episcopi, part. 2. c. 57 §. 4. num. 1. Zerola verbo irregularitas, part. 1. num. 7. Brunus à Solis quest. 32. num. 24. Lancelotus in templo lib. 2. cap. 1. §. 4.

Neque in contrarium facit tex-
tus in c. nuper, de bigamis: vbi prohibetur Episcopo dispensare cum initiatis Ordine sacro, qui postmo-
dum contraxerunt: nam ibi lo-
quitur Papa de clericis, qui dem in
laicali habitu erant, vxores habue-
runt, & postea factis Ordinibus
susceptis, cum alia prima mortua
contraxerunt, nā illi quantū ad ef-
fectum bigami censemur. Nos ve-
rò de illis, qui numquam habue-
runt vxores, sed in sacro Ordine
constituti ad matrimonia transie-
runt: ita gloss. in d. c. nuper. verbo
dispensari, & in 1. verbo dispensatine,
qui clericis vel videntes & in d. c. sanè
2. de clericis coniugatis.

Cum illo vero qui bigamus ve-
rè & realiter est, nequit dispensa-
re, etiam ad minores Ordines. Ge-
minianus in c. unico, de bigam. lib. 6.
num. 5. Sacra Cardinalium Con-
gregatio in c. 17. Conc. sess. 13. Mon-
tagne de bigamia quest. 7. num. 14.
Nauarrus in manuali cap. 27. n. 197.
Riccius in praxi decis. 541. num. 2.
Viualdus in candel. tit. de irregularit.
bigamia, num. 34. Toletus lib. 1. c.
68. num. 9. Lopez in l. 1. tit. 5. p. 1.
verbo dos mugeres in fine glōſſe. Leo
in theſauro part. 2. cap. 6. num. 5.
Couarr. in Clem. si furiosus, part. 1.
§. 2. num. 4. Barbosa part. 2. alleg.
49. num. 25.

Sed quod possit dispensare quo-

50

51

52

Ii 3

- ad minores, & simplex beneficium.
Divus Thomas in 4. dist. 27. quæst. 3. art. 3. Soto in lectionib. de inst. sacerdotum, lect. 18. de bigamia, §. restat iam. Alter Soto in 4. sent. d. 27. quæst. 3. art. 3. Hostiensis in sum. tit. de bigamis, in fine, Syluester verbo bigamia, num. 8. & Atuilla num. 9. Zerola verbo irregularitas, p. 1. n. 17. & verbo bigamia, p. 1. num. 2. Sanchez de matrimonio lib. 7. disp. 86. num. 11. Ledesma de matrimon. quæst. 66. art. 5. concl. 3. Graffis in decis. lib. 4. cap. 27. num. 38. Bonacina de censuris, disp. 7. quæst. 2. punct. 5. n. 15. Azor institut. moral. part. 2. lib. 5. cap. 20. quæst. 2. Miranda in Manuali tom. 2. quæst. 8. art. 2. conc. 2.
- 53 Potest etiam dispensare cum irregulari facto ex iteratione baptismi, etiam si baptizatio publica sit: occultum vero quod qui baptizatur erat antea baptizatus. Sayrus de censuris lib. 7. cap. 10. num. 16. Sanchez de matrim. lib. 2. disp. 37. num. 11. Toletus lib. 1. c. 70. Barbosa d. alleg. 39. num. 36.
- 54 Dispensat etiam cum eo, qui Ordinem quem non habebat, exercuit, si delictum occultum est, dispensabit quoad maiores Ordines suscipiendos; si vero publicum, quoad minores tantum, & simplex beneficium. c. 1. de Clerico non ordin. minist. c. 6. Concil. Trident. sess. 24. Vgolinus de offic. Episcopi c. 57. §. 3. num. 2. Bonacina de censuris disp. 7. punct. 6. num. 10. Bonacina de censuris disp. 7. quæst. 3. punct. 6.
- 55 Et etiam cum eo qui suspensus, depositusve celebravit, licet celebratio fuisset publica, excommunicatio vero occulta, aut suspensio. Lelius Zechus de casibus reseruatis Episcopo, casu ultim. num. 1. vers. & quod. Nauarrus conf. 2. de clericis non ordinatis minist. Miranda
- in Manuali tom. 2. quæst. 8. art. 14. concl. 2. Barbosa *supra* num. 17. Cardinalis Toletus lib. 1. c. 72. 56
- Et etiam dispensat cum clero in sacris constituto, qui in bello iusto aliquos occidit. Henriquez in summ. lib. 14. cap. 19. §. 4. Auila de censuris part. 7. disp. 6. sect. 5. dub. 5. Bonacina *supra* part. 7. quæst. 4. punct. 4. num. 13. & punct. ultim. num. 10. ubi tenet contrarium. 57
- Potest etiam dispensare cum eo qui vertit infirmum, intentione acceleranda mortis, ne tamdiu patiatur. Auila *supra* dub. 1. ad finem. Barbosa *supra* num. 47.
- Contrarium tenet Henriquez vbi *supra*. §. 3. 58
- Potest etiam absoluere illos, qui post votum solemne in religione emissum contrahunt, quia sunt excommunicati. Clement. 1. de consang. & affinit. & ibi Gloss. verbo obtinere. 59
- Nequit episcopus dispensare cum eo, qui caret viu oculi sinistri. c. qui Euangelica, 55. dist. Emanuel Sa verbo irregularias ex corporis viuio seu defectu, num. 3. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 3. 60
- Neque cum eo, qui nisi deformiter celebrare non potest, quæ dicatur notabilis deformitas, vel quæ defectus considerabilis, qui Ordinem executionem impediat, relinquitur episcopi arbitrio. Emanuel Sa *supra* num. 4. Couarruias in Clement. si furiosus, part. 1. in pr. num. 5. Valerius Reginaldus in praxi lib. 30. num. 45. Barbosa part. 2. alleg. 41. num. 60. 61
- Neque potest dispensare cum conuictis de criminis nefando, & iuridicè condemnatis, neque eos promouere ad Ordines, aut iam promotos ministrare permettere. Miranda in Manuali tom. 2. quæst. 8. conc. 62

- conclus. 1. Barbosa allegat. 44. part. 2. nnan. 30. alleg. 47. num. 5. part. 2. 63 Neque cum infamibus infamia iuris, secus cum infamibus infamia facti: sed si superuenit infamia iuris, dispensabit Episcopus ut usum Ordinis susceptae retineat, & beneficia, non autem ut de novo obtineat. Henriquez in summ. lib. 14. cap. 5. §. 3. in fine. Barbosa d. part. 2. allegat. 43. num. 31. Miranda supra dict. art. 5. conclus. 1. Nauarrus ip Manuali cap. 27. num. 204. 64 Nequit etiam dispensare super aetate ordinandorum. c. dilectus de tempor. ordinat. & ibi Gloss. verbo in aetate, plura concessit Mandolius in praxi tit. de signat. grat. in gloss. dispensatio super aetatis defect. in pr. Emanuel Sa verbo ordo, n. 19. 65 Neque dispensat cum eo, qui administrationis susceptae rationem non praestiterit, ut ad sacros Ordines promoueatur, vel in religione suscipiatur. l. 64. tit. 5. p. 1. ibi, in con aquellos que ande dar quenta al Rey, o a otro seglar Muñoz de escobar de ratio si cap. 4. num. 4. Leo in thesaur. part. 2. cap. 8. num. 38. 66 Neque cum ignobili & virtuoso vt in canonicum admittatur, si statutum est in Ecclesia, quod nemo recipiatur qui non sit nobilis. Miranda singul. 485. Selua de benefic. part. 4. quest. 7. num. 6. & part. 5. q. 7. num. 13. Didacus Perez in l. 1. tit. 1. lib. 4. ordinament. col. 4. folio mibi 1316. 67 Poteſt etiam cum eo dispensare qui per saltum promotus est, & celebrauit, si delictum occultum est: per can. 6. Concil. Trident. de reformat. sess. 24. Vgolinus de irregularitate cap. 39. num. 3. Henriquez lib. 14. cap. 6. n. 5. in fine. Egidius Coninck disp. 18. dub. 5. num. 49. Sayrus de censuris lib. 7. cap. 10. num. 37. Barbosa
- Poteſt confefſario ſuo, ſeu alteri delegare, vt ſecum diſpenset in omnibus irregularitatibus occultis, in omnibꝫque delictis in quibus ipſe poſteſt diſpensare cum aliis. Riccius in praxi decif. 518. num. 2. 68 Diſpensat etiam in ieuniis, & in aliis à iure ſeu à lege Papæ prohibitis, & quando materia eſt leuis. Emanuel Sa verbo diſpensatio, num. 9. 69 Poteſt etiam permiſſere exerce-re opera ſeruilia in diebus festiuiſ. Sa ubi ſuprā. Venero in examine Episcopor. lib. 4. cap. 17. num. 19. fol. 288. 70 Et etiam permiſſere celebra-te ſacrificium Miſſe in Sabbato ſan-cto, poſquam hymnus Angelicus, Gloria in excelsis Deo, decantatus fuerit. Soto in 4. diſp. 23. queſt. 2. art. 3. tom. 1. col. 3. Graffis in decif. lib. 2. cap. 38. num. 13. 71 Capitulum ſede vacante, ſeu eius Vicarius, nequit diſpensare in caſi-bus, in quibus Episcopus, per text. in can. 6. Concil. Trident. Franciſcus Leo in theſaur. part. 1. cap. 10. num. 8. 72 Contrarium, nempe poſſe, affir-mant Coninck diſp. 33. dub. 2. n. 28. Sanchez de matrimon. lib. 8. diſp. 4. num. 10. & in summ. lib. 4. cap. 38. num. 17. Gutierrez canonicear. lib. 1. cap. 2. num. 10. 73 Nequit Episcopus concedere quod in Ecclesia non parochiali ſeruerit Eucharistiæ venerabiliffi-mum ſacramentum, pro adoratio-ne populi, ſed requiritur Papæ diſpensatio, ut ſacra Congregatio declarauit, teſte Riccius in notabilia ad decif. 576. in fine. 74 Neque poſteſt diſpensare etiam ſecum circa lectionem librorum prohibitorum. Nauarrus conf. 14. de confiſ. 75

constit. num. 36. Azor inst. mor. part. 1.
lib. 8. cap. 16. quest. 7. Sanchez in sum.
lib. 2. cap. 10. num. 43. Martin. Delrio
disquisit. magicar. lib. 5. sect. 7. vers. solis
Pontificibus. Barbola in pastorali p. 3.
alleg. 90. n. 7. Directorium Inquisi-
torum part. 3. quest. 56. comm. 105.

76

Potest etiam concedere licen-
tiam imprimendi libros, sine qua
typis mandati nequeunt. Couarr.
variar. cap. 17. num. 1. vers. at bisce.
Felician. de censibus tit. de excomun.
cap. 24. vers. qui librum. Fuscus de vi-
sitatione lib. 2. cap. 31. num. 9. Azor
suprà cap. 17. quest. 1. Reginaldus in
prax. lib. 19. cap. 13. sect. 4. num. 256.
Barbola suprà num. 12. Gambarus de
officio Legati lib. 2. num. 430. Castro
de potest. legis pena 1. cap. 8. vers. est
etiam quædam lex. Rodriguez quest.
regul. tom. 2. q. 104. art. 1.

S V M M A R I V M.

Potest Episcopus in sua Diœcesi,
quantum Papa in toto orbe.
num. 1.

Res fidei diffinire an possit Epi-
scopus. num. 2.

Quando in iure inuenitur verbum
hec quod posse dispensare, de
quo intelligatur. num. 3.

Dispensare an hodie posse Episco-
pus etiam si sibi specialiter non
concedatur. num. 4.

An possit dispensare contra Conci-
lium. num. 5.

Quid in casu necessitatibus. num. 6.

Antiquitus in matrimonialibus
causis an ius dicere Episcopi pos-
sent. num. 7.

In cognationis impedimento an
dispenserent Episcopi. num. 8. &

in quibus casibus. num. 9.
An in impedimentis matrimonium
dirimentibus in casu necessita-
tis. ibid.

Quando dispensat cum contrahen-
tibus in gradu prohibito, requi-
ritur quod alter saltem contra-
hentum bona fide contrahat.
num. 10.

An in impedimentis matrimonium
dirimentibus. num. 11.

An in impedimento dirimenti an-
tequam contrahatur dispensare
valeat. num. 12.

An in impedimentis matrimonio-
num impudentibus, que non
dirimunt post contractum.
num. 13.

An in impedimento dirimenti,
quando dispensatio Pontifica
sabreptitie impetrata est. nu-
mero 14.

In gradu consanguinitatis & affi-
nitatis an dispensare possit
Episcopus. num. 15.

An in impedimento publicæ hone-
statis. num. 16.

An cum consanguineis, qui interim
dum dispensatio Pontifica
veniebat, se carnaliter miscue-
runt. num. 17.

An si ad Nuntium adest aditus,
possit in impedimentis dispen-
sare. num. 18.

An si ad commissarium Cruciatæ.
num. 19. & 20.

An in cognatione spirituali.
num. 21.

Cognatio spiritualis quid operetur,
seu impedit. ibid.

An

- An dispenset cum coniuge cui debiti petitio est interdicta, ob copulam cum consanguineo mariti habitam, seu mariti cum consanguinea uxoris. num. 22.
- Et cum dispensato à Papa ut matrimonium contraheret postquam sacram Ordinem acceperat, si subreptitiè dispensatio impetrata est. num. 23.
- An cum minoribus non habentibus etatem ad contrahendum. num. 24.
- Quando dubitatur an sit necessaria dispensatio, da non, quid faciendum. num. 25. & 26.
- An peccet non dispensando. n. 27.
- An dispenset super denunciationibus ante matrimonium faciens. num. 28.
- An tales denunciationes matrimonio contracto debeant fieri, & an in festiis, an in solemnibus diebus. num. 29.
- Qui Episcopus debeat dispensare eum contrahentibus. num. 30.
- An peccet Episcopus non dispensando in denunciationibus interueniente urgente causa. num. 31.
- Vicarius generalis an valeat dispensare in denunciationibus. num. 32.
- An Vicarius foraneus. num. 33.
- An Parochus. num. 34.
- An possit Episcopus delegare licentiam dispensandi in denunciationibus. num. 35.
- An licentiam dispensandi in impedimentis occultis matrimonium dirimentibus. num. 36.
- An Vicarius generalis possit dispensare in impedimentis matrimonium dirimentibus ex generali commiss. num. 37.
- An qui possunt dispensare in casibus Episcopali bus, dispensare possint in supradictis. num. 38.
- Episcopus an dispenset ut matrimonium sine parocho, & testibus celebretur, num. 39.
- Cum Parocho triennio suspenso, qui per sententiam suspensus est, an cum eo dispenset Episcopus. num. 40.
- An dispenset cum Parocho, qui alienos parochianos coniunxit, & benedixit. num. 41.
- Potest dispensare, ut tempore Adventus, vel Quadragesimæ, nuptiae celebrentur. num. 42.
- Nequit statuere impedimenta matrimonia dirimentia. num. 43.
- Neque potest concedere Militibus S. Mauricij & Lazari ut matrimonium cum vidua contrahant. num. 44.

DE MATRIMONIALIBVS DISPENSATIONIBVS.

CAP V T S E P T I M V M.

POTEST enim Episcopus in sua Diœcesi, quantum (secundum antiquorum sententiā) Pontifex in toto orbe: excipitur tamen quæ ad vniuersitatem statum Ecclesie pertinet, ut res fidei diffinire, & quod sibi Romanus Pontifex reseruat; in aliis vero casibus ubi eorum potestas expresse limitata non inuenitur, censetur habere iurisdictionem ordinariam, & potestatem ad dispensandum in quibuscumque casibus cum subditis, & sic quoties in iure inuenitur quod possit dispensare, intelligendum est de Episcopo. Argumento textus in c. ad honorem, de author. & usu pallij. Gloss. in c. at si clerici, de iudicij, verbo dispensare. Abbas in c. ex multa. num. 10. de voto & in c. & si unanimiter, de postulat. Prelator. num. 10. & in c. dilectus, de temporibus ordinationis. num. 5. & 6. Soto in 4. sentent. dist. 31. quest. unio. art. 3. tom. 2. Suarez tom. 4. de pœnitent. disput. 25. sent. 1. & de legibus lib. 6. cap. 14. n. 6. Henriquez in summ. lib. 10. cap. 35. §. 2. Brixensis in questionibus Dominicibus quest. 57. num. 5. Ioannes Montaigne de bigamia, quest. 7. n. 9. Ioannes Randei de dispensationibus, part. 1. casu 66. Rebiffus in praxi regula de dispensatione ad plura beneficia, num. 27. lib. 2. & in regula de dispens. num. 22. Coninck de sacram. disput. 30. dub. 1. num. 3. Viualdus in candelabr. tit. de irregularitate, n. 316.

Sylvestris verbo dispensatio, num. 15. Armilla num. 18. Sanchez de matrimon. lib. 1. disput. 61. num. 3. & lib. 8. disput. 9. num. 3. Borgasius de irregul. part. 5. fol. 111. num. 13. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 1. num. 6. & allegat. 33. num. 16. Lancellottus in templo lib. 2. cap. 5. §. 4. num. 12.

Sed hodie communis opinio est, non posse episcopum dispensare nisi expresse sibi concedatur in iure. Gloss. in c. cupientes, de elect. in 6. Mandosius in regul. 13. cancellar. quest. 6. num. 6. Marius de censur. tom. 2. disp. 8. cap. 3. ver. sed. Barbosa cum magna Doctorum ceterua dict. alleg. 33. n. 18.

Non potest Episcopus, aut Legatus, etiam cum causa dispensare contra Concilium. Gloss. in c. cum dilectus 1. & ibi Panormitan. num. 5. verbo in etate, de elect. Abbas in can. dilectus, de temporibus ordinat. num. 3. & in can. super eos, de bigamis. num. 3. Rebiffus in praxi regula de dispens. ad plura beneficia, lib. 2. num. 25. & 28. Roman. singul. 486. Sylvestris verbo dispensatio, num. 15. Armilla num. 21. Sanchez de matrimon. lib. 2. disput. 4. num. 1. & 2. & lib. 3. disp. 7. num. 1. & lib. 8. disput. 5. num. 5. Montaygne de bigamia quest. 7. num. 13. Selua de beneficiis, part. 4. quest. 7. num. 4. & part. 3. quest. 43. num. 3. Dueñas regul. 248. Gutierrez canonizar. lib. 1. cap. 5. num. 10. Coninck dip. 33. dub. 2. n. 32. Barbosa in remiss. ad Concil. Trid. in pr. sess. 1. num. 2.

At

- 6 At vero in casu urgentis necessitatis, utilitatib[us] nouiter emergentis, poterit Episcopus dispensare. Syluester d. num. 15. Rebuffus n. 31. & 32. Barbosa num. 4. Gutierrez canoniar. lib. 1. cap. 23. num. 18. & ibi citat Baldam in l. omnes populi, n. 8. ff. de iustitia & iure.
- 7 Sed quia in hoc capitulo praecepit agendum est de potestate Episcopi circa dispensationes & causas matrimoniales, præmitto antiquissimam in Ecclesia confuetudinem circa illud, quod Episcopus ius diceret, & dispensaret in causis matrimonialibus, constat ex Concilio Agathanensi capite 25. ubi decretum fuit, quod si qui cum vxoribus decretum facere velint, prius apud prouinciales Episcopos dissidij causas dicant, & ex Concilio Toletano 12. cap. 8. & ex Concilio Aurelianensi 3. cap. 10. Latè Filescus de sacra Episcoporum. anthon. cap. 1. §. 13 & 12. fol. 26. Iulius Clarius in praxi criminal. lib. 5. §. final. quest. 37.
- 8 Aduerte secundum, non posse Episcopum dispensare in cognationis impedimento, ex baptismo quovis tempore collato ortæ, quæ cognatio oritur tam inter Patrinum & Matrinam de baptismo suscipientes, quam inter baptizatum ipsum illiusque patrem & matrem, neque non inter baptizantem & baptizatum, baptizati patrem & matrem. cap. 2. de reform. sess. 24. Sanchez de matrimonio lib. 7. disp. 62. num. 10. & lib. 8. disp. 6. num. 17. num. 3. Barbosa in pastorali part. 2. allegat. 35. num. 7. contra alios.
- 9 Limita tamen in quatuor casibus aduenientibus his circumstantiis. Primum, si matrimonium fuit contractum inter ignorantibus impedimentum; nam cum scientibus,
- & spe dispensationis contrahentibus nequit Episcopus dispensare. Concil. Trident. de reform. sess. 24. cap. 5.
- Secundum, quando impedimentum esset occultum, & tunc dispensabit Episcopus per text. in c. 6. d. sess. 24. Tertium, quando verisimiliter timeretur magnum scandalum eveneri posse, si diuortium interueniret.
- Quartum, quando contrahentes sunt adeò pauperes, ut mittere, seu ire Romam ad summum Pontificem pro dispensatione obtainenda nequeunt. Ceterum potest etiam in omnibus impedimentis matrimonium dirimentibus, in casu magnæ necessitatis adhibitis circumstantiis supradictis. Sanchez de matrimonio lib. 8. disput. 6. num. 20. & lib. 2. disp. 40. num. 3. Gregorius de Valentia tom. 4. disp. 10. q. 5. punct. 5. Henriquez lib. 6. de p[ro]nuntiatione. cap. 10. §. 1. & lib. 11. cap. 3. §. 2. Gutierrez de matrimonio. cap. 49. num. 6. Syluester verbo dispensatio 15. num. 19. Nauarrus in Manuali, cap. 22. num. 85. Conick de sacram. disp. 33. dub. 3. num. 32. Leo in thesauro, part. 1. cap. 8. num. 43. Riccius decis. 261. num. 1. Vgolinus de off. Episcopi, part. 2. cap. 60. §. 1. n. 1. Zerola in princ. verbo dispensatio, num. 5. part. 1.
- Requiritur tamen ad hoc, ut dispensare possit cum contrahentibus in gradu prohibito, quod bona fide contraxissent, vel saltem alter solus: exemplum erit si maritus consanguineam vxoris antea cognoverat, & ignorabat vxoris consanguineam fuisse, de quo certioratur matrimonio contracto, tunc enim dispensabit Episcopus, si denuntiationes in matrimonio requisitæ per fraudem omissæ non sunt. Soto in 4. sentent. disp. 37. quest. unica.

art. 2. in fine. Nauarrus in *Manuali*, & Egidius *suprā*. Barbosa *part. 2.* *allegation.* 34. num. 4. Henriquez *suprā*.

¹¹ Dispensat etiam in impedimentis matrimonii dirimentibus, quando periculum incontinentiae esset, si expectaretur donec dispensatio veniret; & similiter si ex parte foeminae, quae cum viri consanguineo ante matrimonij contrahendum copulata est, perit dispensatio: nam licet diues sit, timet famam, & forte vitam amittere, si ad mariti notitiam impedimentum veniat. Sanchez *d. lib. 2. disp. 40.* num. 5. Syluester verbo dispensatio, num. 15.

¹² Et licet matrimonium nondum contractum sit, potest Episcopus dispensare cum coniuge habente impedimentum dirimens. Pono exemplum in muliere manè nuptura, & etiam sunt omnia ad nuptias parata ferè statim celebrandas, & habet impedimentum dirimens & omnibus mediis tentatis nulla evadendi aperitur via: nam si differre tentasset vehemens alicuius crimen oriretur suspicionis, licet diceret se castitatis voto astrictam, & velle prius dispensationem Pontificiam obtainere: nam forte ex hac causa eius fama & opinio periclitaretur, quia dicent, ob quid rem tantam tamdiu reticuit, essetque suspicio alicuius peccati, & omnes in suspicionem inciderent, quod ided nuptias celebrare non permittebat ad dispensationem impetrandam. Sanchez *vbi proxime num. 7.* Barbosa *in pastorali part. 2. allegat. 35.* num. 5.

¹³ Dispensat etiam Episcopus in omnibus impedimentis, quae matrimonium contrahendum impediunt, & non dirimunt contra-

ctum, si occulta sunt. Soto in 4. *sentent. disl. 32. quaff. vnic. art. 2. col. pen.* Nauarrus in *Manuali cap. 22. n. 85.* Viualdus in *candelabr. titulo de matrimon. part. 1. num. 250.* Vgolinus de *offic. Episcop. part. 2. cap. 60. §. 3.* num. 1. Henriquez in *synm. lib. 12. cap. 2. §. 2. vers. secundo.* Sanchez de *matrimon. lib. 7. disp. 17. num. 15.* & Bonacina de *sacram. quest. 3. part. 15. n. 3.* Barbosa *suprā n. 5.*

¹⁴ Dispensat etiam cum illis impedimentum dirimens habentibus, quando ad contrahendum dispensatio Pontificia subreptitiæ impetrata est: quod si delictu occultum est, & timetur quod si iterum dispensatio Pontificia impetratur, scandalum oriti posset: nam ob uitandum scandalum dispensare poterit Episcopus, & confirmare dispensationem subreptitiæ impetratam. Et dispensare etiam cum illis, qui virtute talis dispensationis subreptitiæ obtentæ, bona fide interueniente, & etiam cum bona fide contraxerunt, si timetur quod si deregatur, scandalum considerabile oriti posset: tunc enim Episcopus debet dissimulare, & in illo matrimonio putatio, & iniurabilis ignorantia excusato, vivere permettere, & tacite dispensare. c. quia circa, de consang. & affinitate. multos refert Sanchez *dict. lib. 2. disp. 38. n. 12.* Sa verbo matrimonium, num. 22. & 23.

¹⁵ Solus Papa dispensat in gradibus consanguinitatis & affinitatis, si extenditur usque ad quartum gradum. c. non debet cum similibus, & ibi Scribentes de consang. & affin. Conc. Trid. de reform. scff. 24. cap. 5. Leo in *thesauro p. 2. cap. 8. n. 39.*

¹⁶ Et etiam Papa solus dispensat in impedimento publicæ honestatis, quod primum gradum non exceedit,

dit, & oritur ex sponsalibus validè contractis. c. iuuenis. c. ad audientiam. c. sponsam de sponsalibus. c. literas. c. accessit. c. continebatur. cum sequentibus, de sponsatione impuber. Concil. Trident. de reform. sess. 24. cap. 3. Leo in thesauro d. c. 8. num. 40.

¹⁷ Neque dispensat Episcopus cum consanguineis, vel affinibus, inter quos fuit copula carnalis, postquam miserunt Romam pro impenetranda dispensatione ad contrahendum: nam si antequam Romanus Pontifex dispensasset, vel postquam dispensauit, & ordinario loci cognitionem commisit, hoc est, ut si ita esset sicut illi expressum, dispensasset, inueniat ordinarius illos copulatos esse: nam donec Papæ copula expressetur, vitiatur dispensatio, neque Episcopus, vel eius Vicarius possunt iam cum eis dispensare. Gutierrez canoniar. lib. 1. cap. 15. per totum, præcipue numero finali.

¹⁸ Non potest Episcopus dispensare in impedimentis matrimonium dirimentibus, etiam occultis, & cum circūstantiis de quibus supra, si ad Nuntium Apostolicum patet de facili aditus. Sanchez dict. lib. 2. disp. 40. num. 8. Nauarrus in Manualli cap. 22. num. 65. Vega lib. 6. summ. casu 143. in fine. Barbosa in pastorali allegat. 35. part. 2. num. 10. ubi citat Henriquez in summario qui contrarium tenet, nempe posse Episcopum dispensare, licet de facili ad Nuntium Apostolicum esset aditus.

¹⁹ Nequit etiam dispensare in eis si ad Commissarium Cruciatæ recursus haberi potest, qui facultatem habet dispensandi in impedimentis dirimentibus occultis post contractum matrimonium. Sanchez.

Sed hanc conclusionem fallere posse patet ex eo, quod Commissarius Cruciatæ si dispensat post contractum matrimonium in impedimentis occultis, intetuerit hæc conditio ut coniux alteri coniugi nullitatem & impedimentum detegat; sed in multis casibus evenire potest, quod valde inconveniens sit, & periculose alteri coniugi detegere impedimentum ob vita & famæ periculum, præcipue si est foemina, quæ impedimentum habet, nam tunc dispensabit Episcopus, non obstante quod Commissarius Cruciatæ prope sit. Sanchez supra.

Potest Episcopus dispensare in cognatione spirituali orta inter coniuges post matrimonium contractum, utpote quia filium proprium extra necessitatis casum baptizarunt, vel in baptismo aut confirmatione suscepserunt, hæc enim cognatio post matrimonium veniens non dirimit, sed impedit ne debitum exigatur, in quo dispensat Episcopus. Syluester verbo matrimon. 8. num. 7. Armilla verbo dispensatio, num. 18. Emanuel Sa verbo impedimenta dirimentia, n. 23. Matiença ad rubricam titul. 1. gloss. 1. num. 143. lib. 5. recopilat. Nauarrus in Manualli cap. 16. num. 34. vers. interrogatus autem. Vgolinius de officio Episcopi part. 2. cap. 60. §. 2. num. 1. Sanchez de matrimon. lib. 8. disput. 12. numero 15. Barbosa d. allegat. 35. num. 9.

Et dispensare cum coniuge, cui debiti peccatio est prohibita ratione affinitatis contractæ cum altero coniuge, ob copulam habitam cum consanguinea vxoris, vel vxor cum consanguineo viri, licet ad Nuntium pateat aditus. Abbas in cap. 1. num. 4. de eo qui cognovit consanguineum.

20

21

22

neam vxor. Soto in 4. sentent. dist. 37. quest. vnic. art. 2. col. 4. Armilla verbo dispens. num. 18. Syluester verbo debitum, num. 11. Emanuel Sa verbo debitum coniugale, num. 13. Sanchez supra num. 10. & Vgolinius num. 2. Ledesma de matrimon. quest. 54. art. 4. dub. 2. Valentia part. 4. disp. 10. q. 5. punct. 5. in fine. Henriquez in summ. lib. 11. cap. 15. num. 11. ante finem. Lopez in l. 13. tit. 2. part. 4. Gutierrez canon. lib. 1. cap. 23. num. 15. Barbosa supra num. 12.

23 Et cum illo, qui in sacro Ordine constitutus de licentia Papæ matrimonium contraxit, nulla seu falsa causa adiecta pro obtainenda dispensatione, nam debitum petere nequit donec iterum Pontifex consulatur: & tunc si periculum adest incontinentia, & recursus ad Papam facilè haberi non potest, vel interim quòd recursus fit, timetur copula, dispensabit episcopus. Sanchez dict. lib. 8. disput. 8. num. 10.

24 Potest etiam dispensare cum minoribus, qui ætatem ad matrimonium, contrahendum requisitam nondum adimplerunt, si habent usum rationis, seu malitiam quæ ætatem suppleat. Sanchez de matrimon. lib. 7. disput. 104. num. 12. Henriquez in summ. lib. 11. cap. 13. §. 12. Reginaldus in praxi fori pénitent. lib. 31. num. 171. vers. notandum est. c. ubi o. puberes, de sponsatione impuberum. & ibi Scribentes, Emanuel Sa verbo matrimonium, num. 8. & Barbosa supra num. 20.

25 In casu quo dubitatur, utrum dispensatio sit necessaria, vel non, quod debet peti dispensatio, inquit Sanchez d. lib. 8. disp. 6. num. 18.

26 At verò contrarium tenendum est, nam si dubitatur an sit necessaria dispensatio, ad cautelam se-

curius erit si petatur. Emanuel Sa verbo dispensatio, num. 18. Barbosa supra, num. 18.

27 Adueniente iusta causa peccat episcopus non dispensando, quæ sit iusta causa suo arbitrio, & conscientia relinquitur. Syluester verbo dispensatio 1. num. 3. Emanuel Sa num. 2.

28 Potest episcopus dispensare instante iusta causa super tribus denuntiationibus, ante matrimonij celebrationem faciendis, ut omittantur: cap. 1. circa medium, de reformat. sess. 24. Bernard. Matienço in rubrie. tit. 1. lib. 5. recopilat. gloss. 1. num. 34. Soto in 4. sentent. dist. 28. quest. vnic. art. 2. col. 3. Coninck de sacrament. disput. 27. dub. 5. num. 53. & dub. 6. num. 54. Petrus de Ledesma in summ. part. 1. de sacrament. matrimon. cap. 6. conc. 7. Henriquez lib. 11. cap. 5. §. 5. in comm litera S. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 36. & cap. 9. num. 52. d. part. 2. Viualdus in candelabro, c. de quibudam questionibus num. 16. Syluester verbo matrimonium, 6. num. 7. & Emanuel Sa num. 5. & Zerola eodem verbo parte 1. num. 8. Gutierrez canon. lib. 1. cap. 19. num. 5. usque ad 15. Riccius in praxi decis. 258. num. 1. Sanchez lib. 3. disp. 7. num. 3. Vgolinius cap. 60. num. 3. Barbosa part. 2. alleg. 32. num. 27.

29 In casu quo Episcopus dispensat super denuntiationibus ante matrimonium faciendis, post contractum matrimonium, fieri debent in diebus festiuis, non ferialibus, ut sacra Congregatio declarauit, nempe, non posse dispensare ut in ferialibus diebus dispensationes fiant: teste Zerola in praxi verbo matrimonium, part. 1. num. 4. Riccius decis. 257. num. 3. Barbosa supra. Gratianus disceptation. capite 83. num. 28.

episco

- 30 Episcopus alterius contrahentis cum ambobus dispensare potest in denuntiationibus. Sanchez de matrimonio d. lib. 3. disput. 7. num. 7. Coninck disp. 27. dub. 6. num. 54. Reginaldus lib. 31. in praxi fori pœnitent. num. 232. Gutierrez de matrimonio cap. 46. num. 10. ad finem. Barbosa alleg. 32. num. 35.
- 31 Si vrgente causa non dispensat Episcopus super denuntiationibus grauiter peccat. Sanchez d. lib. 3. disput. 10. num. 6. Gutierrez canonico. lib. 1. cap. 10. num. 23. vers. præter ordinari. & de matrimonio. cap. 57. num. 4. Barbosa *suprā* n. 51.
- 32 Vicarius generalis Episcopi ex generali commissione quam habet, potest in denuntiationibus dispensare. Viualdus in candelabro cap. 1. de quibusdam questionibus, num. 16. Coninck de sacrament. d. sp. 27. dub. 6. num. 55. Ledesma & Barbosa num. 29. & 20. Gratianus num. 10. Gutierrez num. 15. Alphonsus à vera Cruce in appendice ad speculum coniugatorum in 1. dub. in 6. propositione. Riccius decis. 259. num. 2. Sanchez d. disp. 7. n. 10. lib. 3.
- 33 Sed Vicarius foraneus non potest absque speciali commissione dispensare. Sanchez num. 11. Riccius num. 4. Gutierrez num. 16.
- 34 Parochus neque instante necessitate, neque etiam si interueniat iusta causa dispensare valet in denuntiationibus. Sanchez num. 17. Agidius disp. 27. dub. 5. num. 53. Gutierrez num. 2. & 3.
- 35 Episcopus potest tam Vicario generali, quām parocho, seu alij clero delegare licentiam dispensandi in denuntiationibus. Sanchez num. 20. Barbosa num. 36. Coninck disput. 27. dub. 6. num. 55. conclus. 3. Reginaldus lib. 31. in praxi num. 235. in princ. Gutierrez de matrimonio cap. 56. num. 13. Cœuallos communis contra comm. alias referens quæst. 604. num. 93. & 99.
- 36 Potest etiam committere tam Vicario generali, quām alij clero facultatem dispensandi in impedimentis occultis matrimonium dirimentiibus, & in reliquis casibus sibi ratione magnæ necessitatis competentibus. Sanchez lib. 2. disp. 40. num. 17. Barbosa alleg. 35. part. 2. num. 14.
- 37 Nam si Vicario generali specialiter hanc facultatem committat, non poterit dispensare ex generali commissione quam habet, nam ad hoc ut dispenset in impedimentis occultis matrimonium dirimentiibus, requiritar particularis commissio, seu particularis clausula, quæ in titulo Vicariatus inseratur. Barbosa num. 13. Sanchez num. 12. Riccius resolut. 228. num. 3. Henriquez d. lib. 11. cap. 3. §. 2. *infine*.
- 38 Habentes priuilegium dispensandi in casibus Episcopalibus, etiam matrimonialibus, nequeunt dispensare in casibus non iure ordinatio, sed ratione vrgentis necessitatis competentibus. Sanchez d. num. 9.
- 39 Episcopus non potest dispensare ut matrimonium celebretur sine Parocho, & testibus, licet iusta causa interueniat. cap. 1. de reformat. sess. 24. Emanuel Sa verbo matrimonio. num. 1. Sanchez de matrim. d. lib. 3. disp. 17. num. 6.
- 40 Non potest Episcopus dispensare cum parocho triennio suspenso, eo quod matrimonio clandestino interfuit, quia haec suspensio non incurritur à iure, sed per sententiam, & sic cum occulta non sit, quia ad forum contentiosum est deducta, non habet episcopus facultatem dispensandi. c. quod inhibito.

tio. §. vltim. de clandestina dispensat.
Sanchez lib.3. disput. 41. num. 3. &
disput. 52. num. 2. Gutierrez canonico-
car. lib. 1. cap. 5. num. 9. Conarruias
de sponsalibus, part. 2. cap. 6. in princ.
num. 14. Bernardus Diaz in practic.
cap. 73. n. 3. Marius de censuris tom. 2.
disput. 11. de suspensis cap. 5. ante finem.
Barbola in pastorali part. 2. alleg. 32.
num. 166. cum sequentibus.

41

Potest Episcopus, vel eius Vicarius generalis absoluere a suspensione imposta in Concilio Tridentino ipso iure, si est occulta: ut pote cum parocho, aut alio clericu, qui alienos parochianos sine proprij parochi licentia coniunxit, & desponsauit. Episcopus vero qui absolutorius est, debet esse ordinarius illius parochi, cuius erat tale matrimonium celebrare. c. 1. de reformat. sess. 24. Sanchez lib. 5. disp. 42. num. 4.

42

Potest Episcopus ex magna causa concedere, ut tempore prohibito, ut est Aduentus, vel Quadragesima, nuptiae celebrentur: sed celebratio matrimonij, si commode potest fieri, debet esse secretum, & sine populi frequentia. Soto in 4. dist. 32. quest. unio. art. 3. in fine. Emmanuel Sa verbo matrimonij impedimenta non dirimentia, num. 12. in fine. Sanchez lib. 7. disp. 7. num. 6.

43

Non potest Episcopus constitutiones facete matrimonia dirimentia continentis. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 1. n. 9. Aegidius Coninck disp. 30. dub. 3.

44

Neque potest dispensare, ut Equites ordinis sancti Mauricij, Patris mei, cuius nomen immeritissem porto, & Milites Diui Lazari cum secunda coniuge, vel primò cum vidua contrahant; nam cum unica & virginē contrahere tantum permittitur. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 35.

S V M M A R I V M.

Episcopus tantum potest in sua Diæcesi circa dispensationem votorum, quantum Pontifex in toto orbe, nonnullis exceptis. num. 1.

In quibus votis dispenset Episcopus. num. 2.

An dispenset in votis solemnibus per modum pœnæ emissis. num. 3. & 4.

An dispenset in votis conditionibus, ante aduentum conditio- nis. num. 5. & 6.

An cum eo, qui voulit intrare reli- gionem ut laxiorem ingredia- tur. num. 7.

Et cum professo minore 25. anno- rum, ut ad religionem laxiorem transire valeat. num. 8.

An cum eo, qui Presbyteralem Or- dinem suscipere voulit. ut uxori- rem ducere possit. num. 9.

An cum eo, qui volum emisit de non nubendo. & quid si fuit fa- ctum in Dei favorem. num. 10.

Vtrum cum eo, qui voulit num- quam tangere mulierem libidi- nosè. num. 11.

Et utrum cum voulente virginita- tem seruare. num. 12.

Vtrum dispenset in voto castitatis perpetuae. num. 13.

An in voto castitatis ad tempus. num. 14.

Votum castitatis ad centum annos an dicatur perpetuum. num. 15.

Hominis vita ex iuris præsumptio- ne

- ne usquequò duret num. 16.
- In voto religionis etiam temporali
an dispenset. num. 17.
- An in voto disiunctivo. num. 18.
& num. 19.
- An dispenset in votis pœnalibus
post peccatum commissum.
num. 20.
- An cum malicie disp̄f̄sare valeat,
que voulit assumere habitum de
Beata. num. 21.
- An cum vouente intrare religio-
nem Diui Iacobi Alcantare, aut
Calatravæ. num. 22.
- An cum vouente intrare religio-
nem Diui Ioannis num. 23.
- An cum coniuge vouente non pe-
tere debitum coniugale. nu-
mero 24.
- An cum coniuge, qui de alterius
consensu continentiam voulit.
num. 25 & 26.
- An cum eo, qui post votum simplex
contraxit, ut debitum petere
possit. num. 27.
- An cum vouente in fauorem ter-
tij. num. 28.
- An cum eo, qui se non transiturum
ad alias nuptias post eius mor-
tem iurauit. num. 29.
- An cum vouente ire ad sanctum
Iacobum, vel ad Hierosolymam.
num. 30.
- An dispenset in voto Hierosolymi-
tano, facto causa deuotionis, vel
subst̄ij. num. 31. usque ad
33.
- Authoris opinio contra Barbosam,
& alios. num. 33.
- Vilius erit si Episcopus commutet
vota eundi Hierosolymam, &
applicet que consumpturus erat
vouens in itinere, illis sacris lo-
cis, & sanctissimis Religiosis
Franciscanis, qui ibi viuunt ut
Apostolici viri, ac Christi mar-
tyres. num. 34.
- An dispenset cum vouente non ac-
ceptare præbendam. num. 35.
- An dispenset in iejuniis, & com-
mutare queat vota perpetuo ie-
junandi in Sabbato & similia.
num. 36.
- Vicarius Episcopi ex generali com-
missione an dispenset in votis,
seu iuramentis. num. 37.
- An dispenset cum Monialibus in
voto clausuræ, ad hoc ut mona-
sterij claustra exire valeant.
num. 38.
- In quibus casibus Moniales possint
exire monasteria. num. 39.
- A quibus approbari debet licentia
excundi. num. 40.
- An visitare monasteria Monia-
lium possit Episcopus causa re-
parandi clausuram. num. 41.
- Intrare monasteria Monialium an
possit Episcopus extra causam
urgentem. num. 42.
- An excommunicare possit acceden-
tes ad monasteria Monialium
exemptarum, si scandalum ge-
neratur, &c. tali communicatio-
ne. num. 43.
- Moniales, seu Religiosi an possint
renunciare sine licentia Episco-
pi. num. 44.
- Religiosi Societatis Iesu an ad id
teneantur. num. 45.

DE POTESTATE CIRCA VOTORVM DISPENSATIONEM.

CAPVT OCTAVVM.

SINGULARISSIMA est Episcopalis potestas circa votorum dispensationem, in quibus dispensat Episcopus in sua Diœcesi cum propriis subditis, sicut Pontifex in toto orbe (aliquibus infra referendis exceptis.) Syluester verbo dispensatio, quest. 9. Gutierrez canonicarum, alios citans, lib. 1. cap. 23. num. 11. Angelus verbo votum. Soto de iustitia lib. 8. quest. 1. art. 9. Sanchez de matrimoniis. lib. 8. disp. 9. n. 3.

2 Primò enim episcopus dispensare potest in omnibus votis solemnibus, (exceptis per sacri Ordinis susceptionem, & per solemnem professionem emissis, & castitatis perpetuæ, atque Hierosolymitanæ, Romanæ, & Compostellanæ peregrinationis.) Emanuel Sa verbo voti irritatio, num. 9. Syluester verbo votum, 4. n. 3. Toletus lib. 4. cap. 18. num. 11. Armilla verbo dispensatio, num. 16. Angelus verbo votum 4. §. 6. Henriquez in summ. lib. 7. cap. 30. §. 6. liter. A. Vgolinus de officio Episcopi, cap. 58. §. 4. Gutierrez canonicar. lib. 2. cap. 22. num. 46. Lancellottus in templo, lib. 2. cap. 1. §. 4. summ. dispensatio in voto. Azor institut. moral. part. 1. lib. 11. cap. 18. quest. 4. vers. mihi videtur, & cap. 19. quest. 3. Leo in thesauro part. 2. cap. 8. num. 51. Lesius de iustit. lib. 2. cap. 46. dub. 13. num. 104. Couarruicias in c. quamvis

pactum, de pactis. in lib. 6. part. 1. §. 3. num. 12. Nauarrus in Manuali cap. 12. num. 75. Sanchez, supra, num. 2. Viualdus in candelabro part. 3. c. 14. de voto. num. 55.

Dispensat etiam Episcopus in talibus votis, præcipue emissis per modum pœnæ: vt si quis dicat, iuro, seu voueo me non lusurum tali ludo, vel non peccaturum tali aut tali peccato, & si secus fecero ingrediā religionem, ibo in terram sanctam, seu castitatem perpetuè seruabo: & quod dispensare possit Episcopus in his & aliis per modum pœnæ emissis. Emanuel Sa verbo supra num. 11. Cardinalis Toletus, Henriquez, Viualdus n. 46. Aragon. 2. 2. quest. 8. art. 2. Ludouicus de Mirand. in Manuali tom. 1. quest. 47. Sanchez de matrim. d. lib. 8. disput. 10. num. 8. Lesius de iustit. lib. 2. cap. 40. dub. 13. num. 106. vers. 7. Rodriguez questio. regularium. tom. 2. quest. 100. art. 2.

4 Licet contrarium teneant Nauarrus num. 43. Couarruicias & Azor dict. cap. 19. quest. 13. Gutierrez num. 50. Alcorer in summ. 116. Soto de iustit. lib. 7. quest. 2. art. 1. & 4.

5 In votis conditionalibus, seu iuramentis non dispensat Episcopus, etiam conditione pendente: vt si quis intrare religionem voleat, si tale fecerit. Nauarrus cons. 5. num. 1. de voto. Azor institut. moral. part. 1. lib. 11. cap. 19. quest. 13. Bartol. in

6 in pastorali , part.2.alleg.37.num.5.

At verò posse Episcopum in hoc, & similibus casibus dispensare, dum dispenset Episcopus antequam illud committatur, tenent Nauarrus sibi ipsi contrarius in *Manuali* cap. 12. num. 43. Viwaldus in *candelabro* part. 3. cap. 14. de *voto*, num. 48. Vgolinus de *officio* part. 2. cap. 58. §. 2. num. 2. Gutierrez canonizar. lib. 2. cap. 22. num. 21.

7 Potest etiam dispensare cum illo, qui religionem intrare voulit, ut laxiorem ingrediatur. Syluester *verbo votum* 4. num. 3. vers. 6. Nauarrus *conf.* 40. num. 8. & *conf.* 41. num. 2. de *voto*. Vgolinus *supra* §. 3. num. 1. Menochius de *arbitrar.* lib. 2. centur. 5. *casu* 421. num. 16. Sanchez de *matrim.* lib. 8. *disp.* 9. num. 17. Emanuel Sa *verbo voti irritatio*, num. 11. Syluester *verbo votum*, 4. §. 3. Aragon. 2. 2. q. 88. art. 12. nam id non est dispensare in religionis *voto* absolutè.

8 Dispensat etiam cum professo minore viginti quinque annis, vt transeat ad religionem laxiorem. Syluester *suprà* vers. 6. Tusclus lit. E, *conclus.* 247. num. 8.

9 Et dispensat cum eo, qui sacrum Ordinem suscepturnum voulit, vel Presbyteratum, ad hoc vt possit uxorem ducere. Viwaldus in *candelabro* part. 3. cap. 14. de *voto*, num. 43. Nauarrus *conf.* 18. alias 12. in *antiquis de voto*, num. 1. Coninck de *sacram.* *disput.* 33. dub. 3. n. 34. Sanchez num. 13. & Vgolinus num. 5. & 6. Suarez de *religione* tom. 2. tract. de *voto*, lib. 6. cap. 21. num. 6. cum sequenti. Azor *institut. moralium*, d. lib. 11. c. 9. quast. 9. Sayrus in *clave regia* lib. 6. cap. 11. num. 60.

10 Et cum illo qui votum emisit de non nubendo, si factum in Dei favorem. Vgolinus num. 3. Sayrus num. 46. cum sequentibus. Azor dict.

cap. 19. quast. 5. Coninck, Sanchez num. 11. Toletus in *summ.* lib. 4. c. 18. num. 11. Armilla *verbo dispensatio*, num. 18. Zerola *eodem verbo* part. 1. num. 8. Viwaldus *dicit* part. 3. cap. 14. num. 42. Gutierrez canonizar. lib. 2. cap. 41. num. 49. Soto de *iustitia* lib. 8. quast. 1. art. 9. Rodriguez tom. 4. de *fuis obras* cap. 187. alias 137. num. 5. Sanchez, 11. in *fine*.

Dispensat etiam cum illo, qui voulit numquam tangere mulierem libidinosè. Nauarrus *conf.* 42. num. 2. de *voto*. Vgolinus *dist.* part. 2. cap. 58. §. 3. num. 3.

Et cum voulente virginitatem seruare, si voulens ad castitatem se obligare non intendit, sed tantum ad corporis integritatem seruandam, consistentem in abstinentia à primo luxuriæ actu, per quem virginitas deperditur. Sanchez d. lib. 8. *disput.* 9. num. 9. Sayrus *suprà* num. 55. Barbosa part. 2. *allegat.* 37. num. 18.

Dispensat etiam in *voto castitatis* in *casu* vrgentis necessitatibus, quando facilè non potest haberi recursus ad Papam, & timetur de incontinentia. Rodriguez *question.* regular. quast. 63. art. 6. tom. 1. fol. 614. Henriquez lib. 7. cap. 30. Gregorius de Valencia tom. 3. *disp.* 6. quast. 6. part. 7. Nauarrus in *Manuali*, c. 12. num. 76. Emanuel Sa *verbo voti irritatio*, num. 11. Armilla *verbo dispensatio*, num. 17. Lesius de *iustitia* lib. 2. cap. 40. dub. 3. num. 106. vers. 4. Suarez de *religione* tract. de *voto*, lib. 6. cap. 26. num. 8. cum sequenti. Barbosa in d. part. 2. *allegat.* 37. num. 8. Sanchez de *matrimonio* lib. 2. *disput.* 40. num. 7. & dielio lib. 8. *disputat.* 9. num. 22. cum sequentibus.

Dispensat etiam in *voto castitatis* ad tempus, vt ad decem, vel quindecim annos. Emanuel Sa ver-

bo voti irritatio, num. 11. & Amilla
suprà num. 18. Syluester verbo votum,
4. num. 3. Viualdus in candelab. part. 3.
cap. 14. de voto, num. 54. Coninck
de sacram. disput. 33. dub. 3. num. 34.
Vgolinus de officio cap. 58. §. 3. num. 2.
part. 2. Sanchez d. lib. 2. & d. lib. 8.
Lefsius suprà num. 105. Toletus lib. 4.
cap. 18. num. 11. Zerola verbo dispensa-
tio. part. 1. num. 8. Gutierrez canonici-
car. lib. 2. cap. 22. num. 48. Rodriguez
tom. 4. de sus obras cap. 187. num. 17.
Paludanus dist. 38. art. 4. conc. 6.

15

Sed licet in voto temporali dis-
pensare queat, non in voto factō
ad centum annos, seu ad octoginta:
quia reputatur perpetuum. Le-
fisius & Rodriguez ubi proxime: ed
quod hominis vita ex longa iuris
præsumptione durare præsumitur
usque ad centum annos, non ultra.
Argumento textus in l. si usus fru-
etus, 8. ff. de usufructu legato.

16

Nequit Episcopus dispensare in
voto temporali religionis: exem-
plum erit, quando quis est obliga-
tus intrare religionem, & non re-
manere, vt quia voulit ingressum
intentione probandi, vel nihil spe-
cialiter cogitans de remanendo,
vel non remanendo, quo casu in-
gredi debet. Syluester verbo dispensa-
tio, 4. num. 3. vers. sextum.

17

Dispensat etiam Episcopus in
voto disiunctio. Disiunctuum di-
citor cuius vna pars Pontifici re-
seruata est, altera vero non: vt si
quis disiunctuē voulent castitatem
vel Ordinem sacrum, vel religio-
nem, seu Presbyteratum, quia in
hoc casu voulenti integrum est il-
lam partem non reseruatum Papæ,
in qua Episcopus dispensare possit,
elgere, ideo dicimus posse dispen-
sare Episcopum. Sanchez de matrim.
lib. 8. disp. 9. num. 14.

18

Limita tamen, si youens se ad

ordines nullo modo promoueri
proposuit, eligens alteram partem,
vt castitatem seruare, vel religio-
nem ingredi: nam si animum cum
voulit direxit ad hanc partem voti,
nullo modo poterit dispensare
Episcopus. Sanchez num. 14.

20
Dispensat etiam in votis pœna-
libus, vt diximus suprà num. 3. etiam
post peccatum commissum, vt ac-
cedit quotidie in ludentibus, qui
votum emittunt non ludendi sub
pœna eundi Romam genibus, ote
bufonem ferendo: vt latè probat
Viualdus in candelabro part. 3. cap. 14.
de voto, num. 46. usque ad 58. etiam si
iurassent non petere dispensationem,
seu iuramenti relaxationem
nisi à Papa, vt quotidie ludentes
dicunt. Sanchez in summ. lib. 4. cap. 8.
num. 34. vers. quoad dispensationem, &
num. 36.

21
Dispensat etiam cum muliere
qua votum emisit assumendi habi-
tum fœminarum, (quas vulgo
Beatas vocant,) si non emittat tria
vota. Viualdus in candel. part. 3. cap.
14. num. 44. Sanchez dict. lib. 8. disp. 9.
num. 15.

22
Dispensat cum voulente ingredi
religionem Diui Iacobi Alcantaræ.
Calatrauæ, Montetæ, & similium.
Sanchez suprà num. 16.

23
Sed non cum voulente ingredi
religionem Diui Ioannis, quia is
Ordo est vera religio. Sanchez
d. num. 16.

24
Poteat etiam Episcopus dispen-
sare cum coniuge voulente non pe-
tere debitum perpetuò, & seruan-
dæ castitatis, si fuit factum sine
alterius coniugis consensu, ad hoc
vt petat viuenie conjugi: at vero
illo mortuo continentiam seruare
tenetur, & votum adimplere. To-
letus lib. 7. cap. 18. num. 4. Emanuel
Sa verbo voti irritatio, num. 11. Sylue-
ster

ster verbo votum, §. num. 2. & 5.
Armilla verbo dispensatio, num. 18.
Sanchez lib. 8. disput. 9. num. 7. & 8.
Sayrus in clave regia lib. 6. cap. 11.
num. 52. Vgolinus de officio Episcop.
part. 2. cap. 58. §. 3. num. 5. Barbosa in
pastorali part. 2. alleg. 37. n. 10.

²⁵ Sed licet coniuges de communi
consensu atque consilio continen-
tiam perpetuam voverint, dispen-
sabit Episcopus ut debitum petere
possint. Emanuel Sa verbo debitum
coniugale, n. 2. Sanchez de matrimon.
lib. 8. disp. 9. n. 8.

²⁶ Contrarium verissimum dicunt,
Soto in 4. sentent. dist. 37. quest. unic.
art. 2. tom. 2. Coninck disput. 33.
dub. 3. num. 34. Armilla verbo dispen-
satio, num. 17. Vgolinus de offic. Epis-
copi, part. 2. cap. 58. num. 1. vers. 1. nisi
votum esset meticulo sum. Sed ad
hoc videndus Barbosa alios citans
in pastorali, part. 2. alleg. 37. n. 11.

²⁷ Dispensat Episcopus cum eo qui
votum simplex emisit, & postea
vxorem duxit, & matrimonium
consummauit, ut debitum petere
possit, si ad Papam facile non po-
test recursus haberi, & timetur de
incontinentia: mortuo autem
coniuge, tenetur qui vovit votum
adimplere. Armilla verbo debitum,
num. 13. Candelabrum suprà. Toletus
lib. 7. cap. 18. num. 4. & lib. 2. cap. 18.
num. 4. Armilla verbo dispensatio,
num. 19. Syluester num. 15. & verbo
debitum, num. 11. Gregorius Lopez
in l. 11. tit. 2. part. 4. verbo es simple.
Soto in 4. sentent. dist. 37. quest. unic.
art. 2. in fine. Vgolinus de off. Episcopi
part. 2. cap. 58. §. 3. num. 1. Gutierrez
canonicar. lib. 1. cap. 23. n. 17. Sayrus
in clave regia lib. 6. cap. 11. num. 53.
vers. etiam. Barbosa suprà n. 9.

²⁸ Non dispensat Episcopus in voto
in fauorem tertij factio, & ab illo
acceptato: quia non potest ius

quæsitum alteri auferre, vt egre-
giè tradit Franciscus Vegius conf. 5.
incipit, Adiutor Deus in præsenti cau-
sa: num. 2. & 4. Ut si coniux se alteri
coniugi voto obligauerit, post eius
mortem non transiturum ad alias
nuptias, non dispensabit Episcopus
nisi alterius coniugis interueniat
remissio iuris sibi quæstori ex tali
voto. Armilla verbo dispensatio, n. 20.
Sanchez de matrimon. lib. 8. quest. 1.
art. 9. col. 2. Emanuel Rodriguez
tom. 4. de sus obras cap. 287. num. 5.

²⁹ Episcopus non dispensat in voto
eundi ad sanctum Iacobum, vel ad
Hierosolymam, nisi magna causa
interueniat, & vt saltē quod vo-
uens differat ad tempus iter. Vgo-
linus de off. Episcopi cap. 58. §. 4. n. 2.
Barbosa suprà num. 16.

³⁰ Dispensat in voto Hierosoly-
mitano, & Compostellano, si causa
deuotionis est factum, non causa
subsidiij. Glossa in c. ex multa. & ibi
Panormitanus num. 3. 4 & 11. de
voto. Armilla verbo dispensatio, n. 16.
Emanuel Sa verbo voti irritatio,
num. 11. Graffis in decis. aur. lib. 2.
cap. 30. num. 30. Toletus lib. 4. cap. 18.
num. 11. Viualdus in candelab part. 3.
cap. 14. de voto, num. 67. alijs. 73.
Angelus verbo votum 4. §. 6. Lancel-
lottus in templo, lib. 2. cap. 1. §. 4.
summ. dispensatio in voto. Nauarrus
in Manuili cap. 12. n. 7.

³¹ Sed quod ista opinio neque sit
secura, neque procedat, tenent
Barbosa in pastorali part. 2. alleg. 37.
num. 4. Azor institut. moral. part. 1.
lib. 2. cap. 19. dub. 4. Suarez de religione
tom. 2. tract. de Voto, lib. 6. cap. 21. n. 5.
Sayrus in clave regia lib. 6. cap. 11.
num. 39.

³² At verò ego contrarium teneo
& cum Panormitano, & glossa,
Armilla, Sa, & aliis, constanter
affirmo posse Episcopum in hoc

voto dispensare nec distinguendum censem an sit factum causa deuotionis , aut subsidij , quia mea sententia (nisi fallor) est , quod hodie si tale votum emittitur , sit tantum causa deuotionis , non subsidij: nam cum hodie , iam postquam Turcarum , (proli dolor !) aucta est potestas , cellarunt bella & subsidia , quae pij & Christianissimi Principes zelo verè laudabili mittebant , recessit etiam ab vsu Crucem sumere , & ad Hierusalem pergere , in subsidium pro recuperanda illa sacra loca , vbi nostræ salutis mysteria operata sunt : & sic qui votum emittit eundi Hierosolymam , non causam subsidij , sed deuotionis habere præsumitur ; nam vnius quale subsidium esse potest ad tot inimicos debellandos . Et sic sanctius erit si episcopi dispensent cum tali vouente , applicando quod ipse consumpturus erat in itinere , pro reparacione illius sanctissimi loci , & etiam illis sanctissimis Religionis Franciscanis , qui multa pro tributorum solutione patiuntur incommoda , sed tandem Dei amore inflammati ita sustinent , ita laborant , quasi Martyres Christi , & Seraphines cælestes . Seraphines namque arcum testamenti seruabant , & alii cooperiebant : Et isti gloriofissimi , magni ac singularissimi Seraphinis Francisci Patris mei filij , idem libentissime sancto zelo & ingenti desiderio faciunt ; cum arca vbi Corpus Domini nostri Iesu Christi post amarissimam passionem requieuit . Adiuuentur igitur illi sanctissimi Patres copiosis elemosynis , ne dicatur quod domus Dei deserta ac desolata est , quia non est qui subueniat : quæ namque propria dici potest domus Dei , nisi eius sanctissimum sepulchrum ,

& qui tenentur subuenire nisi episcopi , qui ingentes & copiosos redditus habent , & successores sunt Apostolorum , ad quos præcipue spectat curate de reparatione locorum , vbi Dominus noster , Episcopus verus , nostræ salutis remedium operatus est , tot sustinens pro nostra redemptione , & salute ?

Potest etiam dispensare cum clero qui iuravit non acceptare prebendam , vel Ecclesiæ servire : nam si conueniens fuerit non solùm dispensabit Episcopus , sed etiam astringet ad acceptandum , seu inserviendum . *Soto de instit. lib. 8. q. 1. art. 9.*

Potest etiam dispensare in ieiuniis , & commutare vota ieiunandi perpetuò in Sabbato , & similia . Armilla verbo dispensatio , num. 18 . Viualdus in candelabro part. 3. cap. 14. de voto , num. 72. & 77. Emanuel Rodriguez question. regul. tom. 2. q. 100. art. 2 fol. 498.

Vicarius Episcopi licet Generalis , nisi speciale habeat mandatum , dispensare nequit in votis , sicut iuramentis . Sanchez in summ. lib. 4. cap. 33. num. 18.

Episcopus non potest dispensare in voto clausuræ , ad hoc ut Moniales possint exire monasterium , etiam interueniente gravissima causa , aut infirmitate . Constat ex motu proprio Pij V. vbi excipiuntur tres causæ : sunt enim incendium magnum , infirmitas lepræ , & epidemiacæ . Latè Ioannes Gutierrez canon. lib. 1. cap. 14. per totum , præcipue num. 9.

Et tam in ipsis tribus casibus , quam in aliis , in quibus à iure permettitur Monialibus professis exire monasteria , non solùm causa approbanda est à Superiori Religionis talis Monialis , sed etiam ab episcopo .

Ecce illius Diocesis, quod habet locum tam in Monialibus religiosis subiectis, quam immediatè Papæ, & in quibuscumque aliis: ut latè eum aliis resoluit Barbosa part. 3. alleg. 102. n. 29.

41 Et ibi num. 4. probat, posse episcopum visitare monasteria Monialium exemptarum, quotiescumque sibi necessarium visum fuerit, causa reparandi clausuram.

42 Aliter verò intrans monasteria extra necessitatem visitationis, aut alterius urgentissimæ cause, excommunicationem incurrit: & prima vice ab ingressu Ecclesiae priuatur, secunda à Pontificalibus suspenditur, terria ipso facto excommunicatur, per bullam Gregorij XIII. Vgolinus de off. Episcop. titulo de gubernatione Monialium, cap. 21. § 3. num. 4. Gratianus disceptat. c. 339. num. 5. & 20. Barbosa num. 42. cum sequentibus.

43 Potest etiam episcopus pro evitandis scandalis, quæ oriuntur ob nimiam communicationem in monasteriis Monialium, excommunicare accedentes ad talia monasteri, licet exemptæ sint. Gratianus tom. 2. disceptat. cap. 383. fol. 653.

44 Moniales seu Religiosi non possunt renuntiationem bonorum facete, nisi de licentia Ordinarij illius loci, hoc est, episcopi, intra duos menses ante professionem. Concil. Trident. sess. 25. de regularibus, cap. 16. Garcia de beneficiis p. 11. cap. 9. num. 10. Miranda in Manuali quæst. 33. tom. 3. Molina de iustit. tratt. 2. disp. 139. vers. antequam. Azor iust. moralium part. 1. lib. 12. cap. 2. col. 169. Lelius de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 4. num. 40. Reginaldus in praxi fori penitent. lib. 18. num. 397. Leo in thesauro part. 2. cap. 1. num. 38. Sa verbo religio, num. 5. Barbosa par. 3. alleg. 99. n. 2.

Sed hæc non procedunt cum nouitiis Societatis Iesu, qui renuntiare possunt in favorem eiusdem religionis, vel cuiuscumque personæ, non seruata forma & modo in Concilio requisito, neque intra bimestre ante professionem, vel ante vota biennij ex Apostolica concessione. Emanuel Sa, Leonardus Lelius, Molina, Barbosa, n. 23. supra Sanchez in sum. lib. 7. cap. 5. n. 9. tom. 2.

S V M M A R I V M.

Ad collationem beneficiorum an requiratur examen, & ad quid. num. 1.

Examen per concursum an fieri debent, in collatione beneficij inrispatronatus laicorum. num. 2. & 3.

In permutatione an requiratur concursus. num. 4.

An sine concursu examinetur pro-nissus à Papa per resignationem. num. 5.

An excusatetur ab examine Doctor in iure canonico, aut Theologiae, aut Vicarius Episcopi, seu alia persona idonea. num. 6.

Episcopus an dispenset super hoc. num. 7.

An electo termino ab Episcopo deputato ad concursum, possit Episcopus alium admittere contradicentibus oppositoribus. num. 8.

Quare edictum ad beneficium non circumducatur. num. 9.

Nouos examinatores an deputare possit Episcopus sine celebra-tione

- tione Synodi. num. 10.
- Intra quantum tempus* debeat Episcopus collationem facere beneficiorum ad se pertinentium num. 11.
- Intra quod illorum que ad Papam spectant.* num. 12.
- Quare abbreviatur tempus quoad collationem beneficiorum cuius prouisio ad laicos expectat, & dilatatur quoad Episcopos.* num. 13.
- Quando incipiat currere semestre, seu quadrimestre.* num. 14.
- Præsumptio que ad hoc ut constet de notitia vacationis.* num. 15.
- Interim dum prouidetur de parocho in Ecclesia vacanti quid facere debeat Episcopus.* num. 16.
- Filio legitimo, vel nepoti, seu alio consanguineo idoneo, an possit Episcopus beneficia conferre.* num. 17.
- An possit dispensare cum proprio filio illegitimo, quoad minores, & simplex beneficium.* numero 18.
- Suis familiaribus idoneis an possit beneficia conferre in gratificationem seruitiorum.* numero 19.
- Pacisci super hoc an possint cum famulis.* num. 20.
- Beneficia resignata an suis conferre possint Episcopi, vel consanguineis resonantium.* num. 21.
- An post resignationem possit Episcopus conferre tale beneficium ad preces resonantis.* num. 22.
- An prouideri possint beneficia illorum qui matrimonium contrixerunt, aut habitum regulari suscepserunt, donec profiteantur, aut matrimonium de presenti contrahant.* num. 23.
- Interim an debeat deputare Vicarium qui seruat, donec profitetur, aut de parocho prouidea tur.* num. 24.
- In curia Papæ an possit admittere resignations, & quæ cautela utilis ad hoc.* num. 25.
- An prouidere ibi possit beneficia.* num. 26.
- Quid si Papalis sedes vacat.* num. 27.
- An de iure communi ad Episcopum beneficiorum prouisio pertineat.* num. 28.
- Mortuo Papa an cessent impedimenta, & ligamina quæ Episcopi habent.* num. 29.
- Prinari prouisione beneficiorum an dicatur Episcopus si expressè non caueatur.* num. 30.
- Si Cardinalis S. R. E. habet indul tum ad conferenda beneficia in aliqua Diœcesi, an virtute talis indulti conferre possit beneficia, quorum prouisio ad Episcopum expectat.* num. 31.
- Quæ obseruare debeat Episcopus quando timet ne alius Superior beneficium quod ille confert per viam præventionis conferat.* num. 32.
- An imponere possit pensionem in beneficiis.* num. 33.
- An dispensare valeat cum minore decimum*

- decimum tertium annum non habente ad obtainendum simplex beneficium.num.34.
- An illis qui decimum septimum annum habent possit conferre canonicatum , aut dignitatem Ecclesiae collegiate.num.35.
- An possit dispensare super etate ad obtainendum canonicatum in cathedrali.num.36.
- An dispensem cum filio Sacerdotis, ut obtineat immediate beneficium quod pater obtinuit. num.37.
- An dispensare valeat cum parocho ad hoc vt se absentare possit ultra bimestre , etiam si interueniat causa studiorum, aut legendi cathedram , aut exercendi officium Inquisitoris. numero 38.
- Quae temporum interualla seruare teneatur quando procedit aduersus parochos non residentes. num. 39.
- An dispensare possit cum canonicis ut se absentare valeant per quatuor menses.num.40.
- Vtrum requiratur licentia Episcopi ad hoc, ut abesse possint canonici per tres menses.num 40.
- Ad Episcopum pertinet deputare quota pars Canonicorum abesse debeat, ne debito seruitio Ecclesia careat.num.41.
- Potest etiam deputare horam & materiam de qua Canonicus Theologalis lecturus est. numero 42.
- Vtrum possit cogere obtainentes simplicia beneficia ad aliquod servitium.num.43.
- Vtrum creare possit in Ecclesia dignitatem Cardinalatus.numero 44.
- Quas præbendas creare possit Episcopus remissiuè.num.45.
- Quas donationes de rebus Ecclesiæ , & alienationes remissiuè. num.46.
- Vtrum erigere nouas parochias cum causa , contradicentibus aliis rectoribus possit Episcopus. num.47.
- Vtrum beneficia vnire. numero 48.
- An erigere Seminarium , & explanatur cap. 18. Concil. Trident. sessione 23. num. 49. & 50.

M m

DE BENEFICIIS.

CAPUT NON V.

EXSTAT enim in c. 18. Concil. Trident. sess. 24. cap. 18. decretum singularē, & Ecclesiæ utilissimum: præcipitur enim ibi Episcopis quodd ante beneficiorum collationem concursus faciant, & nullum admittant nisi prævio examine, ne imperitis & ignavis animarum cura tradatur. Gonzales in reg. 6. cancellaria gloss. 6. alios referens. Constat etiam ex constitutione Pij V. anno de 1567. promulgata. Marzilla super cap. 16. Concilij, lib. 1. tit. 2. de astate & qualitate, fol. 27. Germonius de indultis Cardinal. §. quibus suis, num. 17. Parisius de resignat. lib. 10. quest. 7. num. 12. Garcia de beneficiis cap. 2. num. 154. part. 9. Riccius in praxi resolut. 351. vers. amplia 3. & ampliat. 4. Barbosa part. 3. allegation. 60. num. 15.

2 Limita tamen in collatione parochialium quæ sunt iurispatronatus laicorum, quia non debet intervenire examen per concursum, sed sufficit quodd deputatus à patronis examinetur ab episcopo, & examinerib⁹, & quodd ab ipsis approbetur. Lelius Zechus de republ. ecclesiast. cap. 28. de parocho, num. 6. fol. mibi 325. Parisius de resignat. lib. 8. quest. 9. num. 111. Lelius de iustit. lib. 2. cap. 34. num. 58. & 81. Vgolinius de offic. Episcopi cap. 50. §. 3. vers. 3. Garcia de benefic. d. part. 9. cap. 2. num. 255. Gonzales dict. regul. 8. cancellar. gloss. 6. num. 134. Leo in thesauro

part. 2. cap. 3. num. 39. Barbosa suprà num. 18. Caualcanus decis. 17. p. 2. n. 18.

Si verò plures sunt præsentati requiritur examen per concursum, quod fieri debet inter ipsos præsentatos, & qui idoneus repertus fuerit instituetur ab Episcopo. Latè Lara de anniuersariis lib. 2. cap. 10. num. 7. Lelius Zechus de visitatione cap. 3. num. 6. Gonzales suprà n. 138. Vgolinius, Barbosa, Riccius & Garcia num. 256. vbi dicit, quod sic declarauit sacra Congregatio.

Non fit concursus in prouisione parochialium, si interuenit permutatio beneficij simplicis cum beneficio Curato, quia tunc sufficit nouum examen, ut sacra Congregatio declarauit. Garcia part. 9. cap. 2. num. 166. tom. 2. Barbosa in remissionibus ad cap. 13. sess. 7. num. 4. fol. 22.

Examinatur etiam absque concursu prouisus à Papa per resignationem factam ab amico in sui fauorem. Lelius de iustit. lib. 2. cap. 34. num. 84. Gutierrez canonifar. lib. 2. cap. 11. num. 10. Barbosa in pastor. p. 3. alleg. 60. n. 21.

Ab examine ad beneficium Curatum non excusat, licet qui examinandus est sit Doctor, aut Licentiatus in iure canonico, vel in sacra Theologia persona literata, aut Vicarius generalis Episcopi, Archidiaconus, seu Pœnitentiarius, ut sacra Congregatio declarauit. illis verbis, Doctor sive Licentiatus in Theologia; sive in iure canonico, &

& in publica Vniuersitate graduatus, non excusatur ab examine quando petiit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali. Parisius de resignat. lib.8.quest. 9. num.83. usque ad 92. Gonzales de mensibus & alternatiuis, gloss.4.num.89.usque ad 92.cum sequentibus.

7 Et quod Episcopus in hoc non dispensat Fuscus de visitatione lib. 2. cap.5. num. 10. Cenedo ad decretales collect. 15.num. 5. Garcia de benefic. d. part.9.cap.2.num.102. Riccius in praxi resolut. 351.num.2. & decis.414. in vers. amplia 2. multos citat Barbosa in remiss. ad cap.18. sess.24. de reform. & in pastorali part. 3. dicta alleg. 60. num.13. & in cap.13. Concilij Trident. sess.7.num. 5. Marcus Antonius Genuenlis in praxi Archiepiscop. curia Neapolitana cap. 65. num.1. Lelius de iustitia lib.1. cap.34.num.82. Co- uarriuias in reg. peccatum 2. part. §.3. num. 9. Molina de iustit. tom. 1. tract.2. disp.81. circa finem. vers. dictum Innocentij. Zerola in praxi part. 2. verbo Doctor. §.1.

8 Conuersus enim fauetur valde in iure, ita ut episcopo liceat admittere aliquem ad concursum, non obstante quod terminus ab eo praefixus sit elapsus, & aduersarius qui comparuerat durante termino contradicat; ita fuit resolutum per Rotam in vna Calaguritan.dimidiij beneficij, 22. April. 1602. Riccius in praxi decis.423.num.3.& ibi ponit causam, quia interest Ecclesie, eiusq; fauor est plures oppositores concurrere; & in numero sequenti dicit, quod idem in prouisionibus beneficiorum editum non circumducitur, quemadmodum in iudicialibus, quia expedit Ecclesie plures habere consultores. c. de quibus, distinct. 20. c. ea noscitur, de his que sunt à Pralatis. Garcia de benefic.

part. 9. cap. 2. num. 206.

Constat etiam eius fauor ex eo, 10 quod ne concursus seu examen omittatur, permittritur Episcopo nouos examinatores deputare, absque celebratione Synodi, si examinatores à Synodo deputati mortui sunt, aut absentes. Riccius in praxi decis.418.in prima edit. & resol.355.in secunda edit. Barbosa in pastorali p.3. alleg.60.n.50.

9 Prouisio enim beneficiorum, si ad Episcopum collatio spectat, debet fieri intra sex menses. c. nulla.c. quia diueritatem, de concess. prabend. c. licet. c. dilecto. de supplend. negl. Prelator. Clemenc. vnic. eodem titulo. Rebuffus titulo de devolutionibus. Riccius in praxi resolut. 184. num. 1. Garcia de benef. part. 10. cap.2.num.1. Barbosa part.3.alleg.58.n.1.

In prouisione vero parochialium quorum collatio ad Papam, seu ad quoscumque laicos spectat, abbreviatur tempus, & fit prouisio intra quadrimestre, & praevio examine seu concursu eligit Episcopus, & personam electam Papae significat, quod debet in hunc modum seruare iuxta constitutionem Pij V. de qua Garcia de benefic. part. 10. cap. 2. num. 3. Barbosa n. 3.

10 Et idem abbreviatur tempus quoad laicos, & prolongatur quoad Episcopos, quia laici possunt variare nam si Episcopus non confirmauerit ab eis presentatum, alium deputant, seu presentant, quod Episcopus seu alias patronus Ecclesiasticus facere non possunt, nisi inspatronatus eis competat, ratione patrimonij, seu ex alia causa, dummodo laicale sit. c. cum propri. c. dilectus. c. pastoralis. cum similibus de iure patronatus. Lambertinus de iure patronat. part. 2. lib.7. Gutierrez de iuram.confirmator. part.3.c.13. Parisius

de resignat. lib. 2. quest. 23. num. 13. Spino in speculo testam. gloss. 4. n. 73. Reginaldus in praxi fori pœnitent. lib. 30. tract. 3. num. 223. Garcia part. 5. cap. 9. num. 211. Vgolinus de offic. Episcopi cap. 51. in princ. num. 5. vers. verum cum multis. Barbosa in pastoral. lib. 3. alleg. 73. n. 151.

¹⁴ Et hæc est ratio, quia patronus ecclesiasticus cùm de ecclesia sit, & ibi semper præsumatur esse, præsumitur etiam quodd benè noscit apertos, & idoneos ad præsentandum, quām laici, qui cùm de rebus ac personis Ecclesiasticis parùm current, facile decipiuntur circa præsentatos, & sic permittitur eis variare: non vero Ecclesiasticis, qui si errant in præsentando, sua culpa & negligentia sit. Barbosa, Spina, & Lambertinus.

¹⁵ Currit enim semestre, vel quadimestre à die notitiæ vacationis. c. quia diversitatem, in fine, & ibi Gloss. de concess. præbend. & Gloss. in d. c. nulla, verbo infra sex menses, eodem titulo c. licet. cum gloss. de supplend. neglig. Prælat. Azot institut. moral part. 1. lib. 6. cap. 26. quest. 10. Gonzales regul. 8. cancellar. gloss. 6. n. 132. Riccius in praxi resolut. 184. num. 1. & sic decisum fuisse in Rota testatur Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 58. num. 5. & in num. 6. dicit, quod ad hoc ut in Episcopo, vel in quo-

¹⁶ liber patrone præsumatur vacationis scientia, debet considerari vacationis tempus, qualitas beneficij, longitudo ac locorum distan- tia. Garcia de benefic. part. 10. cap. 2. num. 31.

¹⁷ Habita vero vacationis notitia interim dum prouidetur debet Episcopus (licet ad laicos præsen- tatio pertineat) clericum idoneum constituere, qui in Ecclesia parochiali vacante seruiat, deputata

sibi congrua sufficienti ad sustenta- tionem. c. cum vos, de offic. ordinary. c. quoniam c. si vero c. cum propter, de iure patronatus. Concil. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 18. Lambertinus de iure patronatus lib. 2. part. 2. quest. 1. num. 29. alios refert Barbosa part. 3. allegat. 60. num. 1. Azot in- stitut. moral. lib. 6. cap. 8. part. 7. Franciscus Leo in thesauro part. 2. cap. 18. num. 51. Riccius decis. 375. in 1. edit. & resolut. 495. num. 3. in 2. edit. idem Barbosa in part. 3. allegat. 59. num. 24. Lancellottus in templo lib. 2. cap. 5. §. 4 sumim. de potent. Episcop. in spiritualibus, num. 18. Marzilla lib. 1. tit. 2. de etate & qualitate, su- per cap. 18. Concil. Trident. de reform. sess. 24. Iacobus de Graffis in decis. p. 2. lib. 2. cap. 26. num. 28.

¹⁷ Potest Episcopus beneficia con- ferre tam consanguineis idoneis, quām filio legitimo, seu nepoti. c. dilecto 25. in princ. de præbend. & ibi Abbas, Peregrinus consil. 33. num. 30. tom. 1. Valençuela consil. 98. incipit quamvis priorum, num. 16. Abbas consil. 96. vol. 2. Lambertinus de iure patronatus lib. 2. part. 1. quest. 8. art. 12. num. 10. Barbosa in pastorali, part. 3. allegat. 72. num. 94. cum Rocho de Curti, Gonzales in regula cancellar. §. 4. proœm. num. 47. & 48. Meno- chius de præsumptionibus lib. 5. pre- sum. 35. num. 9.

¹⁸ Potest dispensare cum filio suo illegitimo, quoad minores Ordines, & beneficium simplex. Rodriguez tom. 3. de sus obrai cap. 38. num. 2. Maiolus de irregul. lib. 1. cap. 12. n. 13. Suarez de censuris, tom. 5. disp. 50. sect. 5. num. 6.

Potest etiam suis familiaribus, & personis sibi gratis beneficia conferre, in gratificationem, & remunerationem seruitiorum, dummodò pactum super hoc non inter- uenia ^t

ueniat: ut singulariter notauit Gloss.
in c. cum essent. 12. verbo promiserat, de
simonia, ibi, potest ergo licet qui
libet seruire Episcopo, vel alij, spe
futuræ remunerationis, nec simo-
nia committitur in tali spe, cum
sine omni pactione & conditione
seruiat: dummodo principaliter
hac intentione non seruiat, nec
Episcopus directè pro hoc seruitio
ei prouidere in beneficio intendat.
Et ibi nota Marginalis, Abbas, Fe-
linus, Antonius de Butrio, & cæ-
teri Sribentes, cum aliis Gonzales
ubi proximè n. 51. & 52.

21 Non potest Episcopus suis consanguineis seu familiaribus beneficia vacantia per resignationem, nam licet beneficiorum resignations admittere possit, Azor institutione moralium part. 2. lib. 7. cap. 29. quæst. 10. Barbosa in pastorali part. 3. allegat. 69. num. 23. dummodo causa iusta sit, & resignet unde viuere habeat, & cum non sit in fauorem tertij. Neque conferantur resignatorum consanguineis seu familiaribus, aut consanguineis seu familiaribus Episcopi admittentis, sub pena suspensionis à collatione, electione, institutione & beneficiorum, donec absoluantur à Papa, licet se ignorasse has penas dicant; colligitur ex motu proprio Pj V. Gutierrez consil. 42. per totum, precipue num. 9. Vgolinus de offic. Episcop. §. 28. num. 5. in fine. Barbosa suprà num. 49. Garcia de benefic. part. 11. cap. 3. num. 271. Parisius de resignat. lib. 5. quæst. 6. n. 222.

22 Sed licet resignationem in fauorem tertij admittere nequeat, poterit episcopus dimissione beneficij iam facta, sine ullo pacto aut conuentione conferre beneficium ad preces ipsius renunciantis, in quo non peccant neque Episcopus

neque renuncians, cum libera sit apud Episcopum eligendi potestas, seu conferendi, quæ nullo modo per renunciantis preces restringitur, & in motu proprio preces, pacatum, seu conuentiones factæ ante renuntiationem prohibentur, non verò intercessio post interueniens, quæ nihil aut parum operabuntur si Episcopo non placuerit. Barbosa dict. allegat 69. num. 50. ubi citat Prosperum de Augustino.

Potest etiam admittere resignationem eorum qui matrimonium contrahere, seu religionem ingredi intentant: sed non debet conferre beneficium, donec solemniter profiteantur, vel matrimonium de praesenti contrahant. Barbosa n. 43. & part. 3. allegat. 99. num. 19. usque ad 21. Garcia de benefic. part. 11. cap. 9. num. 12. & 13. Rodriguez tom. 3. de sus obras cap. 35. num. 11.

23 Interim verò poterit prouidere de Capellano Ecclesiæ vacanti, & illi deputare congrua ad sustentationem: fructus verò remanentes nouitio applicari debent, quia ad eum pertinent. Rodriguez.

24 Non potest admittere in curia Papæ resignationes beneficiorum, licet qui resignant subditi sint. Rodriguez suprà num. 5. o. licet Ecclesiæ rum, de probend. lib. 6. & ibi Geminianus, Couarruias variar. lib. 3. cap. 20. num. 8. & 9. Parisius lib. 7. quæst. 14. num. 23. Barbosa part. 3. allegat. 69. num. 22. ubi ponit pro cautela, quod si vult admittere resignations, excusat à curia, & ibi admittat ac conferat, & postea reheat.

25 Neque potest beneficia in curia Papæ vacantia prouidere. d.c. licet 2. de probend. lib. 6. & ibi Geminian. & Sribent. Lara de anniversar. & capellan. lib. 2. cap. 10. num. 12. Rebuffus

- in praxi titulo de forma mandati Apostolici, fol. mibi 732. Garcia de beneficio. part. cap. t 1. num. 68. Text. singularis in Clement. si duobus 1. ut lite non contestat. & ibi Cardin. Barbosa in pastorali, part. 3. allegat. 57. num. 19. Parisius de resignat. lib. 2. quest. 16. num. 18. Anastasius, Germanius de indulcis Cardinal. §. quæ sublatis. n. 34. Vgolinus de officio Episcop. cap. 50. §. 2. num. 2. Lancellottus in templo lib. 2. cap. 5. §. 4. n. 23. Cardinalis Tusclus litera E. conclus. 263. num. 8. Franciscus de Paquinis de officio Capituli sede vacante, quest. 1. secunda partis, n. 6. Gambarus de off. Legati, lib. 4. n. 612. fol. 92. Hippolytus de Marsilis in l. final. ff. de iuris d. omn. iudic. num. 8. Valençuela conf. 57. incipit pro Domino Ferdinando, n. 2. & 4.
- 27 Sed fallit quando beneficia curata vacant in curia, sede Papali vacante, seu antea, & tempore vacationis non inueniantur collata, quia tunc ob animarum salutem, ne animarum cura tamdiu in pendentibus sit, permittitur episcopo tum conferre beneficia, siue Episcopus in propria Diœcesi sit, siue in aliena, vel in curia Papæ, c. si Apostolica sedes 35. de prabend. lib. 6. & ibi Geminianus, Lara de anniversariis lib. 2. cap. 10. num. 8. & 9. Vgolinus, Barbosa supra. Rebuffus in praxi titulo de nominatione quest. 15. num. 28. vers. secundo fallit. Gonzales in reg. cancellar. §. 5. proœm. num. 125. cum sequentibus, & Gloss. 24. num. 117. & 117. Paulus Aemilius decisione 86.
- 28 Et hæc est ratio, quia Episcopo de iure communi pertinet prouisio Ecclesiarum, & beneficiorum suæ Diœcesis, in quo habet fundatam intentionem. c. ordinarij 3. de off. ordinarij. lib. 6. Diaz de Luco regul. 24. vbi ponit aliquas limitationes, & cùm

Apostolica sedes vacat, cessant omnia impedimenta & obstacula, ac etiam reseruationes, ex quo dirigitur beneficiorum curatorum prouisio ad ius commune, hoc est, ad Episcopum, eo quod tunc omnes menses dicuntur Ordinariorum. Gonzales in reg. 8. cancellar. de mens. & alternat. §. 5. num. 46. usque ad 50.

Et ita verum est habere intentionem fundatam de iure communi in prouisione beneficiorum de Diœcesi, quod numquam ea priuari censemur nisi expresse exprimatur. c. 1. de off. Legati, lib. 6. & idem si Cardinali indultum detur ad conferenda beneficia in aliqua Diœcesi vacantia, non poterit virtute talis indulti conferre beneficia, quorum prouisio ad Episcopum spectat, ne illi fiat præiudicium in his quæ sibi competit de iure communi. Gloss. in d. c. 1. de off. Legati, lib. 6. verbo ampliori. Alexander Ludouisius, postea Papa, decis. 291. incipit, deferente, n. 7. fol. 310.

Quando Episcopus beneficium confert in quo præuentio locum habet, seu timeret, quod ne Legatus, Cardinalis, Nuncius Apostolicus, seu Papa, de illo per regulam præventionis collationem faciat, & ne sua collatio inutilis reddatur, debet facere prouisionem per instrumentum celebratum coram Notario & testibus subscriptis ibi: nam non sufficit sola Episcopi subscriptio, & sui Secretarii (si non est Notarius,) quando agitur contra prouisum Apostolicum: quia timeret ne fraus interueniat in anticipanda data. Gonzales in reg. 8. cancell. §. 3. proœm. n. 147. usque ad 172.

Non potest Episcopus imponere pensionem in beneficio, ne collatio inutilis

inutilis reddatur. c. i. vt Ecclesiast. beneficia sine l. 5. tit. 16. part. 1. Antonius de Padilla in l. si illud. §. si de fal-
cidia. num. 22. ff. de legatis 2. Molina
de Hispaniar. primogenit. lib. 2. cap. 4.
num. 21.

33 Neque potest dispensare cum mi-
nore decimum tertium annum non
habente, ad obtinendum beneficiū
simplex, requiritur enim quoddē
decimum quartum annum attingat,
licet non sit impletus. Henriquez
in summ. lib. 10. cap. 19. §. 2. Riccius in
collatione ad decis. part. 4. collat. 860.
& in praxi fori Ecclesiast. resolut. 325.
num. 3. Azor instit. moralium part. 2.
lib. 6. cap. 5. quast. 7. in fine. Barbosa in
pastorali, part. 3. allegat. 60. num. 75.
cum sequenti. Gonzales in regula 8.
cancellar. gloss. 5. in princ. num. 90.
multos citat ipse Barbosa in remiss.
ad c. 6. Concil. sess. 23. de reform. num. 1.
fol. 63.

34 Potest conferre Dignitatem, seu
Canonicatum Ecclesiae collegiatæ
habentibus decimum septimum
annum. Riccius in praxi decis. 735.
in 1. edition. & resolut. 512. in secunda,
num. 3. Barbosa in pastor. part. 3. alleg.
60. num. 66.

35 Ad canonicatum seu dignitatem
in Ecclesia cathedrali requiritur
habere vigesimum secundum an-
num, in quo non dispensat episco-
pus. Emanuel Sa verbo beneficium,
num. 31. Azor institut. moral. part. 2.
lib. 2. cap. 5. quast. 3. ante finem. Barbosa
ubi proxime.

36 Non potest dispensare cum filiis
Sacerdotum, vt ea beneficia imme-
diatè obtineant, quæ patres habue-
rant, vel in illa Ecclesia. c. presen-
tium, & ibi Gloss. verbo pariaris. c.
conquerente. c. ex tua nobis. c. quoniam.
c. ad excirandas. c. Michael. c. cum
decorum. c. ad abolendam. c. dilectus, de
filii Presbyteror. Mandonius signatur.

gratia, titulo de disp. ad beneficia in
Ecclesia in qua Pater. Barbosa p. 3. al-
legat. 65. n. 30. fol. 342.

Non potest dispensare cum Pa-
rocho, ad hoc vt se absentare pos-
sit ultra bimestre, etiam si interue-
niat causa studiorum, vel legendi
cathedram, licet aliis idoneus non
inueniatur, vel exercendi officium
Inquisitoris, vel Collectoris Apo-
stolici, vt Congregatio declaravit
anno de 1590. die 22. Februarij, su-
per c. 1. Concil. de reformat. sess. 6. Argu-
mento textus in c. 1. de off. Vicarij.
Barbosa in remiss. ad c. 1. sess. 23. de re-
format. num. 3. & sive ad 5. alios citans,
& in pastorali part. 3. cap. 2. num. 81.
Lev in thesauro part. 3. cap. 2. num. 9.
cum sequentibus. Riccius in praxi de-
cis. 364. num. 2. & decis. 502. Gonzales
in regula 8. cancellar. gloss. 6. num. 251.
& 254. & 265. & 266.

Et quando procedit aduersus
Parochos non residentes, tenetur
seruare eadem temporum interual-
la, quæ contra Episcopos non resi-
dentes Concil. Trident. statuit. Gar-
cia num. 32. & Barbosa allegat. 53.
num. 104.

39 Dispensare potest Episcopus vt
suæ Ecclesiæ canonici abesse possint
per quatuor menses, si causa legi-
tima adest. Barbosa in remiss. ad c. 1.
sess. 23. num. 10. & ibi citat Dom.
Comitolim Responsorum moralium
lib. 1. quast. 59 num. 2.

40 Requititur licentia Episcopi ad
hoc, vt Canonici abesse possint per
tres menses. Barbosa d. allegat. 53.
num. 113. Garcia d. c. 2. num. 408.

41 Sed contrarium tenet Marzilia
lib. 1. cap. 15. litera Y. tit. 9. fol. 135. in-
quisens, non teneri requirere licen-
tiam Episcopi, sed quodd in casu
quo omnes capitulares, seu maior
pars canonicorum abesse velint,
tunc Episcopus debet declarare
suum

suum arbitriam , & deputare qui tunc debeant abesse , & qui remanere in Ecclesia pro seruitio , ne debito seruitio careat: ut Congregatio declarauit super cap. 12. de reform. in communi sess. 24. teste Marzilia supra.

42 Relinquitur tamen episcopi arbitrio deputare quo tempore , & hora , & de qua materia Canonicus Theologalis lecturus sit. Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 56. n. 6.

43 Non potest Episcopus cogere obtinentes beneficia simplicia ad exhibendum aliquod personale seruitium , quia ex antiquissima consuetudine Ecclesiae non tenentur nisi ad officium recitandum , & ad in seruendum per alios ab Episcopo approbatos. Barbosa alleg. 53. num. 179. Garcia de benefic. cap. 2. p. 3. num. 9.

44 Non potest Episcopus in sua Ecclesia creare dignitatem Cardinalitatem sine Papae licetia. Andreas Siculus de præstantia Card. p. 1. basil. 1. num. 25. Tuschus liter. C. verbo Cardinali. conclus. 95. num. 5. Lancellottus in templo lib. 2. cap. 1. § 4. num. 23. Rodeanus part. 1. cap. 22. tit. de simonia num. 1 fol. miki 72.

45 Quas præbendas creare , & quas suprimerre de consensu Capituli possit , & quando & quomodo , Barbosa cum aliis part. 3. alleg. 67. num. 9.

46 Quas donationes , & alienationes de bonis Ecclesiae facere possit. Rodeanus de rebus Ecclesiae non alienandis tom. 1. per totum. Calderinus consil. 1. de his que sunt à Prælato sine consensu Capituli fol. 30. latè Barbosa in pastorali part. 3. alleg. 95. per totam vbi alios citat: vide etiam Crescenzium in decis. Rot. & decis. 1. alleg. 81. sit. de iure iurando fol. miki 62. Mandofius signat. grat. tit. locadi indulatum, fol. 105. a. 2. & 3. & tit. 1. de donationibus.

Potest etiam vt Apostolicæ sedis delegatus, si sibi necessarium visum fuerit , ob locorum distantiam , & ob magnam longitudinem , & incommoda erigere nouas parochias, etiam contradicentibus rectoribus alterius parochiæ , & assignare no- uiter constitutis congruam susten- tationem ex fructibus Ecclesiæ ma- tricis. Concil. Trident. de reformat. sess. 21. cap. 4. vers. in his. c. ad audi- entiam 1. c. tua nos cum gloss. verbo indi- genti , de Ecclesiæ edificand. & el repa- randis. c. præcipim. 16. quest. 1. Mando- fius signatur grat. it. erectiones. Azor instiut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 12. 9. 7. Rebuffus in tract. de decimis. Leo in thesaur. part. 2. cap. 2. num. 68. Riccius in praxi decis. 554. in 1. edit. & resolut. 476. in 2. edit. Barbosa in pastorali part. 3. allegat. 68. num. 1. & ibi citat Matthæum Suarez in praet. de ordine visitandi cap. 4. num. 1.

Potest etiam ex legitimis causis vnire beneficia sua Dicecelis c. sicut vnire , de excessibus Prælator. c. expo- suisti , de præbend. & dignitat. c. consul- tationibus. c. pastoralis , de donationib. Clementina prima. §. ad hoc de sta- tu Monachorum. Fuscus de visitatio- ne lib. 2. cap. 2. num. 19. Azor instiut. moral. part. 2. lib. 6. cap. 28. habetur etiam in decisionibus Rotæ in nouissimis diuersor. auditor. part. 2. decis. 133. per totam , fol. 669. Federicus de Semis quest. 111. num. 8. fol. 58. Garcia de benefic. part. 12. cap. 2. num. 62. Bar- bosa in pastorali part. 3. allegat. 66. num. 3. Ioannes Baptista , Cacialupi de vnionibus num. 22. Thoinas Zerola in praxi verbo unio , part. 1. & part. 2. eodem verbo. Vgolinus de off. Episcop. part. 2. cap. 52.

Potest etiam erigere Semina- rium in sua Diœcesi , cuius erectio valde necessaria , vt ibi adolescen- tes piè & Christianè alantur , iuxta formam

formam traditam in cap. 18. Concil. Trident. sess. 23. de reformat. Riccius in praxi decis. 489. num. 1. in prima editione & resul. 380. in 2. editione. Fuscus de visitatione lib. 1. cap. 16. num. 8. Gonzales in regula 8. cancell. gloss. 5. §. 7. num. 68. Barbosa in pastor. part. 3. alleg. 77. num. 1.

50 Sed licet ibi insinuet Concilium in cap. 18. sess. 23. debere Episcopum in erectione Seminarij procedere cum consilio duorum Canoniconrum seniorum, & grauiorum, quos

ipse elegerit, propt Spiritus sanctus suggesteret, licet eorum consilium requirere teneatur; non tamen obligatur consilium eorum sequi, ut sacra Congregatio declarauit illis verbis: Episcopus tenteretur explorare consilium a predictis deputatis, non tamen tenetur eorum sequi consilium. Gonzales in regular. 8. cancellaria, glossa 46. num. 74. Barbosa ^{supr} num. 32. & in remiss. ad cap. 18. Concil. sess. 23. folio mihi 72.

F I N I S.

Deo optimo maximo honor & gloria
per sempiterna saecula, Amen.

Nn

211

INDEX